

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 5TH FEBRUARY 1959

VOLUME XVII—No. 1

CONTENTS

	PAGES
Personnel of the Government of India	i
Principal officers of the Madras Legislative Assembly	ii
List of Members of the Madras Legislative Assembly with their constituencies	iii-viii
I Obituary Reference to Dr. V. K. John	1
II Questions and Answers	1-32, 90-94
III Statement by the Hon. Minister for Public Works	32
IV Announcements—	
(1) Panel of Chairmen	32
(2) Amendments to the Motion of Thanks to the Governor's Address	32
(3) Decision of the Business Advisory Committee	33
V Presentation of the Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958)	33, 94-142
VI Presentation of the Report and Proceedings of the Committee of Privileges ("Dina Thanthi" case No. 2)	33, 143-152
VII Discussion on the Governor's Address	34-79
VIII Papers laid on the table of the House	79-89

GOVERNMENT OF MADRAS
1959

*Legislature (Assembly) Department
Madras*

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

FIFTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th, 6th, 7th and 9th February 1959.

Volume XVII (Nos. 1 to 4).

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 5th February 1959.

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Assembly	ii
List of Members of the Madras Legislative Assembly with their constituencies	iii-viii
I Obituary reference to Dr. V. K. John	1
II Questions and Answers	1-32
	90-94
III Statement by the Hon. Minister for Public Works	32
IV Announcements—	
(1) Panel of Chairmen	32
(2) Amendments to the Motion of Thanks to Governor's Address	32
(3) Decision of the Business Advisory Committee	33
V Presentation of the Report of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958)	33
	94-142
VI Presentation of the Report and Proceedings of the Committee of Privileges (<i>Dina Thanthi</i> Case No. 2)	33
	143-152
VII Discussion on the Governor's Address	34-79
VIII Papers laid on the table of the House	79-89

Friday, 6th February 1959.

I Questions and Answers	153-182
	232-234
II Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	182-229
III Papers laid on the table of the House	230-231

Saturday, 7th February 1959.

I Questions and Answers	235-265
	339-340
II Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	265-337
III Papers laid on the table of the House	338

Monday, 9th February 1959.

I Welcome to Hon. Speaker on his return from overseas tour ..	341
II Questions and Answers	341-369 418-420
III Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	369-416 416-417
IV Announcement <i>re</i> amendments to the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958)	416
V Papers laid on the table of the House	417
Index	421-445

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges) (Leader of the House).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAU.

Deputy Speaker.

SRI B. BHAKTAVATSALU NAIDU.

Panel of Chairmen.

- 1 SRI R. SUBRAMANIAM.
- 2 SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM.
- 3 SRI S. A. M. ANNAMALAI ODAYAR.
- 4 SRI V. K. KOTHANDARAMAN.

Secretary to the State Legislature.

SRI T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L.

Deputy Secretary to the Assembly.

SRI A. J. SABESA AYYAR, M.A.

Assistant Secretaries.

- 1 SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.
- 2 SRI K. AMIRTHALINGAM, B.A.
- 3 SRI A. MANICKAVELU, B.A.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. B.	Sattankulam.
2 Alagirisamy, M.	Kodaikanal.
3 Anandan, M.	Kallakurichi—Reserved.
4 Anandanayaki, Srimathi T. N.	Basiu Bridge, Madras City.
5 Anbazhagan, K.	Egmore, Madras City.
6 Annadurai, C. N.	Kancheepuram.
7 Annamalai Muthuraja, G. ..	Andanallur.
8 Annamalai, S. M.	Polur.
9 Annamalai Odayar, S. A. M. ..	Tirukkoyilur—General.
10 Appavoo Pillai, K.	Hosur.
11 Appavu, P.	Chingleput—Reserved.
12 Ardhanareeswara Gounder, K. S.	Mettur.
13 Arumughasamy, M. A. B. ..	Authoor.
14 Arunachalam, V. S.	Tiruvallur—Reserved.
15 Arunachala Thevar, V.	Alangudy—General.
16 Asaithambi, A. V. P.	Thousandlights, Madras City.
17 Athimoolam, D. S.	Kadayam.
18 Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M. (Minister).	Sriperumbudur.
19 Bhaktavatsalu Naidu, B. ..	Sholinghur.
20 Chandrasekaran, W. P. A. R. ..	Nilakkottai—General.
21 Chandrasekara Nayagar, A. E.	Ranipet.
22 Chidambara Bharathi, R. ..	Manamadurai.
23 Chidambaranatha Nadar, A. ..	Nagercoil.
24 Chinnadurai, P. S.	Palladam.
25 Chinniah, V.	Alangudi—Reserved.
26 Chinniah Kavunder, N. P. M. ..	Manapparai.
27 Chinnakaruppa Thevar, S. ..	Tirupparankundram.
28 Chinnasami, A.	Srivilliputhur—Reserved.
29 Chockalingam, N. V.	Tirukoshtiyur.
30 Daniel, T. T.	Padmanabhapuram.
31 Dasarathan, D.	Wandiwash—Reserved.
32 Doraisami Reddiar, B.	Arni.
33 Duraiswami Reddiar, A. S. ..	Saidapet.
34 Ekambara Mudali, N.	Tiruvallur—General.
35 Ellappan, P. S.	Maduranthakam—Reserved.
36 Elumalai, T. P.	Ponneri—Reserved.
37 Gomathisankara Dikshitar, G. ..	Ambasamudram.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
38 Gopala Kounder, K.	Satyamangalam.
39 Govindasamy, A.	Valavanur.
40 Govindaswami Naidu, V.	Ponneri—General.
41 Gurumurthy, G. G.	Bhavani—General.
42 Haja Sheriff, K. S. G.	Triplicane, Madras City.
43 Hemalatha Devi, Srimathi	Pennagaram.
44 Irusappan, T.	Attur—Reserved.
45 Jagannathan, M.	Tindivanam—Reserved.
46 Jamal Mohideen, M. J.	Dindigul.
47 Jangal Reddiar, M.	Gingee.
48 Jayaraj, P.	Mayuram—Reserved.
49 Kakkan, The Hon. Sri P. (<i>Minister</i>).	Melur—Reserved.
50 Kaliannan, T. M.	Tiruchengode—General.
51 Kalyanasundaram, M.	Tiruchirappalli II.
52 Kamalambuja Ammal, Srimathi.	Gummudipundi.
53 Kamaraj, The Hon. Sri K. (<i>Chief Minister</i>).	Sattur.
54 Kandasami, R.	Tiruchengode—Reserved.
55 Kandasami Kandar, M.	Dharmapuri.
56 Kandasami Padayachi, M.	Ulundurpet.
57 Kandaswami Mudaliar, M. R.	Veerapandi.
58 Karia Gounder, T.	Chengam.
59 Karunanithi, M.	Kulittalai.
60 Karuthappa Gounder, K.	Ottanchattram.
61 Karuthiruman, P. G.	Gobichettipalayam.
62 Khadher Sheriff, S.	Arcot.
63 Kolandai Gounder	Namakkal—General.
64 Kolanthai Ammal, Srimathi	Sulur.
65 Kothandaraman, V. K.	Gudiyatham—General.
66 Krishnamurthy, V. K.	Ambur—General.
67 Krishnasami Gopalar, R.	Gandharvakottai.
68 Krishnasami Naidu, R.	Srivilliputtur—General.
69 Krishnasami Reddiar, R.	Perambalur—General.
70 Krishna Rau, Dr. U. (<i>Speaker</i>).	Harbour, Madras City.
71 Kulandaisami Gounder, M.	Yercaud—Reserved.
72 Kuppusami, P.	Tirukkkoilur—Reserved.
73 Lakshmana Gounder, S.	Yercaud—General.
74 Lakshmikantham, Srimathi P. K. R.	Madurai East.
75 Lakshmiipathi Raj, P. S. K. .	Palani.
76 Lazar, S.	Lalgudi.

Serial number and name of member.

Name and class of
constituency.

77	Linga Gowder, B. K.	Ootacamund.	
78	Lourdhammal Simon, The Hon. Srimathi (Minister).		Colachel.	
79	Mahalingam, N.	Poliachi—General.	
80	Manavalan, T.	Gudiyattam—Reserved.	
81	Mani, K. B. S.	Sirkali—Reserved.	
82	Manickam, P. G.	Bhavani—Reserved.	
83	Manickasundaram, V. S.	Erode.	
84	Manickavelu, The Hon. M. A. (Minister).		Sri Thurinjapuram.	
85	Marappa Gounder, K.	Avanashi.	
86	Mariappan, A.	Salem I.	
87	Mariappan, M. K.	Harur—Reserved.	
88	Marimuthu, A. R.	Adirampatnam.	
89	Marudachalam, N.	Coimbatore II—Reserved.	
90	Matha Gowder, J.	Coonoor.	
91	Mathuram, Dr. E. P.	Tiruchirappalli I.	
92	Mayandi Nadar, M.	Washermanpet, City.	Madras
93	Mookiah Thevar, P. K.	Usilampatti.	
94	Muni Reddi, M.	Uddanapalli.	
95	Munusami, S. R.	Ambur—Reserved.	
96	Munusami Gounder, P. M.	Harur—General.	
97	Muthiah Chettiar, M. A.	Karaikudi.	
98	Muthiah, K. K.	Panjapatti.	
99	Muthiah, C.	Sirkali—General.	
100	Muthaiya, V. A.	Musiri—General.	
101	Muthukumaraswamy, M. C.	Nannilam—Reserved.	
102	Muthuswamy Nayagar, M.	Chingleput—General.	
103	Nagaraja Monigar, S.	Krishnagiri.	
104	Nallasivam, K. R.	Chennimalai.	
105	Nallaswami, T. M.	Karur.	
106	Narayanaswami Naidu, G.	Mayuram—General.	
107	Natarajan, C.	Kallakurichi—General.	
108	Nesamony, A.	Killiyoor.	
109	Pakkirisami Pillai, S.	Perambur, Madras City—General.	
110	Palanisami Gounder, K. N.	Tiruppur.	
111	Palaniswami, K. P.	Coimbatore II—General.	
112	Palanisami, N. K.	Perundurai.	
113	Palanisawamy Gounder, K. G.	Kangayam.	

Serial number and name of member.

Name and class of
constituency.

114	Pandiyaraj, K.	Uthamapalayam.
115	Parisutha Nadar, A. Y. S.	Tanjore.
116	Peria Karuppan	Ambalam,	Melur—General.
	P. M.		
117	Periannan, K.	Perambalur—Reserved.
118	Periasami, M. P.	Namakkal—Reserved.
119	Periavalaguruva Reddi, A.V.P.		Tirumangalam.
120	Perumal, A.	Mudukulathur—Reserved.
121	Ponnammal, Srimathi A. S.	Nilakkottai—Reserved.
122	Ponnian, K.	Pollachi—Reserved.
123	Ragupathi Devi, Srimathi D.		Mettupalayam.
124	Raja Gounder, A.	Rasipuram.
125	Rajathi Kunchithapatham, Sri- mathi.		Tirunelveli—General.
126	Ramachandran, K.	Paramakudi.
127	Ramachandran, P.	Cheyyar.
128	Ramachandra Reddi, M.	Wandiwash—General.
129	Ramakrishna Thevar, S.	Tiruvadanai.
130	Ramalingam, N. S.	Nagapattinam.
131	Ramalinga Padayachi, S.	Ariyalur.
132	Ramamirtha Thondaman, T. R.		Aduthurai—General.
133	Ramasami, M. D.	Aruppukkottai.
134	Ramasami Naidu, S.	Sivakasi.
135	Ramasami Thevar, S.	Aranthangi.
136	Ramasamy Padayachi, S. S.	Nellikuppam—General.
137	Ramasubbu, K.	Kadambur—General.
138	Ramaswami, C. R.	Mylapore, Madras City.
139	Ramaswami, K. L.	Nambiyur.
140	Ramaswamy Mudaliyar, V. K.		Uthiramerur.
141	Ramaswamy Pillai, T. S.	Kanyakumari.
142	Ramaiah, The Hon. Sri V.		Tirumayam.
	(Minister).		
143	Rasheed, A. A.	— ..	Vaniyambadi.
144	Rathnavel Gounder, A.	Salem II.
145	Sadasivam, S.	Aravakurichi.
146	Sadayappa Mudaliar, S. C.	Arkonam.
147	Samanna Gounder, R. C.	Tiruppathur.
148	Samikannu Padayachi, S.	Bhuvanagiri.
149	A. S. Sahajananda	Chidambaram—Reserved.
150	Sampath, T.	Kumbakonam.
151	Samuel Nadar, A.	Tuticorin.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
152 Sangili, S.	Kadambur—Reserved.
153 Sankar, M. G.	Nanguneri.
154 Sankaran, V.	Madurai—General.
155 Sannasi, T. V.	Musiri—Reserved.
156 Santhanam, P. S.	Tiruvannamalai—Reserved.
157 Sarangapani, V. P.	Villupuram.
158 Sarathi, M. P.	Vellore.
159 Sasivarna Thevar, T. L.	Mudukulathur—General.
160 Sathiyavanimuthu, Dr. Sri-mathi.	Perambur, Madras City—Reserved.
161 Sattanatha Karayalar, K.	Tenkasi.
162 Savithri Shanmugam, Srimathi.	Coimbatore I.
163 Srinivasa Padayachi, P. R.	Cuddalore.
164 Selvaraj, M.	Vridhachalam.
165 Selvarajan, M. S.	Tiruchendur.
166 Senapathi Gounder, A.	Dharapuram.
167 Shanmugam, P. U.	Tiruvannamalai—General.
168 Shanmugha Rajeswara Sethupathi, R.	Ramanathapuram.
169 Sivagnanam Pillai, T.	Sendamangalam.
170 So nasundaram, M. K.	Tirunelveli—Reserved.
171 Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.	Vedasandur.
172 Srinivasa Iyer, R.	Pattukkottai.
173 Subbaraj, A. S.	Bodinayakanur.
174 Subbayya Gounder, S. T.	Udumalpet.
175 Subbiah, T. K.	T. Palur.
176 Subbiah Mudaliar, A. R.	Sankarankoil—General.
177 Subramaniam, The Hon. Sri C. (Minister).	Koilpalayam.
178 Subramaniam, M. P.	Attur—General.
179 Subramaniam, R.	Papanasam—Reserved.
180 Subramania Gounder, K. S.	Sankari.
181 Subramania Rajakumar, D.	Sivaganga.
182 Sundararajan, N. S.	Taramangalam.
183 Subbiah, V.	Koilpatti.
184 Soares, Srimathi A.	Nominated.
185 Swaminatha Merkondar, R.	Tiruvayar.
186 Swaminatha Odayar, T. S.	Mannargudi.
187 Thangavelu, S.	Nellikuppam—Reserved.
188 Thiagaraja Pillai, M. D.	Nannilam—General.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
189 Thiagarajan, N. R.	Theni—General.
190 Thirumalaimuthu Veerasakkaya Thiruvenkadasami Naicker, T.	Vadamadurai.
191 Thomas, A. V.	Radhapuram.
192 Urkavalan, P.	Sankarankoil—Reserved.
193 Vagheesam Pillai, G.	Chidambaram—General.
194 Vasudevan, K.	Srirangam.
195 Vedamanickam, P.	Nallur.
196 Vedarathnam, A.	Tiruthuraipundi—General.
197 Vedayyan, V.	Tiruthuraipundi—Reserved.
198 Veerabahu, A. P. C.	Sreevaikuntam.
199 Veerappa Kounder, P.	Tindivanam—General.
200 Velappan, N. M.	Theni—Reserved.
201 Veluchami, T.	Alangulam.
202 Venkatachala Nattar, G.	Papanasam—General.
203 Venkatasubba Reddi, O.	Madurantakam—General.
204 Vinayakam, K.	Thiagarayanagar, Madras City.
205 Viswanathan, K. R.	Jayankondan.
206 William, M.	Vilvancode.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

[FIFTH SESSION OF SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.]

Thursday, the 5th February 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, the Deputy Speaker (Sri B. BHAKTAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCE TO DR. V. K. JOHN.

DEPUTY SPEAKER: I regret to announce the death of Dr. V. K. John, a sitting Member of the Madras Legislative Council, and I request the hon. Members to stand in silence for a minute.

Accordingly, hon. Members stood in silence, for a minute.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Supply of electricity to Block Development areas.

* 1 Q—SRI C. MUTHIAH PILLAI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1957-58-ல் அபிவிருத்தித் தொகுதிகளில் மின்சாரத்திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது?

(ஆ) அதை எப்படி செலவு செய்யவேண்டும் என ஜில்லா, கலெக்டர் களுக்கு உத்தரவு அனுப்பப்பட்டதா?

(இ) எத்தனைத் தொகுதிகளில் பணம் செலவிடப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) A lump sum of Rs. 30 lakhs in respect of 19 Community Development Blocks of the First Plan has been granted as loans to the State Electricity Board.

(b) No. The amount was placed directly at the disposal of the State Electricity Board.

(c) The loan of Rs. 30 lakhs was sanctioned as lump sum to the State Electricity Board for meeting the expenditure incurred in the 19 Community Development Blocks of the First Plan. The whole sum has been utilised by the State Electricity Board.

SRI K. B. S. MANI : அபிவிருத்தி தொகுதிகளில் என்னென்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட காலத்தில் அதற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் செலவிடப்பட வேண்டுமென்று, அப்படி செலவு செய்து அந்த வேலைகளை முடித்துவிட வேண்டும் என்ற உத்தரவு ஒன்று கலெக்டருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த

[5th February 1959]

வேலைகளுடன் என்ன செய்ய வேண்டுமென்றும் எப்படிப்பட்ட வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி மின்சார அபிவிருத்திக்காக கடன் ஒதுக்கப்பட்டது சம்பந்தமானது. தவிர அதற்கு என்ன முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு அதுவும் பத்தொன்பது ப்ளாக்குகளுக்கு அதை பங்கிட்டு கொடுக்கப்பட்டு அந்தந்த ப்ளாக்குகளில் அவை செலவிடப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : லேசென்சுதாரர்களுக்கும் இப்பொழுது பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டிக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எடுத்து மின்சார போர்டுக்குக் கொடுப்பது போன்று லேசென்சு தாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அந்தப் பணத்தையும் செலவு செய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த முப்பது லட்சம் ரூபாயையும் தனிப்பட்ட லேசென்சுகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு இல்லை. பூராவையும் போர்டுக்குக் கொடுத்து செலவிடப்படும்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : அபிவிருத்தி தொகுதிகளில் லேசென்சுதாரர்களுக்கு கடன் கொடுத்தும் அந்தத் தொகுதிகளில் இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி ப்ளாக் அட்வைசரி கவுன்சிலில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்தந்தத் தொகுதிகளில் என்னென்ன வேலைகள் செய்ய வேண்டும் என்பதை முன் கூட்டியே நிர்ணயம் செய்து அவற்றை அந்தத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை அட்வைசரி கவுன்சில் செய்ய முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தனிப்பட்ட லேசென்சுகள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கக்கூடியது வேறு விஷயம். அவர்கள் குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்குக் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்தால் அதைப்பற்றி சவ்வித்து அவர்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. மின்சார அபிவிருத்திக்காக ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும் அபிவிருத்திக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் தொகை அங்கே எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அங்குள்ள ஆலோசனை சபை கவனித்து அதன் படியே செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : தஞ்சை ஜில்லாப் பகுதிகளில் அதாவது சவுத் மெட்ரஸ் எலெக்ட்ரிக் சப்ளை கார்பொரேஷன் பகுதிகளில் இப்படி வேலைகளுக்கு என்று கடன் கேட்டிருக்கிறார்கள். கடன் வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுக்கள் எவ்வளவு வருஷங்களாகச் சர்க்காரிடம் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் மின்சார மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் அவர் அதற்கு பதில் சொல்வார்.

State Rolling cup for agricultural production.

*2 Q—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில் ராஜ்ய கலசப் பரிசு விவசாயத்தில் முதன்மை ஸ்தானம் பெறும் ஜில்லாவிற்கு அளிக்கும் உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் முழு விவரம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

5th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இதர மாகாணங்களில் இம்மாதிரி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு என்று கலச பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதுபோல் உற்பத்தியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு அம்மாதிரி பரிசு வழங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கமும் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு கலச பரிசு வழங்குவது என்பது முடியாத காரியம். அப்படி நிரணயம் செய்வதில் கொஞ்சம் சிரமமாக இருக்கும். இப்பொழுது ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பரிசு அதாவது ரூ. 300 என்றும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரீஜனல் முறையில் அதாவது மூன்று அல்லது நான்கு மாவட்டங்களுக்கு ஒரு பரிசு என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிசு தொகை ரூ. 100. ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் 50 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு பரிசு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே பிரிக்காவுக்கும், வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த பிரிக்காவிற்கு என்று வைத்து எங்கே அதிகப்படியாக யார் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தப் பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : ஒருக்கால் இந்த மாதிரி பரிசு வழங்கப்படும்போது சுயமாகவே காவிரி பாடம் சரிசை ஜில்லா இதிலிருந்து விலக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒருக்காலும் இந்தப் பிரச்சனை இந்த கேள்வியில் எழவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் பரிசுகள் நில சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உண்மையாகவே யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினருக்கு இது தெரிந்திருக்காது என்று நினைக்கிறேன். யார் உண்மையிலேயே உழுது விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பரிசு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் தான் இந்தப் பரிசுக்கு போட்டியிடவேண்டும்.

District Publicity Officers

* 3 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether persons, who were found unfit by the Madras Public Service Commission last year to hold the post of Public Relations Officer, have since been appointed by the Government as District Publicity Officers; and

(b) if so, the reasons for the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, one person, has been so appointed.

(b) The Officer in question possesses all the qualifications prescribed for the post, which are as follows :—

(1) A University Degree.

(2) Three years of journalistic experience.

(3) Age not more than 45 and not below 25 years at the time of appointment.

[5th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : May I know the method and manner in which the particular post was filled? Was it advertised, were applications called for and how exactly was the post filled up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : He was already working in the department and he was found to possess all the qualifications and the post was filled by promotion from the department.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அரசாங்கத்தில் ஊழியம் பார்ப்பதாக இருந்தால் அவர் எந்த அரசியல் கட்சியிலும் இருக்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. மாநில விளம்பர அதிகாரியாக இருப்பவர் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக மேல்சபைக்கு அபேட்சா பத்திரம் தாக்கல் செய்தார் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? உத்தியோகத்திற்கு வந்தபிறகு அவர் அந்தக் கட்சியை விட்டு விட்டாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கேள்வி இதில் எழவில்லை. ஆனால் இது ஒரு முக்கியமான கேள்வியாக இருப்பதால் அதற்கு பதில் சொல்கிறேன். யார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு வந்தவுடன் அவர் அரசியல் கட்சியிலிருந்து விலகி விடவேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அதன்படியே அவரும் விலகி இருக்கிறார்.

SRI K. VINAYAKAM : May I know on what grounds this incumbent was found unfit to hold the post of Public Relations Officer by the Public Service Commission? Does he possess all the qualifications to warrant his appointment to this office?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know on what grounds the Public Service Commission found him wanting. As a matter of fact, for this post of Public Relations Officer, there were about 19 applications and some of the applicants were interviewed, but none of them were found fit. Therefore, I really cannot say on what basis the Public Service Commission came to that conclusion.

* 4 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to appoint Publicity Officers to districts where there are no such officers at present?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஜில்லா விளம்பர அதிகாரிகளுக்கு என்ன தகுதிகள் வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பதவிக்கு நியமனம் செய்வதை ஏன் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விடக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போன கேள்வியிலேயே இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேண்டியது

(1) A University Degree.

(2) Three years of journalistic experience.

(3) Age not more than 45 and not below 25 years at the time of appointment.

5th February 1959]

இந்தத் தகுதிகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு விட வேண்டுமென்பதில்லை. முக்கியமான தனிப்பட்ட மூன்றில் நியமிக்க வேண்டிய காரணமாக இருப்பதால் இதை சர்க்காரே கவனித்துக்கொண்டது. அந்தச் காரணத்தினால் தான் அவரை நியமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்தப் பதவிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல் நிரந்தரமாக சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருப்பதற்கு வசதி உண்டா, மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகள் இவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நியமனம் செய்வது ஒரு கால அளவுச்சூத்தான். அவர்கள் சரிவர பணியாற்றி வந்தால் அவரையே தொடர்ந்த வைத்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் அவரை வேறு டிபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் அந்த டிபார்ட்மெண்ட்டிற்கே திருப்பி அனுப்பி விடலாம், அல்லது வெளியிருந்து எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் வெளியிலேயே அனுப்பி விடலாம்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Where is the need for these officers? Do the Government honestly believe that there is need for such officers in the districts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not understand the words 'honestly believe'; I do believe that publicity is necessary, particularly in the context of the Plan and its implementation. It is absolutely necessary to get the co-operation of the people to the largest extent possible and for that publicity is necessary. We are not functioning in a Police State.

SRI A. A. RASHEED : Are the qualifications the same for the Public Relations Officers and the District Publicity Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, they are slightly different.

SRI V. SANKARAN : எந்தெந்த மாவட்டங்களில் இன்னும் விளம்பர அதிகாரிகள் நியமிக்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது கோயம்புத்தூர், சேலம், தஞ்சாவூர், மதுரை, கன்னியாகுமரி ஆகிய ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள். இதர இடங்களில் இல்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : இத்தகைய பொறுப்புள்ள உத்தியோகங்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நியமனம் செய்யப்படுவதில்லை. வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்குத் தடை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நியமனம் செய்யப்படவேண்டாம் என்று அரசாங்கம் சகுதுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வேண்டியவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்காக இந்த உத்தியோகம் இல்லை. தகுதியுள்ளவர்கள், அதிலும் பிரசாரம் செய்வதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களைத்தான் இந்த உத்தியோகத்தில் நியமிக்க முடியும். இது மாதிரி வேலைகளுக்கு நியமனம் செய்வதை பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிடம் விடும்பொழுது இந்த முகிரி இருக்கவேண்டும் என்று கூறுவார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே பிரசாரத் தகுதி இருக்கிறதா என்பதை அவர்களால் பரிசீலிக்கமுடியாது. ஆகவே பிரசாரத்தில் தகுதி இருக்கிறதா என்பதை

[5th February 1950]

ஆராயவேண்டுமானால் பர்னிசிடி டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக நல்ல முறையிலே அவர்சளைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும் என்ற காரணத்தினால்தான் இதை சர்க்காரே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்பொழுது இருக்கும் ஜில்லா விளம்பர அதிகாரிகளில் எத்தனை பேர் நோடிபாக நிபமனம் செய்யப்பட்டவர்கள் ? அவர்களில் எவ்வளவு பேர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ? மற்றக் கட்சிகளில் இருந்து வேறு யாராவது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா ? அப்படி இருந்தால் எத்தனை பேர் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

Appointment of persons belonging to certain political parties

* 5 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have given any directions to the Public Service Commission not to recruit persons who belong to certain political parties for Government appointments; and

(b) if so, the names of those political parties?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Certainly not, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. GOVINDASAMY : கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மையார் கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகத்தில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியில் முன்பு சேர்ந்து இருந்திருக்கலாம். சர்க்கார் உத்தியோகத்துக்கு வந்த பிறகு அரசியல் கட்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடாது. ஈடுபட்டிருந்தால், அது பற்றிக்கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்லிஸ் கமிஷன் ஒரு autonomous body-யாக இருப்பதனால், முற்போக்குக் கொள்கையுடையவர்களை தேர்ந்தெடுக்காமல் விட்டுவிடக்கூடாது என்பது இந்தச் சபையினுடைய அபிப்பிராயம் என்று சிபாரிசு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தச் சபையினுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றிச் சொல்லமுடியாது. முற்போக்குக் கொள்கை என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுடைய கொள்கைகூட பிற்போக்குக் கொள்கையாக இருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, மற்றக் கட்சிகளில் தொடர்பு கொண்டிருப்பவர்களுக்கூட அரசாங்கப் பதவிகளில் நியமிப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய எதிர்ப்புச் சக்தியை மழுங்க வைத்துவிடலாம் என்பதை அரசாங்கம் ஒரு ராஜதந்திரமாகக் கருதிக் கொண்டுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

Rent Control Act

* 6 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எந்தெந்த பிரதேசங்களில் சென்னை நகர பகுதி மனைக்குடி இருப்போர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் உள்ளது?

5th February 1959]

(ஆ) இல்லை என்றால், அந்த ஜில்லாவில் அமுலில் கொண்டுவர உத்தேசமுண்டா?

(இ) அப்படியானால், எப்போதிலிருந்து?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) The Madras City Tenants' Protection Act, 1921, is not in force anywhere in the North Arcot district.

(ஆ) No, Sir.

(இ) This does not arise.

SRI A. A. RASHEED : Did the Hon. Minister receive any representation for the application of this Act to the North Arcot district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There was some representation about it. It was examined and found that the application of the Act was not necessary.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Madras City Tenants' Protection Act is entirely different from the Madras Rent Control Act on which the question is based?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a mistake to have printed it as Madras Rent Control Act. It actually means the Madras City Tenants' Protection Act.

* 7 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் செவினிய அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1956, 1957, 1953-ல் தஞ்சை ஜில்லாவில் குடிமருபடியனை பாதகாப்புச் சட்டம் எத்தனை மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு விஸ்தரிக்கப் பட்டது?

(ஆ) எந்த எந்த இடம்?

(இ) மேலும் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட உத்தேச முண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) & (ஆ) The Madras City Tenants' Protection Act, 1921, can be extended only to municipal towns and specified villages within five miles of any municipal town and does not provide for its extension to panchayats as such.

In 1957, the Act was extended to the revenue village of Thiruvaidamarudur in the Tanjore district.

(இ) No, Sir.

SRI C. MUTHIAH : இன்னும் முனிசிபல் எரியாக்களிலும், தஞ்சை ஜில்லாவில் சீர்காழி போன்ற இடங்களிலும், மற்றப் பஞ்சாயத்து இடங்களிலும் இதை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பல தீர்மானங்கள் போட்டிருந்தும் இன்னும் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படாமல் இருக்கிறது. தீர்மானம் மட்டும் போட்பால் போதுமா, அல்லது வேறு எந்த முறையை அனுசரிக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதிலே தீர்மானம் அவ்வளவு முக்கியமல்ல. அங்கு அது மாதிரி விஸ்தரிக்கவேண்டியது அவசியமா என்பதுதான் முக்கியம்.

[5th February 1959]

Oil resources

* 8 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்திற்கென பூமிக்கடியில் உள்ள எண்ணெய் ஊற்றுக்கள் பற்றி ஆராயும் நிபுணர்கள் இருக்கிறார்களா?

(ஆ) இதுவரை அவர்கள் செய்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவு என்ன?

(இ) இல்லையானால், ஆராய்ச்சி நிபுணர்களை நியமிக்கும் உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir. The Oil and Natural Gas Commission and the Geological Survey of India of the Government of India are in charge of the investigations of oil deposits in all the States in India.

(b) & (c) The Geophysical Section of the Geological Survey of India is at present carrying out systematic, gravimetric and magnetic surveys in the coastal belt of South Arcot and Tiruchirappalli districts for discovering oil possibilities.

SRI A. VEDARATHNAM : அகில இந்திய சர்வீஸில் இருக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் உள்ள பூதர்ப ஆராய்ச்சியைத் திருப்திகரமாக நடத்துவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தனியாக அத்தகைய சர்வே இலாகா ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது ஒரு ஆலோசனை. கேள்வி அல்ல. அவ்வளவுதான் சொல்லமுடியும்.

SRI S. LAZAR : இதுவரைக்கும் செய்த ஆராய்ச்சியில் இருந்து எண்ணெய்கிடைக்கும் இடத்தைப் பற்றிப் புதிதாக ஏதாவது தகவல் கிடைத்திருக்கிறதா? எந்த இடத்தில்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூன்று நிபுணர்கள் இதைப் பற்றிப் பூர்வாங்க ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, ராமநாதபுரம் ஆகிய பகுதிகளில் எண்ணெய் இருக்கலாம் என்று ஆலோசனையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. R. RAMAVIRTHA THONDAMAN : ஸார், இந்த எண்ணெய் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு முன்னால், இப்பொழுது மாகாணம் பூராவும் மண்ணெண்ணெயைப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அதன் விலை விலவும் போல் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இந்த எண்ணெயைப் பற்றாக்குறையைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எண்ணெய் கிடைக்கும் புதிய பகுதிகளைக் கண்டுபிடித்து இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் எண்ணெயைப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் அடுத்த தலைமுறை யில்தான் முடியும்.

SRI A. GOVINDASAMY : தஞ்சையிலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும் எந்தப் பகுதியில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், வானூர் பகுதியில்.

5th February 1959]

SRI T. T. DANIEL : May I know whether the survey is made in all the districts in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்தெந்த இடங்களில் எண்ணை இருக்கிறது என்று பூர்வாங்க ஆய்ச்சியில் காண்பட்டுகிறதோ, அந்த இடங்களில் இந்த ஆய்ச்சி நடக்கும்.

SRI A. VEDARATHNAM : எண்ணெய் இருப்பதாக இப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற இடத்தில் எத்தனை அடி ஆழத்தில் அந்த எண்ணை அகப்படுகிறது? அந்த எண்ணெயை எடுப்பதற்கான முயற்சி என்ன எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Oil has not been discovered. Preliminary investigations show that there may be possibilities of oil in certain areas. In fact, the survey is only an acromagnetic survey and no oil has yet been struck. The State would be happy if oil is struck.

SRI T. SAMPATH : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எந்தப் பகுதியில் எண்ணெய் இருக்கக்கூடும் என்று கண்டறிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On the Cauvery Basin, on the East Coast and under the sea.

SRI A. A. RASHEED : Will the Government allow private parties to do the preliminary survey?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am yet to hear of any private party in India who has ventured to suggest it.

Industrial training to persons belonging to Scheduled Castes

* 9 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to give industrial training to persons belonging to Scheduled Castes; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) Six Harijans are proposed to be given training for eight months in each of the eleven departmental service centres in different industries like carpentry, blacksmithy, lock making, etc., on payment of stipend of Rs. 30 per mensem each. In addition there is the usual reservation of seats up to 16 per cent for Scheduled Castes and Scheduled Tribes students for admission in the industrial institutes and centres to undergo training in technical and vocational trades and those students are eligible for full fee concessions both in the Government and the private institutions.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : உடுத்த மாகாணங்களுக்கு பயிற்சிக்காக யாவாவது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தனியாக கேள்வி போட்டால் நல்லது.

[5th February 1959]

* 10 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number benefited and the nature of benefit received under the Centrally Sponsored Schemes for the welfare of Scheduled Castes for training technicians in the year 1957–58?

THE HON. SRI P. KAKKAN: There was no scheme for training technicians under the Centrally Sponsored Schemes for Scheduled Castes. The hon. Member presumably refers to the scheme of giving subsidy for buying tools and materials for Scheduled Castes for settling down in trade or business.

Six hundred and eighty-six technically trained Scheduled Caste persons were benefited in 1957–58. The nature of subsidy granted was in the shape of tools and implements for various trades like leather works, book-binding, blacksmithy, carpentry, etc., at a cost not exceeding Rs. 500 in each case.

Sub-Registrar's Office at Block areas

*11 Q.—SRI C. MUTHIAH: கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் தொகுதிக்கும் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: No, Sir.

SRI C. MUTHIAH: இப்போது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் அதிக கூட்டம் ஏற்பட்டு பத்திரங்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்வது காலதாமதமாகி வருகிற காரணத்தினால் வேலை அதிகத்திற்கு ஏற்ப அதிக ஆட்களைப் போட வேண்டும், அல்லது ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் தொகுதிக்கும் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுடைய சங்கடமான நிலைமையைப் போக்கி வாதி செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I will scrutinize the suggestion.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: வேலை அதிகரித்துள்ள இடங்களில் எல்லாம் புது ஆபீஸ்கள் திறக்க வேண்டுமென்று இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: எங்கெங்கே வேலை அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் புது ஆபீஸ்கள் திறக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிவருகிறார்கள். புது ஆபீஸ்கள் திறப்பதினால் கஷ்டம் இல்லாடலிருந்தால் அது கவனிக்கப்படும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: சில வருஷங்களாக சுயராஜ்யத்தின் விளைவாக அநேக இலாகாக்களில் ஜனங்களுக்கு அதிக வசதி செய்யப்பட்டு நிறைய அபிவிருத்தி உடைந்து வரும்போது ஜனங்களுக்கு வேண்டிய இடங்களில் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் அங்கங்கே விஸ்தரிக்கப் பட்டதால் வேண்டிய செளகரியங்கள் ஏற்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: ஜனங்களுக்கு எல்லா இலாகாவையும் விட இந்த இலாகாவினால் அதிக வசதி நல்லதிதாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

5th February 1959]

SRI S. LAZAR : இந்த மாகாணம் பூராவிலும் எவ்வளவு ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பரீட்சிப்போது ஏற்கனவே இருந்ததைவிட இப்போது எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது என்பது உண்மைதானா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member may put a separate question.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது நில உச்ச வரம்பு வருகிறது என்ற காரணத்தினால் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஓபீஸ் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிற தென்னை எதிர்ப்பார்த்து, அதிக வசதி செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மக்களுக்கு சிரமம் ஏற்படாத முறையில், போதிய புது ஆபீஸ்கள் திறப்பதில் கஷ்டம் இருக்காது.

Fishing in river estuaries

* 12 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the steps taken to prevent fishing in river estuaries during high tide?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Fishing in the river estuaries and reservoirs are regulated by issue of licences and by mesh regulations by the Fisheries Department. Destructive and sweep types of nets are prohibited from operation according to the mesh restrictions. Small-sized fry and other fingerlings are not allowed to be captured, and if captured, they are requested to be released back into the waters.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : May I know how many persons lost their lives due to fishing in river estuaries?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : I want a separate question.

Tamilian traders of Ceylon

* 13 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இலங்கையில் நடந்த கல்வாத்தால் பாதிக்கப்பட்ட, பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது வர்த்தக கலீட்டிருந்த கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏதேனும் கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா ?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன ?

(இ) அரசாங்கம் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) & (c) The representation contains only one request with which the State Government are concerned, viz., rehabilitation of Indians who have returned to India from Ceylon on account of the disturbances there. The cases of Ceylon repatriates who have applied for assistance are under the consideration of the Government.

The representation also contains another request regarding compensation for loss sustained during the riots in Ceylon, which is primarily the concern of the Union Government.

[5th February 1959]

Ceylon repatriates

* 14 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have sent any proposal to the Centre during 1958 regarding the rehabilitation of Ceylon repatriates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

* 15 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of persons repatriated to this State from Ceylon in 1958 so far; and

(b) the number rehabilitated so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) During the period 1st January to 7th December 1958, 8,842 persons have been repatriated from Ceylon to this State.

(b) There is no information.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற தமிழர்களுக்கு அகதிகளுக்குத் தரப்படுகிற சலுகை போலவே எல்லாச் சலுகைகளும் சரப்பட்டுவெண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டபோது சனம் அமைச்சர் அவர்கள் அகதிகள் பிரச்சனை வேறு, இந்தத் தமிழர்களுடைய பிரச்சனை வேறு என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாடு அற்றவர்கள் என்று வெளியேற்றப்படுகிறவர்கள் எல்லோரும் தமிழர்கள். இங்கே அகதிகளாகிவ வருகிறார்கள். ஆகவே அகதிகள் பிரச்சனையைப் போலக் கருதி அகதிகளுக்கு அவிக்கும் எல்லாச் சலுகைகளையும் இவர்களுக்கு அளிக்கவேண்டும் என மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அகதிகள் வேறு, இவர்கள் பிரச்சனை வேறு என்று மீண்டும் சொல்லுகிறேன். நாடு அற்றவர்கள் பிரச்சனை வேறு. இங்கே வந்து கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய பிரச்சனை வேறு. இடைப்பட்டிருக்கிற தனியாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. அதற்கென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டவர்கள் சில சிபார்சுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபார்சுகளைத் தனித்தனியாக அரசாங்கம் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். சிறப்பாக ஒரு சிபார்சு அவர்களுக்குக் கென்றே தொழில் அமைப்பது முக்கியமாக நூற்பு ஆலை அமைப்பது. அதற்காக மத்திய அரசாங்கம் உதவி அளிக்கிறது.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR: இலங்கை தேயிலைத் தோட்டங்களில் இதற்கு முன்னால் 2½ சத வீதம் சிங்களவர்களையே நியமிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள். இப்போது 50 சத வீதம் சிங்களவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பதனால் அதிகமான இந்திய-இலங்கை தமிழர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படிச் செய்வது இலங்கையிலிருந்து தமிழர்களை வெளியேற்றுவதற்கான இலக்கை அரசாங்கத்தின் சூழ்ச்சி என்பதையும் தமிழர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய அநீதி என்பதையும் உணர்ந்து இதை வற்புறுத்திக் கண்டிக்க வேண்டும் என நமது அரசாங்கத்தார் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது வேறு பிரச்சனை. அந்த நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை நாம் ஆட்சேபிப்பதும் முறை என்று தேர்வறவில்லை. இருந்தாலும் இந்த மாதிரியான விஷயங்களை மத்திய அரசாங்கமும் கவனித்து வருகிறது.

5th February 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: குறிப்பிட்ட தொழிலில் நீண்ட நாட்களாக ஈடுபட்டிருந்ததற்குத் தகுந்த அத்தாட்சி அதிகாரப் பூர்வமாக காட்டுகிற இலங்கையிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு இங்கும் அதே தொழில் கொடுக்க சர்க்கார் வசதி செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கூடிய வரையில் அவ்வாறு வசதி செய்து கொடுக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் அங்கே என்ன தொழில் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அதே தொழிலை இங்கு கொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். அது சாத்தியம் என்றும் சொன்றவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM: இலங்கை நாட்டில் நடந்த சவ்வரத்தின் போது தமிழர்களுடைய சொத்துக்கள் எல்லாம் அதிகமாகக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொள்ளையடிக்கப்பட்ட அந்த சொத்துக்களை மீட்டுத்தர என்ன முயற்சி எடுப்பதெனது மத்திய அரசாங்கம் உலகிலே வேண்டிய வ்ஷயமாக இருந்தபோதிலும், கொள்ளையடிக்கப்பட்டவர்கள் தமிழர்களாதலால் அந்தப் பிரச்சனையை நமது மாநில சர்க்காருடைய பிரச்சனையாகக் கருதி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறாள் ? கொள்ளை போன சொத்துக்களை அவர்களுக்கு மீட்டுத்தர இவர்கள் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மாநில சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிற விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் உவமம் கொடுத்திருக்கிறது. அதுவும் அவர்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம். அந்த நடவடிக்கை நடந்து சர்வதேச சட்டம் இருக்கிறது. எத்தகைய பரிகாரம் சாத்தியமோ அது தேயப்படும்.

SRI K. ANBAZHAGAN: இலங்கை நாட்டில் உள்ள தமிழர்கள் இயல்பாக அங்கேயே வாழ்வதற்கு உரிமையைப் பெற்றிருந்தும், அப்படி உரிமை பெறாமல் நபது நாட்டுக்கு வரட்டுருமா? அல்லது இங்கே ஏற்று பராமரிக்க வேண்டிய முழுப் பொறுதலையும் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நடந்து சர்க்கார் வற்புறுத்துமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அவ்வாறு ஏற்படுகிற பிரச்சனையை அவ்வப்போது தீர்க்க இந்த அரசாங்கமும், மத்திய அரசாங்கமும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what are the proposals which this Government have placed before the Central Government for the rehabilitation of those who have been rendered homeless or Stateless and driven back to our country?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I think I have given this information previously to this House. But I do not have that information just now.

SRI S. B. ADITYAN: இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பி வருகின்ற தமிழ் நாட்டவர்களை அரசிகள் என்று சருதமுடியாது என்றும் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யமுடியாது என்று மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்தது உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படி எந்தவிதமான உதவியும் செய்ய முடியாது என்று மத்திய அரசாங்கம் தெரிவிக்கவில்லை. இலங்கையிலிருந்து வருவார்களுக்கு ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த மத்திய அரசாங்கம் உதவி அளிக்க முன்வந்திருக்கிறது.

[5th February 1959]

Tourism

* 16 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the steps taken to encourage tourism in the State in 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: 1. A Tourist Bureau has been opened at Madurai for helping tourists with information regarding the tourist centres in and around Madurai.

2. Advertisements relating to the important tourist centres in the State were published in the Tourist Supplements of three leading dailies, *The Mail* of Madras, *Statesman* of Calcutta, and *The Hindustan Times* of New Delhi.

3. The following schemes included in the Development Plan for Tourism for the Second Five-Year Plan have been taken up and will be executed during the years 1958-59 and 1959-60:—

(1) Construction of a rest-house at Kancheepuram.—Rs. 1.50 lakhs.

(2) Construction of the first part of a rest-house at Tiruchirappalli—Rs. 1.00 lakh.

(3) Construction of a rest-house at Courtallam.—Rs. 1.70 lakhs.

(4) Construction of a rest-house at Nagercoil.—Rs. 0.50 lakh.

4. Steps are being taken to constitute a State Tourist Traffic Advisory Committee for advising the Government on the development necessary for the important tourist centres in the State.

SRI A. GOVINDASAMY: பழவைகள் ஸ்தலமாக சருகப்படும் வெடந்தாங்கலில் ஒரு ரெஸ்ட் ஹவுஸ் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து வருகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கட்டவேலை ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI A. A. RASHEED: Has the Hon. Minister got any information regarding the number of tourists who visited the Madras State in 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have that information.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: சனம் தலைவர் அவர்களே, தேசம் ஜில்லாவிலே ஓசனக்கல் காவிரியை ஒரு டிரிஸ்ட் சென்டராக ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எல்லா இடங்களிலும் ஒரு டிரிஸ்ட் சென்டர் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் ஆகை. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு சில இடங்களில்தான் வேலை ஈடைபெற்று வருகிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI: கோடை மலேக்ஷம் கோடை ரோட்டிற்கும் ஒரு ரயில் பாதை உமைக்க சர்க்கார் உத்தேசித்தது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது ஊட்டிக்கு போய்ப்பட்டிருக்கும் ரயில் பாதை உபயோகப்படுத்தப்படாமலேயே அனேகமாக எல்லேரும் காரிலும், பஸ்ஸிலும் போகிறார்கள். அப்படி இருக்கும் பொழுது இருப்புப்பாதை அவசியமா என்பதுதான் கேள்வி.

5th February 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருக்கும் காவேரிப் பூம்பட்டிணத்தை விரிவு படுத்தி அல்லது அந்த பகுதியை அழகுபடுத்தி ஒரு ஓய்வு விடுதி கட்டப்படும் என்று அண்மையில் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது நிறைவேறுமா? அதுபோல் மதுரை ஜில்லாவில் ட்ரூட்டும் சருளிமலையிலும் ஒரு பிரயாணிகள் விடுதி உமைப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் திட்டம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சருளிமலையில் இப்பொழுது சில வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. காவேரிப்பூம்பட்டிணத்தைப்பற்றி யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். வேளிநாட்டிலிருந்து வருவர்களுக்கு மட்டும் தான் தங்குவதற்கு இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவருகிறது.

Lands in Lower Bhavani areas affected by seepage

* 17 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of acres declared as seepage affected in Lower Bhavani area of Coimbatore district during 1958;

(b) whether any conditions were laid to declare seepage-affected areas; and

(c) if so, the details of the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) 21,121.88 acres.

(b) & (c) Yes, Sir. A statement^a is placed on the table of the House.

Minimum Wages

* 18 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜின்னிங்—அச்சு—டீப்ஸ்—டீப்பெட்டி தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்து கிவிட்டதா?

(ஆ) உப்படியானால், அதன் விவரம் மேஜைமேல் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) & (ஆ) இந்தத் தொழில்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யவில்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களின் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் எப்பொழுது செய்வார்கள்? டீப்பெட்டித் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் ஆங்காங்கே தகராறுகள் ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படாதது தான். ஆகவே இந்த குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது டீப்பெட்டித் தொழில்கள் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்தால் அந்தத் தொழில் நசுர்துப்போகும். அதனால்தான் இந்த குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வது சற்று தாமதம் ஆகிறது.

[5th February 1959]

* 19 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to enhance the minimum wages of municipal workers; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI: பல முனிசிப-லிடிகளில் குறைந்த பட்ச கூலி (basic wage) ரூபாய் 10 ஆக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பம்மியில் ரூபாய் 18 ஆகவும், மைசூரில் ரூபாய் 16 ஆகவும் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த மாகாணத்தில் எப்பொழுது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 1952-ம் வருஷத்தில் முதல் முதலாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஐந்து வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இந்த கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன்படி 1957-ம் வருஷத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அடுத்தபடியாக 1962-ம் வருஷத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஆகவே அதற்கு இப்பொழுது ஒன்றும் அவசியம் இல்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நேற்று கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் கமிஷன் செய்யும் சிபார்சு ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும் பெருந்தும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பெருந்தாது என்று சொல்வதற்கு காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நான் அப்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

* 20 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any suggestion has been received from the Central Board for Salt for bringing salt workers within the scope of the Minimum Wages Act; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) The Government decided to defer the question of extending the Minimum Wages Act to the salt industry as the existing staff of the Factories Department cannot take up any additional work at present.

SRI M. S. SELVARAJAN: குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைத்திருக்கும் நிலையில் இப்பிரச்சனையில் ஒரு பரிசாரம் காணுவதற்கு வசதியாக உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும்

5:h February 1959]

சர்வீஸ் கண்டிஷன், கூலி நிர்ணயம் போன்ற விஷயமாக கவனிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி நிறுவிப் பாசிலிப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வாய்க்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்பொழுது எவ்விதமான பரிசீலனையும் இல்லை. பின்பு அவசியம் ஏற்பட்டால் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்த யோசிக்கப்படும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Are the Government aware of the fact that in many factories workers themselves have taken to the manufacture of salt and if so, how they proposed to enforce this Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : In fact there are some co-operative societies of salt workers in the State and they are paying fairly adequate wages. So the question of minimum wages does not arise in their case.

Parks at Dam-sites

* 21 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்திலுள்ள ஆறுகளின் அணைக்கட்டுகளுக்கு அருகே பூங்காக்கள், நீற்றுறுகள் கட்டும் உத்தேசமுண்டா?

(ஆ) அப்படியானால் எங்கெங்கே? என்ன செலவில்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have approved the formation of parks at the following places at the cost shown against each :—

	RS.
(1) Lower Bhavani (Park)	1,80,000
(2) Amaravathi Reservoir Project at Amaravathinagar (Park)	1,00,000
(3) Krishnagiri Reservoir 2Project Dam- site (Park)	52,000

The Government have under consideration the improvements to the park in the rear of Mettur Dam at a cost of Rs. 2,49,600 and a proposal for the formation of parks and fountains at the Sathanur reservoir dam-site at an estimated cost of Rs. 1,00,000.

Besides the above, the formation of parks and springs at the following places at the cost shown against each is under the consideration of the Chief Engineer (Irrigation) :—

	RS.
(1) Grant Anicut (Garden and Fountain)	12,000
(2) Cauvery Upper Anicut (Garden and Fountain). ..	5,250
(3) Veeranam tank and Shatiatope Anicut (Gardens)	5,000
	at each place.

(4) Pooni Regulator Area (Parks and Fountains). 16 000

The work on the formation of a park at the Vaigai Dam-site has been taken up.

[5th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட இந்த அணைக்கட்டுகள் தலிா மற்ற புதிய அணைக்கட்டுகளிலும் இதேகைய பூங்காக்களை அமைக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா? அவ்வாறு செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : புதிய அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்ட பிறகு அது பற்றி யோசிக்கப்படும்.

Veterinary Hospitals

***22 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு ஜில்லாவில் எத்தனை, என்னென்ன விதமான கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன (தாலுகாவாரியாக)?

(ஆ) ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியும் எந்தெந்தத் தேதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது?

(இ) 1955 முதல் 1957 வரை வருட வாரியாக எத்தனைப் பிராணிகளுக்கு வைத்திய சிகிச்சை கொடுக்கப்பட்டது?

(ஈ) பிரிக்காவுக்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ஏற்படுத்த உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) to (c) A statement^a is placed on the table of the House.

(d) At present there is no proposal to start one veterinary dispensary for each firkā.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மெண்டில், 3 தாலுகாக்களில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளும், 5 தாலுகாக்களில் கால்நடை டிஸ்பென்ஸரிகளும், மற்ற தாலுகாக்களில் மைனர் கால்நடை டிஸ்பென்ஸரிகளும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள நிலைமையில் கால்களுக்கு போதுமான பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியும் ஒவ்வொரு பிரிக்காவிற்கும் ஒரு கால்நடை டிஸ்பென்ஸரியும் இருக்கவேண்டும் என்ற கருதி, கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளையும் கால்நடை டிஸ்பென்ஸரிகளையும் அந்த முறையில் அமைப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் உடனடியாக முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 102 தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. 112 ஒழுங்கான வெடெரினரி ஸ்தாபனங்களும் இருக்கின்றன. மற்றவை மைனர் டிஸ்பென்ஸரிகள். ஆனால் பிரிக்காவிற்கு ஒரு வெடெரினரி வைத்திய ஸ்தாபனம் வீதம் அவைகளை அமைப்பது சிரமம்; ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒன்று நிச்சயமாக இருக்கும்.

SRI A. A. RASHEED : What is the number of hospitals in North Arcot district without veterinary doctors and may I know when the doctors will be appointed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

5th February 1959]

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது, துவரை திறக்கப் பட்டிருக்கும் அத்தனை கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்களா? அப்படி இல்லையானால், டாக்டர்கள் இல்லாத ஆஸ்பத்திரிகளுக்கெல்லாம் டாக்டர்களை நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அனேகமாக எல்லா கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளிலும் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் போதுமான டாக்டர்கள் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். டாக்டர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இதை சமாளிப்பதற்கு “ஸ்டாக் மென்” இருக்கவேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை என்ற பிரச்சனை பெருவாரியாக இன்னும் இருந்து வருகிறது. எனவே, உத்தியோகத்தை விட்டுவிட்டு வெளியேறும் டாக்டர்களை கட்டாயமாக இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் நியமிக்க அரசு நடவடிக்கை முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கால்நடை டாக்டர்களின் நிலைமை மனிதர்களுக்கு வைத்தியம் பார்ப்பதும் டாக்டர்களின் நிலைமையைப் போன்றது அல்ல. கால்நடை டாக்டர்களுக்கான பரீட்சை பாஸ் பண்ணினவர்கள் இந்த ஸ்தாபனங்களில் வேலைக்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும். அவர்களுக்கு தனியாக உத்தியோகம் கிடைப்பதில்லை. வேண்டுமானால், அவர்கள் வேறு ராஜ்யங்களுக்குப் போகலாம். கிடைக்கும் கால்நடை டாக்டர்களைக் கொண்டு இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

* 23 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

S.P.C.A. உள்ள இடங்களிலெல்லாம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் வைக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Regular veterinary institutions (either veterinary hospital or veterinary dispensary) are functioning already at all places where S.P.C.A. are functioning, except Ayyampet. The veterinary dispensary at r'apanasam which is only at a distance of five miles serves the needs of Ayyampet.

SRI M. KALYANASUNDARAM : : மாடுகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு S. P. C. A. ஸ்தாபனத்தால் நன்மையை விடத்தீமைதான் அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா? அந்தக் காரணத்தால் இந்த ஸ்தாபனத்தை சர்க்கார் மூடுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினரைப் போன்ற ஒரு சிலர் இம்மாதிரியான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அது சரி அல்ல.

Hindi

* 24 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாதில ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஹிந்தி எந்த வகுப்பிலிருந்து போதிக்கப்படும்?

[5th February 1950]

(ஆ) எல்லா மாணவர்களுக்கும் போதிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Hindi will not be taught in any of the standards in elementary schools.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆம்மாப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் போதிக்கப்பட இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் அந்த அளவு சலுகையையாவது நம் தேசிய மொழியாகிய ஹிந்திக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மொழிப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக எல்லாருடனும் கலந்தாலோசித்து ஒரு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது தான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

Allocation of poramboke lands to Harijans

* 25 Q.—SRI K. B. S. MANI (on behalf of Sri M. C. Mathukumaraswami): கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம் தாலூக்காவில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ள ரெவின்யூ புரம்போக்கு நிலங்களின் விஸ்தீரணம் என்ன ?

(ஆ) அவைகளில் ஹரிஜனங்களின் உபயோகத்திலுள்ள நிலங்களின் விஸ்தீரணம் எவ்வளவு ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No cultivable poramboke land has been reserved for the Harijans but an extent of 9.61 acres of Natham poramboke has been reserved for the provision of house-sites to the Harijans.

(b) Out of an extent of 9.61 acres of Natham poramboke an extent of 5.54 acres of land is under the occupation of the Harijans.

SRI K. B. S. MANI : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் குடியிருப்பு பிரச்சனை மிக ரொங்கடியான நிலையில் இருப்பதற்குக் காரணம். அந்த ஜில்லாவில் எல்லா நிலங்களும் மடாலயங்களுக்கே சொந்தமாக இருப்பது தான். எனவே அங்கே சர்க்கார் புரம்போக்கு நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு எவ்விதத் தடைபடும் இல்லாதபடி முன் கூட்டியே ஒரு உத்தரவு போட சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சர்க்கார், தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் உள்ள இடங்களில் அவைகளை ஹரி ஜனங்களுக்கு தாராளமாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அவை போதிய அளவில் இல்லை. ஆகையால் நிலங்களை acquire செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு acquire செய்யப் பட்டுள்ள இடங்களுக்குச் செல்ல ஹரிஜனங்கள் மறுக்கிறார்கள்.

SRI K. B. S. MANI : அது வாஸ்தவமே. ஹரிஜனங்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போகாததற்குக் காரணம் அந்த இடங்கள் பள்ளங்களிலோ ஆற்றிப் பரிகள்களிலோ இருப்பது தான்; acquire பண்ணப்பட்டுள்ள இடங்கள் மீட மொசமாகவும் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு ஏற்றவையாக இல்லாமலும் இருக்கின்றன. இந்தக் காரணங்களால் தான் அவர்கள் அந்த இடங்களுக்குப் போகவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? அந்த இடங்கள் ஜில்லா அபிசர்தனால் பார்வையிடப்பட்டு இந்த விஷயங்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றனவா ? அப்படியானால் அவைகளை எடுத்துச் செய்துவிட்டு வேறு இடங்களை acquire செய்து ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

5th February 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஏதோ சில இடங்களில் கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் இருக்கலாம். ஆனால் பெரும்பான்மையாக, தாங்கள் இருக்கும் இடங்களை விட்டு வேறு இடங்களுக்குப் போடும் மனப்பான்மை—தாங்கள் இருக்கும் இடங்கள் நெருக்கடியாக இருந்தால்கூட—அவர்களிடம் இல்லை.

Appointment to the Ministerial Service

* 26 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of **SRI M. C. Muthukumaraswamy**) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

மினிஸ்டிரியல் செர்வீஸில் தாற்காலிக, நிரந்தர வேலைகளுக்கு அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் வகுப்புவாரித் தேர்வு முறை ஜில்லா வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களால் பின்பற்றப்படுகிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No Sir.

Preparation of medicines by Devasthanams

* 27 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of **SRI M. C. Muthukumaraswamy**) : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) அறநிலையப் பாதுகாப்புக்கு உட்பட்ட எத்தனை தேவஸ்தானங்களிலிருந்து ஆயுர்வேதிக் முறைப்படி உயர்ந்த மருந்துகள் தயாரித்து எழைகளுக்கு இனமாகக் கொடுக்க அனுமதி வேண்டுமென அரசாங்கத்திற்கு முறையீடு வந்துள்ளன?

(ஆ) அவைகளில் எத்தனை தேவஸ்தானங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) None, Sir.

() Does not arise.

SRI K. B. S. MANI : தேவாலய தர்மகர்த்தாக்கள், இந்த மருந்துகள் என்னென்ன பலன்கள் எவ்வளவு எவ்வளவு அளிக்கின்றன என்று பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகு அவைகளை வெளியே அனுப்புகிறார்களா, அல்லது பரிசீலிக்காமலே மக்களுக்குக் கொடுத்து மக்களிடத்தில் அவைகளைப் பரிசீலிக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆயுர்வேத முறைப்படி மருந்து தயாரித்து மக்களுக்குக் கொடுக்க எத்தனை தேவஸ்தானங்கள் முன் வந்திருக்கின்றன என்று மூலக் கேள்வியில் கேட்கப் பட்டது. அதற்கு, “ஒரு தேவஸ்தானமும் முன் வரவில்லை” என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

Polytechnics

* 28 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of Polytechnics in the State, district-war;

(b) the total number of students studying in all the polytechnics; and

(c) the number of students studying in each polytechnic?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a), (b) & (c) A statement is laid on the table of the House.

[5th February 1959]

SRI T. T. DANIEL : Sir, because there has been a great rush to get admissions in these institutions, will the Government consider the desirability of starting some more polytechnics and is it a fact that some applications are pending in this regard before the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Government intend to start a few more polytechnics and in fact there are some applications pending.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, கன்னியாகுமரி ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களில் தவிர மற்ற ஜில்லாக்களில் மட்டிலும் தொழிற் பள்ளிகள் இருக்கின்றதென்று மேஜையில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஸ்டீட்டமெண்டிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் உடனடியாக இந்த ஆண்டில் தொழிற் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தென் ஆற்காட்டில் பாலிடெக்னிக் இருக்கிறது. வட ஆற்காட்டிலும் கன்னியாகுமரியிலும் பாலிடெக்னிக் இல்லை. இந்த இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் அடுத்த வருஷம் தொழிற் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Village officers

* 29 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுள் பதவிகளுக்கு சர்விஸ் கமிஷன் மூலம் நபர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

SRI C. MUTHIAH : இப்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இரு முறையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் சர்க்கார் இரு கொள்கையை கையாள்கிறது. இசம் பாத்தியம், இசுமில்லாத பாத்தியம் என்ற இரு முறையில் அவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களை சர்விஸ் கமிஷன் மூலம் நியமிக்க விட்டாலும், ஓரா முறையில் அவர்களை நியமிக்கும் வகையில் தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சட்டப் பிரகாரம் இசம் பாத்தியம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை ஒரு பெரிய பிரச்சனை. இது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

SRI K. B S MANI : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும் விஷயத்தில் பாம்பா பாத்தியத்தை முறை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இல்லை. அந்த முறை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிறது. பல கோில்களும், கொள்ளைகளும், கலவாங்களும் கிராமங்களில் நடப்பதற்கு பாம்பா பாத்தியத்தை முறை ஏதுவாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த முறையை நீக்குவதற்கு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன் வருமா?

SRI A. GOVINDASAMY : I take strong objection to the words 'Koli' and 'Kollai' சில இடங்களில் இந்த முறையால் கொலை, கொள்ளைகள் நடக்கின்றன என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதனால் கொலைகளும் கொள்ளைகளும் நடப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

5th February 1959]

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நிமித்தம் விஷயத்தில் பரம்பரை பாத்தியதையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஆலோசித்து வருமா? அப்படியானால் எப்பொழுது அது அமுல் நடத்தப்படும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பரம்பரை பாத்தியதையைப் பற்றி மட்டுமன்றி, பொதுவாகவே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை வேறு எந்த முறையில் நிமித்தகம் என்பது பற்றியும் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

Retirement age for industrial workers

* 30 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the superannuation age fixed for clerks and industrial workers by the Standing Labour Committee?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No superannuation age has been fixed for clerks by the Standing Labour Committee.

In the old Standing Orders of some establishments certified under the Industrial Employment (Standing Orders) Act, prior to 17th September 1956, the age of superannuation for industrial workers was fixed at 55 years. In the Standing Orders of certain textile mills and industrial establishments certified after 17th September 1956, the age is fixed at 58 years. In an agreement, dated 15th April 1957, between the United Planters' Association of Southern India, Coonoor, and the plantation workers, the age of superannuation for the plantation workers has been fixed at sixty.

SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister be pleased to state the principles that have been followed in fixing this age limit?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is a matter for negotiation between the employers and the employees, and the Industrial Employment (Standing Orders) Act provides for the determination of any differences between the employers and the employees in this matter.

SRI S. LAZAR : இப்பொழுது அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறவயது 60. இதற்கு retrospective effect கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்தமாதிரி அதிகப்படுத்தவில்லை. மூன்று ஒப்பந்தங்களை நான் படித்தேன். ஒரு ஒப்பந்தத்தில், தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தில் 60 வயது என்று கண்டிருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : உடல் உழைப்பு கொடுத்து வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கூட, வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பிறகு பென்ஷன் இல்லாத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு உடலில் வலு இருக்கும் வரையில் வேலை செய்வதற்கு ஒத்தாசை செய்ய, ரிடையர்

[5th February 1959]

ஆகவேண்டுமென்று சொன்னால் மெடிக்கல் காரணத்தினால்தான் ரிடையர் ஆகவேண்டுமென்ற சிபார்சை “ ஸ்டாண்டிங் லெபர் கமிட்டிக்கு ” இந்த அரசாங்கம் சொல்லுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதைப்பற்றி இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. வேலையில்லிருந்து ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் வயதை அதிகரிப்பதினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கும் என்ற பிரச்சனையும் உண்டு. ஆகவே இதைப் பற்றி முதலாளிகளும் தொழிலாளர்களும் நேரிடையாகப் பேசி அவர்கள் ஒப்பந்தத்திற்கு வர வேண்டுமென்று விட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அப்படி ஒப்பந்தத்திற்கு வர முடியாவிட்டால் அவர்கள் லேபர் கமிஷனரிடம் சென்று தங்கள் குறையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

Police force to prevent illicit transport of liquor

* 31 Q.—**SRI K. B. S. MANI** (on behalf of M. C. Muthukumaraswamy): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

தஞ்சை ஜில்லா, நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், மாயூரம் முதலிய தாலுகாக்களை ஒட்டியுள்ள காரைக்கால் பிரஞ்சு பகுதியில் மதுவருந்த செல்பவர்களையும், மதுவைக் கள்ளுக்கடத்தல் செய்பவர்களையும் தடுப்பதற்கெனத் தனிப் போலீஸ் நிறுவுவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI K. PONNIAN : மதுவிலக்கு அமுலில் இருக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் மதுவிலக்கு அமுலில் இல்லாத ராஜ்யத்திற்கும் இடையேயுள்ள தூரம் என்ன ? எவ்வளவு மைல்களுக்கு அப்பால் மதுவிலக்கு அமுலில் இருக்கும் ராஜ்யத்தில் கடைகள் வைக்கவேண்டுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்வி நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், மாயூரம் தாலுகாக்களின் பக்கத்திலுள்ள காரைக்கால், பாண்டிச்சேரி எல்லையைப் பற்றியது. அதில் மைல் கணக்கு ஒன்றுமில்லை. அவைகள் வேறு ராஜ்யம், இப்பொழுது அங்கு மதுவிலக்கு இல்லை, இங்கு இருக்கிறது. அவ்வளவுதான்.

SRI A. GOVINDASAMY : தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தை ஒட்டியுள்ள பாண்டிச்சேரி பகுதியில், ரம் பகுதிகளின் அடுத்துள்ள சில கிராமங்களில் கள்ளுக்கடைகள், சாராயக் கடைகள் இருப்பதால் இங்குள்ளவர்கள் அங்கு சென்று அதிகமாக குடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அங்கேயும் குடி ஒழிப்புத் திட்டத்தை வற்புறுத்த தென் ஆற்காடு மதுவிலக்கு கமிட்டியார் அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அது பற்றி அரசாங்கம் என்ன யோசித்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. மதுவிலக்கு கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : பாண்டிச்சேரியும் தமிழகப் பிரதேசத்தை சேர்ந்திருப்பதால் அதைத் தாழ்த்தித் தாடு இணைத்து விட்டோமென்று சொன்னால் உடையாக மதுவிலக்கு அங்கேயும் வந்து விடும். ஆகவே அந்த முயற்சியை சர்க்கார் கைக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது வேறு விஷயம். அது இதிலிருந்து எழவில்லை.

5th February 1959]

Advanced technical studies

* 32 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to stated whether the United States of America Government have selected any candidates this year from this State for advanced studies in the United States of America who would serve as teachers in the Technical Institutes in India after their training?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Government Hospital, Sirkali

* 33 Q.—SRI C. MUTHIAH : கனம் ரெவினியு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சீர்காழி தாலுகா தலைமை ஆஸ்பத்திரி எப்போது சர்க்கார் வசமாயிற்று?

(ஆ) அதன் பின் இதுவரையில் அதில் நடந்த அபிவிருத்தி வேலைகள் என்னென்ன?

(இ) புதிதாக கட்டிடங்கள் கட்டவும், கருவிகள் வழங்கவும் உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) From 1st December 1956.

(b) None so far.

(c) The following proposals are under consideration :—

(i) Construction of additional ward of 20 beds.

(ii) Construction of an X-ray Block.

(iii) Construction of an overhead tank with pipe connections.

SRI C. MUTHIAH : இப்பொழுது இருக்கிற ஆஸ்பத்திரியில் இட நெருக்கடி மிகுதியாக இருக்கிறது. வேறு ஆறு ஏக்கர் நிலம் பக்கத்தில் இருப்பதால் அங்கு “எக்ஸ்டே”, புதிய வார்ட் முதலியவைகளை கட்டினால் அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படும் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுமென்று எழுதியனுப்பி அது நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. அதிகப்படியான பணம் அங்கு செலவு செய்யப்படும்போது அவைகளை நல்ல இடத்தில் அமைப்பதற்காக அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் உத்தரவிடுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தற்போது இந்த சென்கரியங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்த டிஸ்ட்ரிக்ட் மெடிகல் ஆபீஸர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது பெரிய விஷயம். அதை இப்பொழுது கவனிப்பதற்கில்லை.

SRI K. B. S. MANI : ஒரு பக்கம் ஓரதரன் மிஷனுக்கு சொந்தமான பாதிரியார் வீடும், பின் பக்கம் வாய்க்காலும் இருப்பதால், சீர்காழி ஆஸ்பத்திரி கட்டிடத்தை விஸ்தரிக்க இடம் கிடையாது. ஆகவே அதை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றினால் ஒழிய சர்க்கார் திட்டப்படி கட்டிடம் கட்டவோ அல்லது மற்ற சிபார்சுகள் அமுல் நடத்தவோ இடவசதி கிடையாது. ஆகவே அந்த ஆஸ்பத்திரியை பக்கத்திலுள்ள இடத்திற்கு மாற்றியமைத்து அங்கு இந்த கட்டிட விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த இடத்தை வந்து பார்க்கத் திட்டமிடுகிறேன்.

[5th February 1959]

Mineral survey at Kanyakumari district

* 34 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any mineral survey was made in 1957 or 1958 in the Kanyakumari district;

(b) if so, in which taluk of the district;

(c) whether thorium, gold and petrol were found in the district; and

(d) in which village and in which survey numbers the above minerals, if any, were found?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir. The systematic geological mapping and mineral survey in Kanyakumari district were commenced by the Geological Survey of India during the field season 1957–58.

(b) An area of about 35 square miles falling in the hilly areas of the Thovala taluk has been mapped so far.

(c) No, Sir.

(d) Does not arise in view of the answer to clause (c).

Biological Control Centre

* 35 Q.—SRI K. B. S. MANI (on behalf of Sri M. C. Muthukumaraswamy): கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் நெற்பயிர்களை அரிக்கும் பூச்சிகளைத் தடுப்பதற்காகப் பூச்சிகள் தடுக்கும் ஆராய்ச்சி நிலையம் (Biological Control Centre) ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் உத்தேசித்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியானால் எப்போது?

(இ) எந்த இடத்தில் அது ஆரம்பிக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

Small Savings Scheme

* 36 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the measures taken by the Government for securing Compulsory Small Savings in the State as recommended by the National Development Council meeting held in November 1958;

(b) whether there is any proposal to increase the commission paid to agents who collect Small Savings in the State or to fix a minimum pay for them; and

5th February 1959]

(c) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The National Development Council has not yet taken a firm decision on "Compulsory Small Savings Scheme". The question is still under consideration.

(b) No, Sir. There is no such proposal.

(c) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : ரெவின்யூ அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து நிலவரி வசூல் செய்யும்போது இரண்டு பங்கு கட்டாயமாக வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு இட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மழையின்மையால் கஷ்டப்படும் பிரதேசங்களில் இருப்பவர்களை கஷ்டப்படுத்தாமல் இருக்க உத்தரவு இடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பழனிசாமி அவர்கள் சொல்வது மாதிரி உத்தரவு ஒன்றும் கிடையாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : உத்தரவு போடாமல் இருக்கலாம். ஆனால் 1958-59-ம் வருடத்தில் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து எவ்வளவு தான் இந்த சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்? வருடக் கடைசியில் வசூல் செய்தால் நிலவரி செலுத்தக் கூடிய அதே சமயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு வசூல் செய்வதினால் பட்டாதார்களுக்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதை முன்சூட்டியே செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், அங்கிருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்து எந்த சமயத்தில் இந்த தேசிய சேமிப்புத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று ஆலோசித்து முடிவு செய்கிறார்கள். அறுவடையாகும்போதுதான் மக்களிடம் பணம் இருக்கும். அப்பொழுதுதான் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனையை மனதில் வைத்துக் கொண்டுதான் எந்த சமயத்தில் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று இப்பொழுது நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் இருக்கிற பணத்தை வற்புறுத்தி வாங்குவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இதனால் திட்ட வேலைகள் பாதிக்கப்படும் என்று உணர்ந்து அப்படி அங்கிருந்து வாங்காமல் இருக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பஞ்சாயத்துகள் வேண்டுமென்றால் இதில் போடலாம். ஆனால் சமீபத்தில் ஒரு உத்தரவு மாதிரி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகள், முனிசிபலிபாலிடிகள் இவைபோன்ற ஸ்தாபனங்களிலிருந்து இதற்கு நிதி போட வேண்டிய அவசியமில்லையென்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 1958 ஜனவரி-பெப்ரவரியில் வசூல் செய்யப்பட்ட தொகையான சுமார் 2,000 ரூபாய் வரைக்கும் அங்குள்ள மணியக்காரர் கையிலேயே வைத்துக்கொண்டு இருந்ததாகவும், அதற்கான ரசீதுகளையோ அல்லது அதற்கான புத்தகங்களையோ, வசூல் செய்த பணத்தையோ கொடுக்கப்படாததின் காரணமாக அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு அவர் பேரில் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதே யொழிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

[5th February 1959]

என்று தெரிகிறது. ஆகவே அவர் பேரில் உடனடியாக தக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா? அவர் பேரிலுள்ள இசும் உரிமையை ரத்து செய்யும்படி சர்க்கார் உத்திரவிடுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இம்மாதிரி நாணய மற்ற முறை நடந்து கொண்டு வருவதாக வேறு எந்த ஜில்லாக்களிலிருந்தும் புகார் வரவில்லை. வடாற்காடு ஜில்லாவில் நடைபெற்றிருப்பதாக இப்போது அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதைப் பற்றி விசாரிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : We have half a dozen questions more. I will take five minutes more and finish them.

Small Savings Scheme

* 37 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the amount collected under the Small Savings Scheme, district-war and the target amount fixed for collection in 1957-58?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The target for Small Savings collections in the State during 1957-58 was Rs. 10 crores and the total collections amounted to Rs. 873 lakhs (roundly).

The districtwar collections were as follows :—

District.					Amount collected.
	(1)				(2)
RS IN LAKHS.					
North Arcot	52
Madras	156
Salem	50
Chingleput	31
Coimbatore	108
Tanjore	83
South Arcot	60
Nilgiris	12
Kanyakumari	21
Ramanathapuram	39
Madurai	103
Tiruchirappalli	86
Tirunelveli	72
Total	..				873

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, may I know the districts which have exceeded, and also the districts which have fallen short of, the target?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information with me. But the hon. Member will notice that we fixed Rs. 10 crores as the target, and the total amount collected is about Rs. 873 lakhs. Therefore, the target has, more or less, been achieved.

5th February 1959]

Amount spent for education out of temple funds

* 38 Q.—**SRI C. MUTHIAH :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

1957-58-ல் தர்ம பரிபாலன இலாகாவிலிருந்து கல்விக்காக தொகை மாகாணத்தில் எத்தனை இடங்களில் செலவு செய்யப்பட்டது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No fund was allotted for the purpose by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department. The Honourable Member apparently refers to the religious institutions from which funds were diverted for educational purposes. If so, in three places, surplus funds of religious institutions, were diverted for educational purposes.

SRI K. B. S. MANI : அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான தொந்தரவு கொடுக்காமலேயே திருப்பனந்தான் மடத்திலிருந்து அப்பகுதியில் இருக்கும் தனியார் துறை பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு கேட்ட போது தனியார்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். இம்மாதிரி மறுத்துவிட்ட விபரம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ? தெரியுமென்றால் இம்மாதிரி மடாலயங்கள் கோருகிறபடி தனியார் பள்ளிகளை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு மடாலயங்களின் கீழ் ஒப்படைக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தினிடத்தில் தகவல் இல்லை. கூடுதல் தகவல்களை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கொடுத்தால் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்கலாம்.

SRI M. C. MUTHIAH : உயர்நிலை பள்ளிகளில் பிரார்த்தனை மண்பயம் கட்டவேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வந்தால் ஆங்காங்கு இருக்கும் மடாலயங்கள் மூலமாக அந்த பிரார்த்தனை மண்பயங்களைக் [கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அம்மாதிரி சில யோசனைகள் இருந்து வருகின்றன. சில தேவைகள் இம்மாதிரி அங்கீகரிக்கப்படும் வருகின்றன.

SRI K. R. VISWANATHAM : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறின் எஞ்சிய பணத்திலிருந்து செலவு செய்த மூன்று இடங்கள் எவையெல்லாம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒன்று மணலி லட்சுமண முதலியார் ஸ்பெஷலிபிக் என்டோமெண்ட்ஸ் தொகையிலிருந்து சென்னை தியாகராஜா காலேஜில் ஒரு பிரார்த்தனை மண்பயத்திற்காக 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டு : திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானத்திலிருந்து அங்குள்ள போர்டு ஹைஸ்கூலுக்கு பகல் உணவிற்காக 200 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று : சங்கரநயினர் கோவில், சங்கர நாராயணசுவாமி கோவில் தேவஸ்தானத்திலிருந்து அங்குள்ள கோமதி அம்மாள் போர்டு ஹைஸ்கூலுக்கு பகல் உணவிற்காக 303 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : பல தேவஸ்தானங்களிலும் கல்விக்காக பணம் ஒதுக்குவதற்கு அவர்களுக்கு உத்தரவிலை என்றும், அதற்காக சட்டம் இல்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே அம்மாதிரி தேவஸ்தான உபரி நிதியிலிருந்து கல்விக்கு ஒதுக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக எல்லா இடங்களிலும் கல்விக்காக மட்டும் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்படும் வருகிறது. இதைப்பற்றி ஆலோசித்து

[5th February 1959]

சட்டம் திருத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்விதம் திருத்தப்பட்ட மசோதாவை இந்த சட்ட மன்றத்தில் கூடிய சீக்கிரம் சமர்ப்பிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : ஸார், திருப்பனந்தாள், பத்தநல்லூர் கிராமங்கள் தேவஸ்தான கிராமங்களாக இருப்பதினால், அந்த கிராமங்களில் தேவஸ்தான ரிஸர்வ் நிதியிலிருந்து ஹைஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கும் தேவஸ்தானங்களுக்கும் பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் அவை கவனிக்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன ஆகவே அந்த இடங்களில் உடனடியாக இந்த நிதியிலிருந்து ஹைஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய வேண்டுமென்று.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி அவர்களைக் கட்டாயப் படுத்த முடியாது.

Punka-pullers

* 39 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reason for keeping punka-pullers in Government service?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Punka-pullers are employed for pulling punkas in a few Government offices which have not yet been electrified and housed in buildings which are not airy and well ventilated.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இன்னும் சில இடங்களில் அதாவது எலக்ரிவிட்டி இல்லாத இடங்களில் பங்கா இழுப்பவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த இடங்களிலும் எலக்ரிவிட்டி போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

Retrenchment in the Commercial Taxes Department

* 40. Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Last Grade Servants of the Commercial Taxes Department who have been recently thrown out of employment on account of retrenchment measures in the departments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 205 Last Grade servants were retrenched due to the re-organisation of the commercial Taxes Department with effect from 1st October 1958.

SRI M. S. SELVARAJAN : ஸார், இதுவரை மாற்றுவேலை எத்தனை பேர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும் ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்க இன்னும் எத்தனை காலம் ஆகும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி வரை 104 பேர்களுக்கு பெர்மனண்டாகவும், 23 பேர்களுக்கு டெம்பரரியாகவும் வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதியுள்ள 78 பேர்களுக்கும் சீக்கிரமாகவே வேலை கொடுக்கப்படும்.

5th February 1959]

Temple lands

* 41 Q.—SRI C. MUTHIAH : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

தஞ்சை ஜில்லாவில் தர்ம ஸ்தாபனங்களில் உள்ள ஆதின கோயில் நிலங்களைக் குத்தகைக்கு விடாமல் நேரடி சாகுபடியாளருக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தரவிட உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI C. MUTHIAH : இந்தப் பிரச்னை முக்கியமான பிரச்னையாக இருந்து வருவதால், இந்த வருட ஆரம்பத்திலேயே குத்தகை கொடுக்க வேண்டியதை நேரடியாக விவசாயிகளுக்கே கொடுத்தால் வருங்காலத்தில் நாம் கொண்டு வரப்போகும் சீர்திருத்தத்திற்கும் மிக ஆதரவாக இருக்கும். ஆகவே இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கூடுதலாக விவாதிக்க அரை மணி நேரம் ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று தலைவர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்கான சட்டம் கொண்டு வருகிற சமயத்தில் அதற்குத்தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has got an opportunity to speak about this during the discussion on the Governor's Address.

Hides and skin market

* 42 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

ஆட்டுத்தோல், மாட்டுத்தோல் விற்பனை மார்க்கெட், லண்டனில் இருப்பதை சென்னையிலேயே வைத்து நடத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்யும் படி மத்திய சர்க்காரை சென்னை சர்க்கார் கேட்டுள்ளதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. The matter is under consideration.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், நூற்றுக்கு 90 சதவிகிதம் வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய டானரி மார்க்கெட் இப்போது லண்டனில் இருந்து வருகிறது. இந்த மார்க்கெட்டை சென்னையில் ஏற்படுத்தினால் அரசாங்கத்திற்கு சுமார் 5 கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் வரும் என்றும் தெரிகிறது. ஆகவே இந்த மார்க்கெட்டை சென்னையில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் சர்க்காருக்கு வருமானம் வருமா அல்லது வராதா என்பது முக்கியப் பிரச்னை அல்ல. நமது நாட்டில் கிடைக்கின்ற தோல்கள் அதிகமாக வெளிநாடுகளில் விற்பனை ஆகவேண்டும். வெளி நாடுகளில் விற்பனை ஆகவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஏலம் போடக் கூடிய இடம் வெளிநாட்டில்தான் இருந்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. The Principal of the Institute of Leather Technology இவை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற இடத்தில் மார்க்கெட் இருப்பது நல்லது என்றும், the Director of the Central Leather Research Institute லண்டனில் இருந்தால் தான் தோல் நல்ல முறையில் வியாபாரம் ஆகும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதோடு லண்டனில் இருக்கின்ற இந்திய ஹை கமிஷனர் அவர்களிடத்தில் அபிப்பிராயம் கேட்டதில் லண்டனில்

[5th February 1959]

இருந்தால் தான் உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கும் வந்து ஏலம் கேட்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், அதோடு வியாபாரமும் அதிகமாக இருக்கும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஆகவே இதில் தற்போது எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk * at the Commencement of a speech indicates revision by the Member].

III.—STATEMENT BY THE HON. MINISTER FOR PUBLIC WORKS.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister for Public Works will now make a statement.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Deputy Speaker, in reply to clause (c) of Starred Question No. 138 put by Sri M. Jagannathan, M.L.A., the House was informed on 10th September 1958 that acquisition of house-sites for Harijans of Kilgudalur village, Olakur firka, Tindivanam taluk, South Arcot district, was deferred, as the Harijans had not remitted the promised contribution. On further verification, it is found that the Harijans had actually remitted the contribution in July 1957. The remittance was, however not brought to the notice of the Collector's office. The Collector of South Arcot has been instructed to expedite the acquisition of house-sites for the Harijans of Kilgudalur village, Tindivanam taluk.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

PANEL OF CHAIRMEN.

DEPUTY SPEAKER : Under rule 14 (1) of the Madras Assembly Rules, I nominate the following hon. Members to be the Panel of Chairmen for the current session :—

- (1) Sri R. Subramaniam.
- (2) Srimathi Rajathi Kunchithapatham.
- (3) Sri S. A. M. Annamalai Odayar.
- (4) Sri V. K. Kothandaraman.

(2) AMENDMENTS TO THE MOTION OF THANKS TO THE GOVERNOR'S ADDRESS.

DEPUTY SPEAKER : Under rule 5 (1) of the Assembly Rules in consultation with the Leader of the House and the Business Advisory Committee, I have allotted four days for the discussion of the Governor's Address from the 5th to 9th February 1959. Today, there will be a general discussion and the amendments may be moved on the 6th February 1959. The speakers who participate on the first day may not participate in the discussion on the subsequent days. I have fixed 2 p.m., on 5th February 1959 (today) for the receipt of notice of amendments to the Motion of thanks to the Governor's Address.

5th February 1959]

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

DEPUTY SPEAKER: The following is the programme of business of the House as approved by the Business Advisory Committee at its meeting on 4th February 1959 :—

10th and 11th February 1959. General discussion on the Madras General Sales Tax Bill, 1958.

12th, 13th and 14th February, 1959. Clause by clause consideration of the Madras General Sales Tax Bill, 1958, and passing of the Bill.

16th February 1959 .. Non-official business.

17th and 18th February 1959. Official business—Government Bills

Budget for the year 1959-60.

2nd March 1959 Presentation of the Budget.

3rd to 10th March 1959. General Discussion on the Budget. (6 days).

11th to 31st March 1959 .. 15 days--Voting on Demands for Grants.

1 day—Supplementary Statement of Expenditure.

1 day—Appropriation Bills.

It was also decided to hold a session of the Assembly at Ootacamund from 20th to 30th April 1959.

The House will meet daily from 9 a.m. to 1-30 p.m.

V.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL No. 6 OF 1958).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I present the Report^a of the Select Committee on the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958).

VI.—PRESENTATION OF THE REPORT AND PROCEEDINGS OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES "DINA THANTHI" CASE No. 2.

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I present the report^b of the Committee of Privileges ('Dina Thanthi' case No. 2).

^a Printed as Appendix IV on pages 94-142 infra.

^b Printed as Appendix V on pages 143-152 infra.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் சட்ட சபையில் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நான் அனுப்பியுள்ள தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன் :—

“That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the address delivered to the Members of the Legislature on the 4th February 1959.”

SRI T. T. DANIEL : I second the motion, Sir.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM :

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், இந்தச் சட்ட சபையில் கடந்த ஆண்டிலே நிகழ்ந்த பல நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும், பல பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், சிக்கலான பிரச்சினைகளாக இருந்தபோதிலும், கடுமையாகத் தாக்கப்படுகிற பிரச்சினையாக இருந்தபோதிலும், காரணமான பேச்சுக்கள் இருந்தபோதிலும், அதன் நடுவிலே கணிசமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டேன்—அதிலே கட்டுப்பாடு, சகிப்புத் தன்மை, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை முதலிய இனிய பண்புகளைக் காண முடிந்தது என்று பாராட்டிப் பேசுவதற்கு நாம் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அது நம் ஒற்றுமையை மேலும் மேலும் உயர்த்துகிறது என்ற முறையில் நமது மாநிலம் மட்டுமல்ல, நமது பாரதத்திலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது பெருமைபடக் கூடிய ஒரு விஷயம்.

பருவ நிலையைப் பற்றிப் பேசும்போது, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் முதலிய மாவட்டங்களில் மழை இல்லாததன் காரணமாக—வானம் பொய்த்து விட்டது, ஆகவே அவனுடைய வருமானம் பொய்த்துவிட்டது. அவன் எண்ணியிருந்த கோட்டைகள் பொய்த்துவிட்டன—அவன் எதிர்பார்த்த அளவு வருமானம் வாழ்க்கையிலேயே இல்லாததால் பஞ்ச நிலையில் பரிதவிக்க வேண்டி நேரிடும் என்று எண்ணியிருந்தவர்களுக்கு, என்ன உதவி தேவையோ, அந்த உதவி அளிக்கப்படும்—நிவாரணம் அளிக்கப்படும்—என்று கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

விளைச்சல் நன்றாக இருக்கும், அதனால் அறுவடை நன்றாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். அறுவடை அறிகுறிகள் நன்மை பயக்கும் முறையில் இருந்த போதிலும், சில இடங்களில் ஏமாற்றத்தைத் தந்திருக்கின்றதன் காரணமாக—ஒரு அதிர்ச்சி வைத்தியம் என்று சொல்லலாம்—அந்த முறையில் அந்தந்த மாவட்டக் கலெக்டர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள வியாபாரிகளைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து, உணவு தானிய யத்தை எடுத்து ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், விலை குறைவாகக் கொடுக்க வேண்டும்—மலிவான விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும்—என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக நெல்லை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மாவட்டக் கலெக்டர் மற்ற மாவட்டங்களைப்போலவே வியாபாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசினார். சந்தித்து அவர்களிடம் 13 அணவுக்கு ஒரு படி அரிசி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அதனால் ரூபாய் 1-3-0 வீதம், ரூபாய் 1-4-0 வீதம், விற்பனைக் கொண்டிருந்த ஒரு படி அரிசி திடீரென்று அந்த நாளே 13 அணவிற்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அந்த மாதிரி ஒரு நிரந்தரமான வழி செய்யவேண்டும் என்று தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சிலில் அரசாங்கமே உணவு தானிய மொத்த வாணிபம் முழுவதையும் ஏற்று நடத்தவேண்டும்—அதாவது ஸ்டேட் டிரேடிங் நடத்தவேண்டும்—என்று ஆலோசனை கூறியுள்ளது, ஆனால் இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை என்று சொல்வதை நாம் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். சர்க்காரே எடுத்து இம்மாதிரி

5th February 1959]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

உணவு தானிய விற்பனையை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அநேகம் பேர்களுக்கு அச்சமும், திகிலும்—பயமும் கூட—ஏற்படக்கூடும். ஆறு அவுன்ஸ் ரேஷன் என்ற பழைய பல்லவி மீண்டும் வந்து விடக்கூடாதே, “அவர்கள் போடும் அரிசியை வாங்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை, பட்டினிகிடந்து விடுவோம், ஏனென்றால் நாற்றம் பிடித்த அரிசியைச் சாப்பிட முடியாது” என்று ரேஷன் இருந்த காலத்தில் மக்கள் கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு உள்ளானார்கள் என்பது நமக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அரசாங்கமே எடுத்து உணவு தானிய வியாபாரம் செய்யும்போது பல இன்னல்கள் இருக்கின்றன, இக்கட்டான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. கொடெளனில் 2 லட்சம் டன் அரிசி வாங்கி வைக்க வேண்டும், நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படும்போது அதை எடுத்து மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும், அதனால் உணவு தானியங்களின் விலை ஏறிவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே 2 லட்சம் டன் தானியம் வாங்குவது என்பது வரவேற்கத் தக்கது.

ஏனென்றால், இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி வரையில் சர்க்கார் சேமித்து வைத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாகவும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகளின் வரையிலாகவும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்று மக்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும், உணவுத் தானியங்களின் விலை அதிகம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதே என்ற பீதி வந்துவிட்டது. இந்த நிலையில் ஒன்று மட்டும் நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அரிசியை எடுத்துப் பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய நிலைமைக்கு “கோடெளன்” வேண்டும். “கோடெளன்”னிலே அரிசியை அவர்கள் ஸ்டாக் பண்ணி வைத்துக்கொள்ளும்போது, கவனமாக இருக்க வேண்டும். தன்னிடத்தில் ஆயிரம் மூட்டை அரிசி முடங்கியிருந்தால், அந்த அரிசி கெட்டு விடக்கூடாதே, அரிசி கெட்டுவிட்டால் முதல் கெட்டு விடுமே என்ற உணர்ச்சியும், ஊக்கமும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடம் இருப்பதால், அவர்கள் அடிக்கடி தங்களிடமுள்ள ஸ்டாக்குகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்கிற தன்மையினால் அது பாதுகாக்கப்படுகிறது. நல்ல அரிசியை வியாபாரிகளிடமிருந்து நாம் அப்போதைக்கப்போது பெற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், அரசாங்கமே எடுத்து அம்மாதிரி வியாபாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலை வருகிறபோது, உணவுத் தானியங்களைப் பாதுகாத்து வைத்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை, அதாவது பாதுகாப்புச் சாலியை அதிகாரிகள் கையிலே நாம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் என்ன தான் கருத்துடன் கவனித்துக் கொண்டாலும், தனி மனிதனிடமும் தனி வியாபாரியிடமும் காணப்படும் ஊக்கமும் உருக்கமும் அவர்களிடம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரி சர்க்காரே எடுத்து உணவு தானிய வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்பது சிறிது ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்பதை நன்றாகச் சர்க்கார் உணர்ந்து தான், அங்கீகரிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாகவும் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி வாங்க இப்பொழுது முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுமாதிரியான ஸ்டேட் டிரெடிங், அதாவது அரசாங்கமே உணவுத் தானிய மொத்த வாணிபத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று தேசிய வளர்ச்சிக் கழகம் ஆலோசனை கூறியுள்ளது என்பதிலிருந்து இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை என்பதைத்தான் நாம் இந்த இடத்திலே குறித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஆகையால் இது ஆலோசித்துச் செய்ய வேண்டிய விஷயம். ஆலோசித்துச் செய்வதிலே வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்ப்போம்.

உணவுத் தானியத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நாட்டிலே எப்போதுமே தேவைக்குச் குறைவான முறையில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் கட்டி விட்டோம், திட்டங்களினாலே ஆங்காங்கே யிருக்கும் வயல்களுக்கும், தரிசாகக் கிடந்த இடங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டோம் என்று நாம் ஒரு இடத்திலே சந்தோஷப்படுகிற நிலைமையிலே இருக்கும்போது, இன்னொரு இடத்திலே பார்க்கிறோம்—பருவக் காலங்கள் தவறி விட்டதால், பருவ மழை பொய்த்து

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

விட்டதால், ஆங்காங்கே பஞ்ச நிலைமையும் விளைச்சலின்மையும் தோன்றி விடுகிறது. ஆகவே, ஒரு சாண் நாம் மேலே ஏறிவிட்டால் இரண்டு சாண் கீழே சறுக்குகிற நிலைமையிலே நமக்கு இயற்கை சதி செய்யக்கூடிய வரூத்தம் தரும் நிகழ்ச்சியை நாம் ஆங்காங்கே பார்க்கிறோம். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே நிரந்தரமாக சாஸ்வதமாக உண்டாக்கத் தக்க முறையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பலப்பல கொண்டு வந்தோம். நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்ற முடியாது, நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் கட்டாயம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்று பல தரப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தோம். ஆனால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களினால் மட்டும் நிரந்தரமாக இந்த உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து விட முடியாது, சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. ஜனத்தொகை இந்த நாட்டிலே நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. உணவுத் தானியங்கள் மக்களுக்குப் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லையே, இவ்வளவு லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்துவிட்டோம் என்று சர்க்கார் புள்ளி விவரம் காட்டுகிறதே என்று எதிர்தரப்பிலே சொல்லப்படுகிறது. உண்மையாகவே, உற்பத்தியை அதிகமாகத்தான் நாம் காட்டியிருக்கிறோம். இருந்தாலும், ஜனப் பெருக்கம் நெல் உற்பத்தி அளவை மிஞ்சிப் போய்விடுவதால், நாட்டுப் புறங்களிலே உள்ளவர்கள், விவசாயத்தை நம்பி சிறு சிறு நிலங்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், மணல் இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் செய்வதை விடுத்து, வீட்டையும் வாசலையும் விட்டு, சட்டி பாணை, மூட்டை முடிச்சோடு நகரப்பகுதியிலே, தொழிற்சாலை இருக்கும் இடங்களிலே—பெரிய பெரிய தொழிற்சாலை இப்பொழுது அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிற இந்த நிலையிலே—தொழிற்சாலைகளிலே வேலைக்கு அமருகிறார்கள். மாதம் 70, 75 ரூபாய் என்று வாட்ச்மென் வேலையிலே கூட அவர்கள் பெறக்கூடிய வசதி ஏற்படுகிறது. முந்தி ஒரு வேளை அரிசி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த, இரண்டு வேளை கம்பும் கேழ்வரகுச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது மூன்று வேளையும் அரிசிச் சாதம் சாப்பிடுகிறார்கள் என்றால் இதை மறுக்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு இப்பொழுது அரிசி அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் நாம் விளைவித்தாலுங்கூட, மக்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நெல் விளைவிக்க முடியவில்லை. அந்த அளவை எட்டவில்லை என்பதற்காக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்தோம்.

அதோடு கூட, நில உடைமக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் வகையிலே மிக விரைவிலே ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணம் ஆகும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பல நாட்களாக இந்தச் சட்டசபையிலேயும் வெளியிலேயும் பலவிதமாக, பல கோணங்களிலிருந்து, பல அரசியல் கட்சிகளால், பல நோக்கங்களுடன் பேசப்பட்டு வந்த விஷயம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மனிதர் நோக்கம் மனிதர் பார்க்கும் வாழ்க்கை இனி இருக்கக்கூடாது, மனிதன் உணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கம் இனி இருக்கக்கூடாது என்று பாரதியார் வாக்குக்கு இணங்க, மகாத்மா காந்தி, இந்த நாட்டின் தந்தை அன்று எண்ணினார்; அன்று மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார். தனி மனிதனுடைய செல்வம் மட்டும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது, தனி மனிதனுடைய உழைப்பு மட்டும் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தம் என்ற நிலை இருந்தால் மட்டும் போதாது. ஆனால், அவனுடைய அறிவுத் தன்மையும் மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் பயன்படவேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தி அன்று எண்ணினார். நாட்டிலே, சமுதாயத்திலே சலுகை பெற்ற ஒரு சாரார் இருந்துகொண்டே வந்தார்கள். பல ஆண்டுக் காலமாக சலுகை பெற்று வாழ்ந்தவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு சாரார் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சலுகை இன்னது என்பதையே அறியாதவர்கள், செளகரியம் இன்னது என்றே அறியாதவர்கள், ஆண்டாளுக்கு அடிமையாக, இடைவிடாது உழைத்து, தோலும் நரம்புமாக இருக்கும் தொழிலாளர்கள், நிலத்தோடு நிலமாக பசியாலும் பட்டினியாலும் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகள் நாட்டிலே பெருவாரியாக

5th February 1959]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

வாழ்ந்து தான் வருகிறார்கள் ; நிலத்தோடு நிலம் கட்டுண்டு கிடக்கிறார்கள், மாடாக உழைக்கிறார்கள் ; ஓடாய்த் தேய்கிறார்கள் ; கடனுக்கு மேல் கடனைச் சமந்து கொள்கிறார்கள். மனைவி மக்கள் படும படும ஒரு பக்கம், இருக்க, குழந்தைகள் பள்ளிப் படிப்பு படிக்கவேண்டுமோ என்று கூட நினைக்காத இம்மாதிரியான ஒரு கூட்டம் பசியை மாற்றிக் கொண்டால் போதும், பஞ்சம் இல்லாமலிருந்தால் போதும், அரை வயிற்றுக்குக் கஞ்சி இருந்தால் கூட போதும் என்று ஆறுதல் அடையக்கூடிய, வசதி என்பதையே இன்னது என்று தெரியாத மக்கள், சலுகையற்ற மக்கள், கிராமப் புறங்களிலே பெருவாரியாக இருப்பதால், அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும், இதுகாறும் சமுதாயத்திலே இருக்கும் சலுகைகளைப் பெற்றவர்கள், இதுகாறும் அரசாங்கத்தினுடைய அரசியல் சந்தர்ப்பத்திலும், சூழ்நிலையிலேயும், இதுகாறும் சகல சௌகரியங்களையும் அடைந்து வந்தவர்கள், இனிமேல் சலுகையற்ற பெருவாரியான மக்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, அதைத் தடை செய்ய எந்தச் சக்தி வந்தாலும் முடியாது என்பதை நன்றாக உணர்ந்த அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம், அதை எந்த விதத்திலேயும் நடத்தியே தீர வேண்டும், சோஷலிச சமுதாய பாணியை இந்த நாட்டிலே கொண்டு வந்தே தீரவேண்டும், எத்தனை எதிர்ப்பு வந்தபோதிலும், அதை எதிர்த்து நிற்போம் என்று சவால் விடும் தன்மையிலே மற்ற அரசியல் கட்சிகள் ஏதோ பலவாறு பேசி, முன்னேற்றங்களிலே நாங்கள் போகிறோம் என்று சொல்பவர்கள் கூட பின்தங்கிவிட்டார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையில் முன்னோடியாக நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு என்பதை இந்த நாட்டிலே கொண்டுவர முடிவு செய்திருக்கிறது.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்னும்போது, அதில் பல விஷயங்கள் வருகின்றன. கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பாதையிலே நடந்து வரும்போது அதிலேயுள்ள சப்பாத்தி, கல், முள் முதலியவைகளை முதலிலே நீக்கிவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் தான், அதை நன்றாக சீரமைக்கப்பட்ட பாதையாக மாற்ற முடியும். முதலிலேயே தார் போடப் பாதையாகவோ, கான்கிரீட் போடப்பட்ட பாதையாகவோ இருக்க முடியாது. கல், முள் முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டுத்தான், அதிலே நாம் நடந்து செல்ல முடியும். அதற்குப் பல நாட்கள் செல்லும். அதுபோல், இன்று நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டுகிறோம் என்று சொல்லும்போது, பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன. இன்னல்கள் இருக்கின்றன, பல அபிப்பிராயபேதங்கள் இருக்கின்றன என்பதெல்லாம் சொல்லப்படுகின்றன. பல அடிப்படைக் கொள்கைகளை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய அவசியங்கள் ஏற்படுவதினால் அதை ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலேயே இங்கே கவரம் நுடைய உரையிலே கண்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம். நில உடமையை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, முதலிலே இதே சட்டசபையிலே சென்ற வருஷத்திலேயும் சரி, அதற்கு முந்தியும் சரி, நிலதானத்தைப் பற்றிய வினோபாஜி கொள்கையை எடுத்துப் பேசினோம். “உலகத்திலுள்ள நிலம் அனைத்தும் உலகநாதன் உடைமையே” என்று வினோபாஜி கூறுகிறார். அந்த நில தானத்தை மக்களிடையே பிரசாரம் செய்து வருகிறார். அந்தப் பிரசாரத்தினாலே மக்கள் மனமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை எடுத்து இந்தச் சபையிலே பேசும்போது, எதிர்த்தரப்பிலே இருக்கின்றவர்கள், இது நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்குக் கண் துடைப்பு வேலையாக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்பட்டு, கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல், அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் நாம் கொண்டுவந்தபோது, அப்போதும் இதே மாதிரியாக, நில உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு இதுவும் ஒரு கண் துடைப்பு வேலையாக காங்கிரஸ் ஆளவந்தார்கள் கொண்டுவந்தார்கள் என்று கூட அவர்கள் அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்தார்கள். இதுபோன்ற கருத்துக்களைப் பத்திரிகைகளிலும் பார்த்தோம். நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதினால் இந்த நாட்டுக்கு அபாயம்தான் இருக்கிறது என்று பத்திரிகை ஒவ்வொன்றிலும் கருத்து காணப்பட்டது. தனி உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, தனி உரிமையைப் பறிக்கின்றார்கள் என்று பத்திரிகையெல்லாம் பத்தி பத்தியாக எழுதி வந்தன. இன்னும் எழுதிக்கொண்டே வருகின்றன. எவ்விதமான எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும், எத்தனை பத்திரிகைகள்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

எதிர்த்து எழுதியபோதிலும், கண் துடைப்புத்தான் என்று எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நினைத்தபோதிலும், “இது கண் துடைப்பு அல்ல; நிச்சயமாகச் செய்து காட்டுகிறோம்” என்ற முறையிலே இன்று ஆளும் கட்சியார் சார்பி யிலே நில உடைப்புக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப்போவது மிகவும் பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். ‘வருகிறது, வருகிறது’ என்று மக் களை ஏமாற்றிவிடவில்லை; ‘வருகிறது வந்தாய்விட்டது’; வந்ததும் மக்களுக்கு ஒன்றும் பயன்படாத வகையிலே வரவில்லை, ஆக்ககரமான முறையிலே, வாழ்க்கை வசதியை நன்றாகச் செய்யக்கூடிய வகையிலே தான் வருகிறது நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டம்.

சுதந்திரம் என்று சொன்னபோது கூட நாம் சுதந்திரம் பெற்று விட்டோம் என்று சமுதாயத்திலே அத்தனை பேர்களும் சந்தோஷித்துவிட வில்லை. சுதந்திரம் வேண்டும் என்று சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர் களுக்குத்தான் சுதந்திரம் வந்ததும் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. அவர் களுக்குத்தான் சுதந்திரமாகத் தோன்றியது. மற்றவர்களுக்கு, இன்னும் சுதந்திரம் வந்ததாகக்கூட தோன்றவில்லை. அவர்கள் மனதிலே நினைக்கின்ற சுதந்திரம் எப்படி வருகிறதோ, எப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுதுதான் அது சுதந்திரம் என்று நினைக்கக்கூடிய வகையிலே மனப் பக்குவம், மன மறுமலர்ச்சிதான் மக்களுக்கு அவசியம் என்ற முறையிலே, வினோபாஜியினுடைய புத்தான இயக்கம், நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததன் பலகை இன்று பார்க்கிறோம்—500 ஏக்கர் அளவுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி விட்டால் போதும் என்று முதலிலே நினைத் தவர்கள் கூட, 50 ஏக்கர் அளவுக்கு இருந்தால் போதும், ஆற்து ஏக்கர் அளவுக்கு இருந்தால் போதும் என்ற நிலைமைக்கு பெரிய நிலச் சவாந் தார்கள் கூட மனமாற்றம் அடைந்திருப்பதுதற்குக் காரணம் கடந்த கால சம்பவங்கள் தான் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே உச்ச வரம்பு கட்டுவதால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சொல் வதில் அர்த்தம் இல்லை. அப்படி ஒரு கோஷத்தைக் கிளப்புவதிலும் பிரயாசனம் இல்லை. உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் எந்த விதத்திலும் உற்பத்தி பாதிக்காது. நிலம் சுருங்குவதினால் உற்பத்தி பாதிக்கும் என்று பயப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. சுருங்கச் சுருங்க உழைப்பு அதிக மாகும் என்றதான் பெரிய பெரிய நிபுணர்களும் உற்பத்தியாளர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை அவர்கள் ஆராய்ந்துதான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகுதான் இதை நன்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு சிறிய வீடு இருந்தால் அதை அவன் நன்றாக கவனித்துக்கொள்வான். அதற்கு பத்து ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய தாக இருந்தால் அந்த வீட்டை நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி பதினைந்து அல்லது பதினாறு ரூபாய் வருமானம் அடைவதற்கு வேண்டிய வசதியை அவன் செய்து கொள்ளுவான். அந்த வீட்டில் ஏற்படக்கூடிய எந்தவித மான கோளாறுகளையும் அவன் உடனுக்குடன் சீர் செய்து கொண்டு தன் னுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வசதி செய்து கொள்ளுவான். அதைப் போலவேதான் நிலத்தை அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதில் அவ்வளவு கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பார்கள். குறைவாக வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதை நன்றாக கவனித்துக் கொண்டு அதிகப் படியான வருமானத்தைத் தேடிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொள்ள முற்படுவார்கள். சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை நெல் வருமானம் அடைந்து வந்தால் அந்த நிலத்தைக் குறைத்தால் தனக்கு வருமானமும் குறைந்து விடும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏற் கெனவே வந்த வருமானத்தை அடைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள அவர்கள் முற்படுவார்கள். அந்த அடிப்படையில் நில உச்ச வரம்பு கட்டுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியான நிலம் இருந்தால் அவைகள் பூராவையும் அதனுடைய சொந்தக்காரரால் கவனித் துக் கொள்ள முடியாது. குறைவாக இருந்தால் அதை நன்றாக கவனித் துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் எந்த விதத்தி லும் வருமானம் குறைந்து விடாது, உற்பத்தியும் பாதித்து விடாது. எங்கே யெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கிறதோ அவைகளை யெல்லாம் அவன்

5th February 1959]

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

பயன்படுத்திக் கொண்டு தன்னுடைய வருமானம் குறையாத அளவில் பார்த்துக் கொள்வான். ஆயிரம் மூட்டை வருகிறவர்களுக்கு நூறு மூட்டை வந்தால் அதனால் கவலை இல்லை. ஆனால் பத்து மூட்டை வரக்கூடிய வனுக்கு குறைந்து போனால் அவன் தன்னுடைய சொந்த உழைப்பினால் அந்த வருமானத்தை பதினைந்து மூட்டையாக ஆக்கிக்கொள்ள முற்படுவான். ஆகவே சிறு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவன் தன்னுடைய உற்பத்தியை பாதிக்காது. சிறு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் தான் உற்பத்தியை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். அதனால் உற்பத்தி பாதிக்காது.

இதில் கூட சில உதாரணங்களைக் காட்டலாம். சாதாரணமாக வீடுகளில் காய்கறி தோட்டம் நாம் போட்டுக்கொள்வோம். அவைகளை நன்றாகக் கவனித்து வருவதினால் நாம் அதிகப்படியான பலனை அடைகிறோம். அதில் நாம் எவ்வளவோ சிரத்தை காட்டுகிறோம். அதன் மூலம் நாம் எவ்வளவு பலனை அடைய முடியுமோ அவ்வளவு அடைவதற்கு நாம் பாடுபடுகிறோம். அதைப்போலவேதான் நிலத்திற்கும் உச்ச வரம்பு கட்டினால் அதை வைத்துக்கொண்டு நல்ல உழைப்பு காட்டி வருமானத்தை பெருகிக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் எந்த விதத்திலும் உற்பத்தி பாதிக்காது. பல தரப்பட்ட கோணங்களில் பல தலைவர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் நிபுணர்கள் இதை நன்றாக ஆராய்ந்து அதன் பலன்கைத்தான் இதை எடுத்து நன்றாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு மூலமாக இந்த விவசாயத்தை நடத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உச்ச வரம்பு கட்டியபின் மிச்சமுள்ள நிலம் கூட்டுறவுக்கு கொடுப்பது என்று வரும்போது—கூட்டுறவு என்றவுடன் ஒரு பீதி மக்களிடத்தில் தோன்றுகிறது. கூட்டுறவு என்று சொல்லிவிட்டால் அதனாலும் ஒருக்கால் உற்பத்தி பாதித்துவிடுமோ என்ற பயமும் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏற்கனவே கூட்டுறவு முறையில் நாம் சிக்கிக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோமே இதிலும் கூட்டுறவு முறை வந்தால் இன்னும் எவ்வளவு கஷ்டம் அடைய வேண்டுமோ என்ற பயமும் சிலரிடத்தில் ஏற்படுகிறது. கணக்குக் காண்பிப்பதற்கும் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடத்திலும் நாம் மாட்டிக்கொண்டு கஷ்டப்பட வேண்டுமோ என்ற பயமும் ஏற்படுகிறது. சர்க்காருடைய அதிகாரிகளிடத்திலிருந்தும், சர்க்கார் சட்ட திட்டங்களிலிருந்து எப்பொழுது விடுபடப்போகிறோம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது இது வேறு வருகிறதே என்றும் பயப்படுகிறார்கள். இந்தக் கூட்டுறவு முறையில் எங்கே தங்களுடைய பிழைப்பு போய்விடுமோ என்றுகூட பயப்படுகிறார்கள். தங்களுடைய வருமானம் குறைந்து விடுமோ, அல்லது ஆயிரம் அல்லது ஐந்துநூறு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் வேலை செய்துவிட்டு கூலியைக் கேட்கும்போது பல கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் ஏதாவது கெஞ்சிக் கேட்டாவது தங்களுடைய தேவைக்குத் தக்கபடி வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது போக இப்பொழுது அதிகாரிகளிடத்தில் போய் மாட்டிக்கொண்டு அவர்களுடைய சட்ட திட்டங்களுக்குப்பட்டு வேலை செய்து பயன் அடைய வேண்டியதாக இருக்கும் என்றுகூட பயப்படுகிறார்கள். இதற்கு முன்பு ஒரு முதலாளியிடத்தில் வேலை செய்துவிட்டு கூட்டுறவு முறை வந்தால் பல அதிகாரிகளாகிய பல முதலாளிகளிடத்தில் இருந்து வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றும் பயப்படுகிறார்கள். நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களை கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு விற்பனை விட்டு அதில் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றும் பயப்படுகிறார்கள். பட்டா பாத்தியதை இல்லாதவர்களைப்போல் பட்டா பாத்தியதை உள்ளவர்களும் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றுகூட பயப்படுகிறார்கள். ஒரு முதலாளியிடம் இருந்து வேலை செய்து வந்ததை விட்டுவிட்டு பல முதலாளிகளாகிய கூட்டுறவு சங்க டைரெக்டர், சூப்பர் வைசர், இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களிடத்தில் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்குமோ என்றும் பயப்படுகிறார்கள். நிலத்திற்கு விலை கொடுப்பதைப் பொறுத்து அவர்களுடைய வருமானத்தை நிர்ணயம் செய்யப் போகிறார்களா என்றும் அஞ்சுகிறார்கள். நிலத்தினுடைய மதிப்பைப் பொறுத்து விலை கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது அதிலிருந்து வரக்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

கூடிய வருமானத்தைப் பொறுத்து விலை கொடுக்கப்படப்போகிறதா என்ற இப்படிப்பட்ட பல பிரச்சனைகள் இதில் எழுகின்றன. இப்படிப்பட்ட பல பிரச்சனைகள் விவசாயம் செய்யும்பொழுது வரும் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் இதைப்பற்றி மிக தெளிவாக கூறியிருக்கிறார். அதாவது

“ உற்பத்தி எந்த விதத்திலும் பாதிக்காமல் இருக்கும் வகையிலே சில முன்னேற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டி உள்ளது. வேளாண்மைப்பகுதியில் உள்ள கூட்டுறவு இயக்கங்களை வலுப்படுத்தவும், புதியக் கூட்டுறவு அமைப்புகளை ஏற்படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்பொழுதுள்ள கூட்டுறவு திட்டத்தில் எப்படிப்பட்ட சட்ட திட்டங்கள் இருந்தாலும் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலைமை எப்படி இருந்த போதிலும் கூட்டுறவு அமைப்பை மாற்றி அமைக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தாலும் அதை மாற்றி அமைத்துத்தான் தீரவேண்டும். அந்த அம்சத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரை இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது தான்.

அடுத்தபடியாக நில உற்பத்தியையும், அதன் செலவையும் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது நிலத்தின் தரம் ஒரு இடத்தில் உள்ளது போன்று மற்ற இடங்களில் இருக்காது. ஒரு இடத்திற்கு மற்றொரு இடமும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு இतर மாவட்டமும் வித்யாசப்படும். தாலுகாவிற்குத் தாலுகாவும் வித்யாசமாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது அந்தந்த மாவட்டங்களை ஒரு அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு வரக்கூடாது. கொண்டு வரவும் முடியாது. நிலத்தின் தரத்தை பொறுத்து இருக்கிறது. சாதாரணமாகத் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள நிலத்தின் தரமும் மற்ற இடங்களில் உள்ள நிலங்களின் தரமும் வித்யாசமாக இருக்கும். தஞ்சையிலுள்ள நிலம் வருஷம் ஆயிரம் அல்லது ஐந்தாறு ரூபாய் வருமானம் தரக்கூடிய நிலமாக இருக்கும். அதைப்போலவே மற்ற இடங்களிலும் எதிர் பார்க்கவே முடியாது. அதைப்போலுள்ள நிலங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் பஞ்சப் பிரதேசமாகிய திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் எதிர் பார்க்க முடியாது. ஆகவே உச்ச வரம்பு கட்ட சட்டம் இயற்றும் போது இதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு வருஷத்தில் வருமானம் அடைவதாக இருந்தால் சுமார் பத்து வருஷங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அதனால் மாவட்டத்தின் தரத்தைப் பொறுத்து உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும்.

அதோடு கூட உற்பத்திச் செலவு என்ன ஆகிறது என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு இடத்தில் 3 முதல் 6 அணவிற்கு கூலி கிடைக்கலாம். மற்ற இடங்களில் ஒரு ரூபாய் 12 அணு கொடுத்தாலும் கூலி கிடைப்பது அரிதாக இருக்கும். அந்த நிலைமையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி செலவையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் இருப்பதால்தான் அவைகளை கவனித்து சட்டம் கொண்டு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தாலும்கூட உற்பத்தி பாதிக்காத அளவில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாகவும், புதிய அமைப்பில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலும் தான் இந்தப் பிரச்சனையை நன்றாக யோசித்துக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையேதான் நமது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் இதைப்பற்றி பேசிக்கொண்டு வருகிறார். அதற்கு வேண்டிய முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டுதான் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். உற்பத்திக்கு பாதுகாம் வராத முறையில் கூட்டுறவு முறையை அமைக்க வேண்டியதாக

5th February 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

இருக்கிறது. இதையேதான் கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய உரையில் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே கூட்டுறவு அமைப்பை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஐந்து வருஷ திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு என்று 152 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் பார்த்தால் அந்த மாநிலங்களில் கொடுக்கப்பட்ட தொகையையே செலவு செய்யாமல் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருப்பது தெரிய வரும். ஆனால் நமக்குக் கொடுத்த 152 கோடி ரூபாயில் 90 கோடி ரூபாயை நாம் செலவு செய்து விட்டு இன்னும் கொடுத்தாலும் செலவு செய்ய தயாராகவும் இருக்கிறோம் என்று சவால் விடுவதுபோல் இன்னும் செலவு செய்ய தயாராக இருக்கிறார்கள் நமது அரசாங்கம். இது நமக்கு பெருமைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. இது பெருமைபடக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும்.

அடுத்தபடியாக சமுதாய நல திட்டம். சமுதாய நல திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், லோகல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ் என்று நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. தேசிய அபிவிருத்தி பிரதேசத்தில் நடந்திருக்கக்கூடிய வேலையைப்பார்த்தும் லோகல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ் பிரதேசங்களில் நடந்திருக்கக்கூடிய வேலைகளையும் பார்த்தால் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டப் பிரதேசங்களில் வேலைகள் அவ்வளவு நன்றாக நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை. தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட பிரதேசங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கக்கூடிய இடங்களில் வேலைகள் நன்றாக நடைபெற்றிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாத இடங்களில் வேலை அவ்வளவு நன்றாக நடைபெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. வரட்சியான பிரதேசங்களில் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு ஐம்பது சத விசதம் இருந்திருக்கிறது. அந்த இடங்களில் தான் வேலைகள் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது, மற்ற இடங்களில் முன்னேற்றமடையவில்லையென்றுகூட சொல்லலாம். நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்குத்தான் முன்னேற்றமடையவில்லை தவிர கொஞ்ச அளவில் தான் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன வேலைகள் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் ஒரு வருஷத்தில் செய்யக்கூடிய வேலைகளைச் செய்துவிட்ட காரணத்தால் ஸ்தல ஸ்தாபன வேலைகளையே மறுபடியும் அவர்கள் நமக்குக் கொண்டு வந்தால் அது நமக்கும் மக்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் அரைப்பங்கும் நமது அரசாங்கம் கால் பங்கும் போட்டு ஸ்தல ஸ்தாபன வேலை திட்டத்தை மறுபடியும் கொண்டு வந்தால் தேசிய அபிவிருத்தி திட்ட வேலை முன்னேற்றமடைவதை விட பன்மடங்கு அதிகமாக முன்னேற்றமடையும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபன வேலை திட்டம் சம்பந்தமாக சிறு சிறு கிராமங்களுக்கும் இப்பொழுது ரோடு வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது, பாதை வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது, இப்படி எவ்வளவோ பல நன்மைகளைச் செய்ய முடிந்திருக்கிறது என்பதை நாம் மறக்கவே முடியாது. அந்த அளவுக்கு சமுதாய அபிவிருத்தி பிரதேசங்களில் ஏற்படவில்லை. இந்த நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக பாசன திட்டங்கள், மின்சார வசதிகள் முதலியவை களைப்பற்றி சொல்லும்போது நம்முடைய மின்சார அபிவிருத்தி எவ்வளவோ முன்னேறி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து பாராட்டக்கூடிய விஷயம் இது. இப்பொழுது நாம் அதிகமாக 1,200 கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இத்துடன் இப்பொழுது சுமார் 8,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டதாக எண்ணிக்கை பெருகும். இதைக் கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டியதுதான். போன வருஷத்தில் மின்சார விநியோகத்தில் வெட்டு ஏற்பட்டது. ஆனால் இந்த வருஷம் அப்படிப்பட்ட வெட்டு ஏற்படாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தேக்கங்களில் தண்ணீர் குறைந்தாலும் வெட்டு இருக்காது என்று சொல்வதானது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான்.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [5th February 1959]

10.40
a.m.

ஆனால் இந்த நிலைமை நீடித்து இந்த மாதிரி “கட” ஏற்படாமல் இருக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் முடைய மாகாணத்தில் அதிகமான ப்ராஜக்ட்கள் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பெரியாறு ப்ராஜக்ட் ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். குந்தா திட்டமும் கனிசமான அளவு முன்னேற்றம் அடைந்து கனிசமான அளவு பலன் தர ஆரம்பித்து இருக்கிறது. இதன் மூலம் கோயம்புத்தூர் பகுதியில் சுமார் 2½ லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். எங்களுக்கும் ஒரு பரம்பிக்குளம் வேண்டுமென்று இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளத்திட்டத்தினாலும் 2½ லட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். இது போன்ற திட்டங்கள் நம்மிடம் அதிகமாக உண்டு. பரம்பிக்குளம் திட்டத்தினால் எங்களுடைய பகுதியான திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் பகுதிகள் கூட நல்ல பயன்பெற முடியும். பரம்பிக்குளம் இல்லாவிட்டாலும், பம்பையாறுத் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தப் பம்பையாறு திட்டத்தை நிறைவேற்ற எஞ்சினீர்கள் ஆலோசனை செய்து “ஸ்பெஷல் டிவிஷன்” ஏற்படுத்தி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் பகுதிகளிலுள்ள அத்தனை நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தென் மண்டலக் குழுவானது நாம் இங்கே விளைவிக்கிற உணவு தானியங்களைக் கேரளத்திற்குத் தடங்கல் ஏதுமின்றி போக வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இங்கே நிலவளம் இருக்கிறது. கேரளத்தில் நீர் வளம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு மலைவளம் இருக்கிறது. நமக்கு மலைவளம் இல்லை. அவர்களிடம் இருக்கக்கூடிய நீர் வளத்தினால் அவர்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. உணவு, தானியங்கள் நம்மிடம் இருந்துதான் அவர்கள் பெற்றாக வேண்டும். பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். தென் மண்டலக் குழுவானது “உணவு தானியம் கட்டுப் பாடு இல்லாமல் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் போய் வரவேண்டும்” என்று சொன்ன பிரகாரம், நெல்லியில் மிகவும் நல்ல உற்பத்தி காண்பித்த போதிலும், ரூபாய் 50-லிருந்து 60 வரை 2 மூட்டை நெல்லின் விலை உச்ச வரம்பை எட்டி விட்டது. இந்தத் தென் மண்டலக் குழுவானது, போக்குவரத்துத் தடங்கல் இல்லாமல் எப்படி உணவு தானியங்கள் தடங்கல் இல்லாமல் சாதாரணமாகப் போவதற்கு ஒத்ததானதாக இருந்து வருகிறதோ, அதே போல உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனங்கள் தடங்கல் இல்லாமல் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போக வர வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகும் தண்ணீர் நமக்குத் தடங்கல் இல்லாத கிடைத்தால் தான் நாம் இங்கு உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்து அனுப்ப முடியும். உணவு உற்பத்தி செய்வதில் நமக்குத் தடங்கல் இல்லாத வகையில் தென் மண்டலக்குழு ஆலோசனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தைப் பற்றி நாம் பெருமைப் படாமல் இருக்க முடியாது. 2½ லட்சம் கிலோவாட் மின்சார சக்தியை அங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். உர உற்பத்தியும் செய்யப்படுகிறது. இதுதான் தென்னாட்டிலேயே வரப் பிரசாதம் போன்ற ஒரு பெரிய திட்டம் என்று பெருமைப்பட ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. கோமகரைக் கூட்டிக் கோயில்களை மட்டும்தான் காட்ட முடிகிறது. டிட்டோவை அழைத்து திருமலை நாயக்கர் மகாலை மட்டும்தான் காட்ட முடிகிறது என்பதல்லாமல், இப்படிப்பட்ட மாபெரும் திட்டங்களையும் நாம் வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகிறோம் என்பது நாம் பெருமைப்படத்தக்க விஷயமாகும்.

தொடக்கப் பள்ளிகளின் பாடத் திட்டங்களைப் மாற்றி அமைக்கும் பணி ஏற்கனவே தொடங்கி விட்டது. உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் பாடத்திட்டங்களை மாற்றி அமைக்கும் வேலையும் அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படும். ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு நண்பகல் உணவு அளிக்கும் திட்டம் பொது மக்களின் ஆதரவை நன்கு பெற்று வருகிறது. இத்திட்டம்

5th February 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

இப்போது 11,000 தொடக்கப் பள்ளிகளில் நடைபெற்று வருகிறது. மூன்றரை லட்சம் குழந்தைகள் இதனால் பயன் அடைகிறார்கள் என்றெல்லாம் கவர்னர் உரையில் இடம் பெற்றிருக்கும் விஷயங்கள் நாம் பெருமைப் படத்தக்கவை, பாராட்டத்தக்கவை. சமீபத்தில் வெளியான செய்திகளில் இருந்து சில வருத்தப்படத்தக்க விஷயம் ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் பள்ளிகளை நடத்துவதற்காக சிறு தொகையை மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கிறார்கள். அவ்வாறு மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வசூலிக்கும் பள்ளிகளுக்கு அரசாங்கம் க்ரேன்ட் கொடுக்காது என்று செய்தி வெளியாகியுள்ளது. இவ்வாறு செய்வதினால் ஏழை, நடுத்தர மாணவர்களின் படிப்புதான் கெடும். ஏனெனில், அரசாங்கத்தின் க்ரேன்ட் நின்றுவிட்டால், தனிப்பட்டவர்களால் பள்ளிகளை நடத்த முடியாமல் மூடிவிட நேரிடும். அல்லது சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டி நேரிடும். மாணவர்களின் படிப்பு கெடுவதுடன் ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலையின்றி வாட வேண்டிய நிலையும் ஏற்படும். இதன் காரணமாகச் செல்வமுண்டியோரும், வசதியுடையோரும்தான் கல்வி வசதியையும் பெற முடியும் தவிர, ஏழை மாணவர்களாலும், நடுத்தர மாணவர்களாலும் பெற முடியாது. ஆகவே இந்த ஆரம்பப்பள்ளிகளுக்கும் க்ராண்டை நிறுத்தக்கூடாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஏதோ ஒரு வசதி செய்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கூறிய கருத்தை நேரையே பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். இது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூறிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ. பிரச்சனை. இப்போது அவர்களுக்கு 5 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணமாக அளிக்க சர்க்கார் முன் வந்திருப்பதை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது பாராட்டக்கூடிய விஷயம். மத்திய சர்க்கார் 1½ கோடியும், நமது மாநில சர்க்கார் 1½ கோடியும் போட்டு ரூபாய் 5-ம், ரூபாய் 7-ம் கூட்ட ரூபாய் 12 கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது ரூபாய் 5 கொடுக்கப் போகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியதுதான். என்.ஜி.ஓ.க்கள் நடுத்தர வர்க்கத்ததைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு விலை வாகசினின் உயர்ந்த நிலையைப் பார்க்கிறபோது அதனால் நடுத்தரக் குடும்பங்கள்தான் அதிக அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஒருவன் ரூபாய் 150 சம்பளம் வாங்கினாலும் தன் குடும்பத்தை வைத்துத் தாங்க முடியவில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த வேண்டியதுதான். ஆனால் அதேசமயத்தில் என்.ஜி.ஓ.க்கள் தொழிற் சங்கங்களின்போல சங்கம் அமைத்துக் கொண்டு சர்க்காரை மிரட்டுவதும், ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுப்பதும் சரியாகாது. தொழிற் சங்கங்கள் இம்மாதிரி செய்யலாம். அது நியாயமும் கூட. தொழிலாளர்களிடையே உழைப்பை உறிஞ்சி, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கோடீஸ்வரரை ஆக்கக்கூடிய நிலைமை அது. தங்கள் வசதிக்காக, தங்கள் உரிமைக்காக, தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் செய்வது நியாயமானது. ஆனால் அந்த மாதிரியாக சர்க்காரில் வேலை செய்கிறவர்கள் தொழிற்சங்கம் போன்று அமைத்துக் கொண்டு சர்க்காரை பயமுறுத்துவதும், ஸ்ட்ரைக் நோட்டீஸ் கொடுப்பதும் விரும்பத்தக்கது அல்ல.

அதே சமயத்தில் இன்னொன்று. இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாவதனால் அந்த பாரம் அதிகமாக இருப்பதினால் பல தொல்லைகள். ஊழியர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாக அதிகமாக வேலை திறன் நன்றாக இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஒரு பேப்பரோடு நாம் தொடர்ந்து போகிறோம் என்றாலும் கூட “ஒரு அதிகாரியிடத்தில் ஐயா எங்கள் ஊரிலிருந்து இன்ன விஷயமாக இன்ன பேப்பர் வந்திருக்கிறதே. அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?” என்று கேட்டால் அந்தப் பேப்பர் இங்கே வரவில்லை என்கிறார். பத்து நாட்கள் முன்பாகவே அந்தப் பேப்பர் அவர்களிடத்தில் வந்து இருக்கும். இருந்தாலும் அந்தப் பேப்பர் வரவில்லை வரவில்லை என்று ஐந்தாறு தடவைகள் அலக்காழிக்

10-50
a.m.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

[5th February 1959]

கிறார்கள். இது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம். சர்க்கார் ஊழியர்கள் தங்கள் பொறுப்பை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். உரிமைக்காக, வசதிக்காக அவர்கள் போராடுவது என்கிற போக்கில் மட்டும் போகக்கூடாது. நாட்டின் உற்பத்தி பெருகப் பெருக அவர்களுக்கு நிறையச் சம்பளம் கொடுப்பது இடஞ்சலாக இருக்காது. இதை சர்க்கார் ஊழியர்கள் மனதில் வைத்து கொண்டு தொழிற்சங்கம் போன்று மிரட்டல், பயமுறுத்தல் காரியங்களில் இறங்காது, தங்கள் வேலைகளைச் செம்மையாகச் செய்யும்படி சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக கவர்னர் தம் உரையில் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள சகல கட்சிகளினிடையேயும், “அரசியல் கொள்கைகளிலே காணப்படும் முரண்பாடுகளுக்கிடையே இம்மாநில மக்களின் நலனை வளர்ப்பதிலே ஓர் அடிப்படையான ஒற்றுமை உணர்ச்சி நிலவுவதைக் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியும், அளவற்ற ஆறுதலும் அடைந்தேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டும்.

பல் குழுவும் பாழ் செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு

என்கிற வள்ளுவனின் வாக்குக்கேற்ப இந்நாட்டில் பல்குழுக்கள் இருந்த போதிலும் நாடு இந்நித நிலைக்குப் போய்விடாது காப்பாற்றப் பட்டது நமக்குப் பெருமைதான். நமக்குள் பாதை வித்யாசமாக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் முடிவு ஒன்றே என்ற நிலைமையில் ஜனநாயகப் பண்பிலே ஜனநாயகப் பாதையிலே நல்லதொரு பண்பாட்டை நாம் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் காரணமாகவே அரசியல் கட்சிகள் அத்தனையும் நாட்டின் மேன்மைக்காக ஒத்துழைத்திருக்கின்றன.

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு—நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வே

என்கிற சரித்திரத்தை நன்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்கு எளிது என்கிறதை நாம் உணராமல் இல்லை.

ஆரியக்கூத்தாடினாலும் தாண்டவக்கோனே காரியத்தில் கண் வையடா தாண்டவக்கோனே என்பதாக நாட்டின் முன்னேற்றம் என்ற ஒரு காரியத்திலேயே நாம் கண்ணை இருந்திருக்கிறோம். இதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதும் நாம் எல்லோரும் பெருமை அடைய வேண்டிய விஷயம்.

இருந்தபோதிலும் சட்ட மன்றத்தில் கவர்னர் உரை நிகழ்த்தும்போது எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அதை பகிஷ்கரித்திருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரை நிகழ்த்தும்போது சபைக்கு வராது இருந்தவர்கள் அதன்மேல் நடைபெறும் விவாதத்திற்கும் வராமல் இருந்திருந்தால் அர்த்தம் உண்டு. உரை நிகழ்த்தும்போது இருக்கமாட்டோம். ஆனால் அவர் உரையைப்பற்றி நாங்களும் விவாதிப்போம் என்கிற அவர்கள் கொள்கை சரியாகாது. போன ஆண்டு மத்திய அரசு சாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னர் அவர்களின் உரையை பகிஷ்கரிக்கிறோம் என்கிறார்கள். அப்படியானால் மத்திய சட்டசபையிலே உறுப்பினராக டெல்லியில் இருந்து மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிற travelling allowance, daily allowance எல்லாம் வாங்கிக்கொள்ளலாமா என்று நமக்குத் தெரியாது.

ஊட்டியில் சட்டசபை கூட்டம் நடத்தப்போவதாக அரசாங்கம் குறிப்பிட்டிருப்பதை ஆட்சேபித்து கவர்னர் உரைக்கு அவர்கள் வரவில்லை என்பதான செய்தி ஒன்றையும் நேற்று நான் பார்த்தேன். இது உண்மையானால் ஆச்சரியப்படவேண்டிய விஷயம். சேலத்தில் வைப்பதாலோ கோவையில் வைப்பதாலோ, ஊட்டியில் வைப்பதாலோ நாட்டுக்கு என்ன தீமை? வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் மூவாயிரம், நாலாயிரம் சம்பளம். மூன்று மாதம் செக்ரடேரியட் ஊட்டியில் இருந்தது. அதுவும் அங்கே ஸ்பென்சர் கம்பெனி, பி.ஆர். அண்டு சன்ஸ்

5th February 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

கம்பெனி என பல வெள்ளைக்கார முதலாளிகளின் கம்பெனி ஸ்தாபனம் அங்கே. இப்படி நாட்டு மக்களுடைய பணத்தை வெள்ளையர்கள் சுரண்டி தங்கள் நாட்டுக்கு எடுத்துப்போனார்கள். அதைக்கண்டித்து இப்படி ஊட்டியில் உல்லாசம் செய்கிறார்களே, நம் நாட்டைச் சுரண்டுகிறார்களே என காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மந்திரிகளின் சம்பளம் என்ன? ஊட்டியில் உள்ளவர்கள் நம் மக்கள் இல்லையா? அவர்கள் வளம் பெற வசதி செய்ய வேண்டாமா? ஊட்டியில் கூட்டம் நடத்துவதால் இங்குள்ளவர்களில் யார் பொதுமக்கள் பணத்தைச் சுரண்டி வெளிநாட்டுக்கு எடுத்துப்போகப் போகிறார்கள். அதுவும் ஊட்டிக்குச் சென்று நமது மந்திரிமார்கள் உல்லாசம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்களா? கூட்டத்தை அங்கே நடத்துகிறோம் என்றால் அந்தப் பகுதி வளம் பெறும். அங்குள்ள வியாபாரம் பெருகும். நாம் போவதால் அங்குள்ளவர்களுக்கு அதிக ஊக்கம் ஏற்படும் எனத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஊட்டியில் இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு ஆதரவு கிடைத்திருந்தால் இவர்கள் அப்போது என்ன சொல்வார்களோ? இவர்கள் கேட்கிற திராவிட நாட்டில் ஊட்டி சேர்ந்தது இல்லையா? மலை என்று விட்டுவிட்டார்களா? இவர்கள் குறிப்பிடுகிற திராவிட நாட்டில்தான் ஊட்டி இருக்கிறது. ஊட்டியில் கூட்டம் நடத்துவதனால் 50 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவாகிறது. இவர்கள் நினைக்கிறபடி அதிகம் இல்லை. அதோடு பணம் சுரண்டப்பட்டது வேறு எங்கும் போகவும் போகாது. நம் நாட்டின் ஒரு பகுதி வளம் பெறலாம். அவ்வளவு தான். ஊட்டி போவதற்கு ஆகக்கூடிய ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் செலவை என்.ஜி.ஓ. க்களுக்கு மூன்று லட்சம் பேருக்குப் பிரித்துக்கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று பேசுகிறார்கள். அப்படி பிரித்துக்கொடுத்தால் ஒரு ஊழியருக்கு 16 நயா பைசா கூட கிடைக்காது. இந்த நிலைமையில் பார்த்தால் ஊட்டிக்கு போவதில் ஒன்றும் அதிகப்படியான செலவு ஆகி விடாது. இதைக்கொண்டு என்.ஜி.ஓக்களுக்கு ஒன்றும் பிரித்துக்கொடுத்துவிட முடியாது. நாட்டின் நன்மைக்காக சென்ற வருஷத்தைப்போல இந்த வருஷமும் ஒத்தழைப்பு மனப்பான்மையுடன் நடந்துக்கொள்ள வேண்டும், உறுதி கொள்ள வேண்டும். என்று கூறிக்கொண்டு இந்த கவர்னர் உரையை ஆதரித்து, இந்த நாட்டின் குறைகளை போக்குவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை மனதில் கொண்டு பணிபுரியவேண்டும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11
a.m.

* SRI T. T. DANIEL : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Governor's Address contains some redeeming features. We are really happy to note that out of the targeted amount of Rs. 152 crores for the Second Five-Year Plan, Government will be spending Rs. 90 crores by the end of this year. If the same progress is to be kept up, we will exceed the target limit of the Second Five-Year Plan. It is gratifying to note that our Government have successfully tackled the question of sharing the Parambikulam waters with the Kerala Government. I must take this occasion to congratulate the Government on the dexterous manner in which they have arrived at a very happy, mutually beneficial and satisfactory settlement with the Kerala Government in sharing the waters of the rivers of the Aramalais and the Parambikulam. It is interesting to note that preliminary works under the project estimated to cost about Rs. 30 crores have been started and that nearly 2,50,000 acres of land in Coimbatore district will be brought under this project. It is also seen from the Governor's Address that the Kundha project is progressing satisfactorily. It is stated in the Address that the policy of the Government is to provide electricity for all villages in the State as early as possible and that under the current year 1,200 more villages will get the benefit of electricity. It is gratifying to

[Sri T. T. Daniel]

[5th February 1959]

note that the Neyveli Lignite Project is progressing to plan and that negotiations with the Russian Government for setting up a thermal plant of 250,000 KW are nearing completion and that preliminary works have commenced.

In the Governor's Address it is stated that the scheme for giving midday meals for school children is in vogue in 11,000 elementary schools and nearly $3\frac{1}{2}$ lakhs of children are getting the benefit under this noble scheme. Nevertheless, it must be noted that at present in many schools hundreds of students are studying without midday meals. It must be the object of the Government to see that all school-going children get midday meals in the schools. At present the policy of the Government is to give fee concessions on the basis of communities and castes. I think the time has now come when we should change the present policy and take bold steps to give free education for all students up to the 11th standard and the Government should levy an education cess, if necessary, on parents whose income may be more than Rs. 2,500 per year.

The Government have taken note of the fact that the price of foodgrains is shooting up. It is gratifying therefore to note the announcement made in the Address that Government have decided to procure 2 lakhs tons of rice through wholesale dealers and co-operative organizations for distribution through fair price shops. The price of rice in some districts of the State is Re. 1-2-0 for pucca. This is beyond the purchasing capacity of the average people in the State. The price has to be maintained at 0-12-0 per pucca. Then only it will be possible for the ordinary people to purchase the foodgrain. It is also gratifying to note that our Government have decided to fix a ceiling on land holdings, on the existing as well as future holdings. It is really a noble proposal. We welcome it. While fixing the ceiling, the Government should take into consideration not only the extent of the land, but also the quality of the land, the income from the land and the market value of the land. Fixation of ceiling on existing holdings merely on the basis of the extent of the holding, I believe, will bring disastrous consequences in some cases. The question as to how we should use the excess land, which we take over, must also receive the serious consideration of the Government. It is generally said that the excess lands should be vested with the village panchayats and the lands should be managed through the Co-operative societies under the supervision of the village panchayats. That is a problem about which we should have clear notions. We should have definite preconceived designs as to how we should manage the excess land which we will acquire after the ceiling is fixed.

It is suggested in the Address that there has been failure of crops in Tirunelveli, Ramanathapuram and North Arcot districts. I wish to take this opportunity to bring to the notice of the Government that in some villages in Kanyakumari district also there has been failure of crops. It is not due to the scarcity of water in the Pechipara dam but it is due to the carelessness and negligence of the authorities in the distribution of water. They have failed to

5th February 1959]

[Sri T. T. Daniel]

remove silt from the channel in proper time and that has caused the failure of crops in the villages. I request the Government to take adequate measures to extend relief to these areas also.

The Government have also taken note of the grievances of the non-gazetted officers of the State. We are really happy to read from the Address that the Government have decided to set up a Commission to scrutinize the present structure of scales of pay, dearness allowance and retiring benefits of the Government servants in the State. It is a wholesome measure.

For non-gazetted officers, the Government have already decided to give Rs. 5 in addition to the existing dearness allowance with retrospective effect from the month of January this year. The disparity that exists between the non-gazetted officers of the State Government and the Central Government, has to be done away with and I believe that the Government will take very soon appropriate measures to bridge this gap, this difference, between them as early as possible.

I would like to bring to the notice of the Government that after integration an increase of Rs. 12 in the dearness allowance has been sanctioned by the State Government, but with a feeling of sorrow, I must point out that this beneficial measure has not been extended unfortunately to the non-gazetted officers of the former Travancore-Cochin State personnel. I believe that the increase of Rs. 12 already sanctioned and Rs. 5 just sanctioned by the Government will be given to the non-gazetted officers of the former Travancore-Cochin State personnel also.

So far as the integration of the former Travancore-Cochin State personnel is concerned, I would like to say that although in some departments the integration has been over, in some other departments it has not yet been completed; as a result of which the legitimate promotions and the increase in the scales of pay of the non-gazetted officers of the former Travancore-Cochin State personnel are seriously handicapped. I wish that the Government, which have come forward with a very sympathetic heart to rectify the grievances of the non-gazetted officers, will also have in their mind the legitimate grievances of the former Travancore-Cochin State personnel.

I must also bring to the notice of the Government that recently there has been some unrest in Kanyakumari district caused on account of some restriction imposed in the matter of collection of firewood from the hills. Daily several thousands of poor labourers will be going to the various hills to collect firewood and with whatever little amount they will be getting by selling headloads of firewood, they will be purchasing tapioca and rice. They run a distance of about 15 miles for that purpose and most of them do not take even noon meals. We can see them including women and children in the morning going like streams to these hills and returning late in the evening. This is the tragic story about these people. Devoid of all other facilities for better avocation, they have taken up

11-10
a.m.

[Sri T. T. Daniel] [5th February 1959]

this work as profession and as a means of earning livelihood. This is a problem which is peculiar to that district and I am sure that our Government will approach this problem with a human attitude and sympathetic consideration and will permit these poor labourers to continue to collect the jungle firewood in the hills as they have been doing from time immemorial.

Sir, so far as Harijans are concerned, there are certain beneficial measures enacted by the Madras Government which have not been extended so far. Our Government are distributing lands to the extent of several lakhs of acres to the Harijans for housing and agricultural purposes. But such a noble measure has not so far been extended to Kanyakumari district. It is seen from the rules framed by the Madras Government that the Harijans could get the benefits of irrigation wells, only if they have got two acres of land. The value of the land in the Kanyakumari district varies from place to place and we cannot find even one Harijan there who would be having more than two acres of land. So, certain rules which benefit only if certain conditions are fulfilled by the Harijans, have been framed taking into consideration the peculiar conditions of land in our State. All those rules and conditions have to be relaxed so far as Kanyakumari is concerned so that Harijans may get the benefit of those noble schemes in that district also. In this connection, I must also point out that at present Harijan students are asked to pay the School Final Examination fee and college fee first and this fee is refunded afterwards. It is not possible for the Harijans in many cases to pay even the School Final Examination and college fees. I would therefore suggest to the Government that instead of refunding the fee already paid by Harijans, straightway an order must be issued stating that the Harijans need not pay the examination fee. Then only the students who are unable to pay these fees and therefore forced to discontinue their studies will get the benefit under that order.

So far as the service conditions of the private secondary school teachers are concerned, I must tell that the rules relating to the Private Secondary School Teachers' Pension Scheme have not so far been extended to Kanyakumari district. So much so many teachers in the private secondary schools, who have retired after this scheme has come into effect, are unable to apply for the pension under Pension Rules. The disparity between the scales of pay of the secondary school teachers in Kanyakumari district and other districts should be done away with and the Government should take immediate measures to ameliorate the conditions of the private secondary school teachers.

***SRI P. S. CHINNADURAI:** மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை தான் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கையை பொதுப்படையாக அறிவிப்பது என்பது உண்மையானால், கவர்னர் பெருமான் நேற்றைய தினம் இங்கே ஆற்றியுள்ள உரை உண்மையிலேயே மிகவும் எமாற்றம் அளிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது என்று நான் வருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்

5th February 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பன்முறையும் இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு இம் மன்றத்திற்கு வெளியிலும் பறைசாற்றப்பட்டு வருவதை நான் காண்கிறேன். அப்படியிருக்க, அந்த சமதர்மக் கொள்கைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்குரிய வேலைத் திட்டங்களைக் குறித்து கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் பொதுப்படையாகவேனும் தம் உரையில் எடுத்துரைப்பார்கள் என்று இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த நல்ல குடிமகன் ஒவ்வொருவனும் நிச்சயமாக எதிர்பார்ப்பான். அப்படி எதிர்பார்ப்பவர்களுக்கு கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய இந்த உரை எல்லா வகையிலும் பெருத்த ஒரு ஏமாற்றத்தைத்தான் அளிப்பதாக இருக்கிறது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “பருவநிலை சாதகமாக இருக்கும் காலங்களிலும் உணவுப் பற்றாக்குறை நீடித்து வருவது, வேளாண்மைப் பொருள்களின் விளைவை நாம் இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கும் வகையிலே தொடர்ந்து முயல் வேண்டும் என்னும் படிப்பினையைத் தான் வலியுறுத்துகிறது” என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில் அந்த வேளாண்மைப் பொருள்களின் விளைவை எப்படி பன்மடங்கு போக்குவது? அதற்காக அந்த ஆண்டில் நாம் என்ன திட்டமிட்டிருக்கிறோம் இதுவரையில் நாம் சாதித்த சாதனைகள் என்ன? அவைகளின் மதிப்பீடு என்ன? அதற்கு அந்த ஆண்டு புதிதாக என்ன என்ன வேலைத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மதிப்பீட்டை இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்போகிறோமா என்பன போன்றவைகளைப் பற்றி இந்த உரையில் சரியான விளக்கம் இருக்கும் என்று அந்த ராஜ்யத்தினைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு குடிமகனும் எதிர்பார்ப்பது இயல்பேயாகும். அப்படியிருக்க இந்த உரையில் அதற்குரிய விளக்கங்கள் காணப்படாததும், அதற்கு மேல் அதுபற்றி ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அவனுக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளிவைக்கும் நிலையில், சந்தேகத்தை தூண்டிவிடக்கூடிய முறையில் இங்கு சில விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, எப்படி வேளாண்மை விளைவுகளை அதிகமாக்குவது, அதிகமாக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய வேலைத் திட்டங்கள் என்ன? அல்லது அதற்கு அனுஷ்டிக்கக்கூடிய அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்ன? இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளில் மிக முக்கியமானது நிலச் சீர்திருத்தம் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அந்த அரசாங்கத்திற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஒரு முக்கியமான அடிப்படைக் கொள்கையாக அமைந்திருக்க வேண்டும், நமது சர்க்கார் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பது உண்மையானால் நிலச் சீர்திருத்த விஷயத்தில் நாம் ஏன் அவ்வளவு அக்கரையின்மையைக் காட்டி வருகிறோம் என்பதற்கு சரியானதொரு பதில் கூறியாக வேண்டும். 1947-ம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைந்த நாள் முதற்கொண்டு நம் நாட்டில் சமதர்மம்தான் அமைக்கப்படுவேண்டுமென்று பலவாறாகச் சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. சென்ற 12 ஆண்டு காலத்தில் அதற்குரிய முயற்சிகளில் நாம் எந்தளவு ஈடுபட்டிருக்கிறோம், எந்த அளவு நாம் நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம், என்று நாம் கொஞ்சம் கணக்குப் போட்டு பார்க்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கும்போது நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கான ஒரு சட்டத்தை நாம் சென்ற 12 ஆண்டு காலத்தில் இங்கு கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லை என்பது வருத்தப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டில் கூட கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் அவர்கள் சொன்னார்கள், இனிமேல் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் அதிகப்படியான நிலம் வாங்குவதற்கு வகையில்லாத ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க சட்டம் கொண்டு வருவதாக சொன்னார்கள். அது சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு என்ன செய்யப்பட்டது. ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் நிலம் வாங்குவதற்கு இனிமேல் இந்த ராஜ்யத்தில் இடமிருக்காது என்றதொரு நம்பிக்கை மக்களிடையே உண்டாக்கப்பட்டதே தவிர அந்த நம்பிக்கை பூர்ணம் அடைய எதுவுமே செய்யப்படவில்லை. அப்படி எதும் செய்யப்படாத நிலையில்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[5th February 1959]

மீண்டும் நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். அப்படி கூடி நாம் என்ன பார்க்கிறோம் என்றால் நிலவுடைமைக்கு வரம்பு கட்டும் வகையில் மிக விரைவில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது சர்க்காரின் எண்ணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில், சட்டமே கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுவதைத்தான் இப்பொழுது அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டு வர எண்ணம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த எண்ணத்தைக் கூட வேறு வகையில் இன்னொன்றோடுகூட சேர்த்துக் பார்க்க வேண்டுமென்று நம்மிடம் இப்பொழுது கூறப்படுகிறது. நம் நாட்டில் இப்பொழுது காணப்படும் உணவுப் பற்றாக்குறையை சரிவரசமாளிக்க வேண்டுமானால் அவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று புதியதாக ஒரு முடிக்கத்தை நம்மிடையேநாம் இன்று கேட்கிறோம். எவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டினால் அல்லது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நாட்டில் உள்ள உணவுப் பண்டங்களின் உற்பத்தி வெகுவாக பாதிக்கப்படுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒரு அச்சத்தை யார் புகுத்தகிறார்கள் என்பதையும், யார் அப்படிப்பட்டதொரு அச்சத்தை புகுத்த முற்படுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த அச்சம் ஏன் இப்பொழுது புதிதாக புகுத்தப்படுகிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். நிலப்பிரபுக்களின் பல்வேறு சூழ்ச்சிகளின் இதுவும் ஒன்று, என்ற அச்சமும் ஐயமும்தான் எனக்கு ஏற்படுகிறது. நிலவுடைமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டினால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுவிடும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்தால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுவிடும், ஆகவே உணவுப் பொருள்களின் விளைவு குறைந்துபோய் உணவுப் பஞ்சம் நாட்டில் ஏற்பட்டுவிடும், ஆகவே கொஞ்சம் ஆர-அமர ஆலோசித்து, தாமதித்து இந்த விஷயங்களை கருத்தில் கொண்டு அதற்குரிய சட்டம் கொண்டு வருவதா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி கவனிக்கவேண்டுமென்பது இப்பொழுது நம்மிடம் கூறப்படுகிறது. திருநெல்வேலி தொகுதி அங்கத்தினர் கூட இந்த ஐயப்பாட்டைத்தான் வெளிப்படுத்திப் பேசினார்கள். அவைகளையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தத்தை எந்தளவில் கொண்டு வரலாம், எந்தளவில் கொண்டு வந்தால் நாட்டிற்கு நல்லது, எந்தளவில் கொண்டு வந்தால் உணவு நிலைமை பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் என்பனபற்றியெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும், அவசரப்பட்டு ஒன்றும் செய்துவிடக் கூடாது என்று இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது. இவையெல்லாம், உண்மையிலேயே இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற குடிமக்கள் இயல்பாக இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பதல்ல. அதற்குப் பதிலாக இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தில் இருந்து மிக விரைவாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வருவதைத்தான் எதிர்பார்ப்பார்கள். மிகத் தீவிரமான சட்டத்தைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதற்குரிய செயல்முறைத் திட்டங்களைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் உண்மையாகவே மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இல்லரெயில் நாடு என்பது ஒரு சிறிய நாடாகும். அந்நாடு தோன்றிய நான் முதற்கொண்டு, எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை அந்நாட்டில் கொண்டுவந்து அந்நாட்டின் நிலப் பிரச்னையை சமாளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதை ஒரு படிப்பினையாக நாம் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள, விரும்புகிறேன். வினோபாஜி அவர்கள், ஊரில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் உலகநாதனின் நிலமென்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஊரில் உள்ள விளை நிலங்களை மக்களின் பொதுவுடைமையாக்கியிருக்கிறார்கள், இஸ்ரேல் நாட்டில் அங்கு ஒரு வினோபாஜியும் இல்லை, ஒரு காந்திஜியும் அங்கு தோன்றவில்லை. ஆனால் இதை அந்த நாட்டில் சாதித்திருக்கிறார்கள். காந்திஜி பிறந்த நாட்டில் பிறந்திருக்கும் நாம், அவர் காட்டிய வழியை கடைப்பிடிக்க வேண்டும், கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று சொல்லும் நாம், விளை நிலங்களை பொதுவுடைமையாக்கவேண்டுமென்று வினோபா அவர்கள் சொல்லும் நோத்தில், நிலச் சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவர தயக்கம் காட்டி, உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசியை சுட்டிக் காட்டி நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும், உணவு

5th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

பொருள்களின் விலை உயர்ந்து விடும் என்று சொல்லி இப் பிரச்சினையை தாமதப்படுத்திக்கொண்டுபோய், இப்பிரச்சினையை கைவிட முயல்கிறோம் என்ற எண்ணத்தான், கவர்னர் பெருமானது உரையை படிக்கும் எவருக்கும் எழுகிறது. ஆகவே, கூடிய சீக்கிரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, உணவுப்பொருள் என்று பேசும்போது அதன் விலைவாசி, குறித்தும் இங்கு ஐயம் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் இன்னும் ஏற்றமாகவே இருந்துகொண்டே வருகிறது. நல்ல அறுவடைக்கான அறிஞர்கள் இருந்தபோதிலும்கூட உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றமாகவே இருந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இன்றுதான் இது தெரிந்திருக்கிறதா என்று? இது சென்ற ஆண்டிலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விஷய மாயிற்றே? சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து உறையாற்றியபோது நிதியமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பண்டங்களின் விலை 56-ம் ஆண்டைவிட 35 சத விசதம் அதிகமாயிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த 12 மாத காலத்திற்குள் இன்னும் அதிகமாக விலை ஏற்றம் கண்டிருக்கிறது. இப்படி நாளுக்கு நாள் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதற்கு என்ன வழிவகைகள் செய்யப் போகிறோம்? உணவு தானிய விசாரணைக் கமிட்டி ஒன்றை அரசாங்கம் நியமித்தது. அசோக்மேத்தா அவர்களின் தலைமையில் அது அமைந்தது. அவர்கள் சில ஆலோசனைகள் சொன்னார்கள். அரசாங்கமே இந்த உணவு தானியங்களை வாங்கி வைக்கவேண்டும். உணவு தானிய வாணிபம் முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று அக்கமிட்டி சொல்லிற்று. அன்று அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை பின்னர் இப்பொழுது அதை கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை முற்றிலும் அமுல் நடத்தப் போகிறார்களா என்று பார்த்தால், அவ்வாணிபம் முழுவதையும் ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதை முற்றிலும் செயல்படுத்த முடியவில்லை என்பதை இந்த உரை தெளிவுபடுத்துகிறது. வெறும் ஆலோசனையாக இருப்பதால் அதுதான் நல்லது, அதை முற்றிலும் செயல்படுத்தமுடியாது, அப்படி உணவு தானிய வாணிபம் முழுவதையும் சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதில் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்படலாம், ஆகவே இதை ஆலோசனை என்ற அளவில் வைத்து வியாபாரிகள் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் உணவு தானியத்தை நாம் ஓரளவு வாங்குவது என்ற கொள்கைதான் சிறப்புடையது என்று திருநெல்வேலி அங்கத்தினரும் குறிப்பிட்டார்கள், இது எதைக் காட்டுகிறது? சர்க்கார் உணவு தானிய வாணிபத்தை முழுமையும் ஏற்கக்கூடாதென்பதைத்தான். இது சரியல்ல. உணவு தானிய வாணிபத்தை மக்களின் நன்மைக்காக சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவது கடமை.

இதை காலாகாலத்தில் செய்து தீர்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப் படுவதினால் தான் இதைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதில் முழு பொறுப்பேற்று இதை நடத்துவதானால் இப்போது இருக்கின்ற விலையேற்றத்தை தடுக்கமுடியும். நாட்டில் இருக்கின்ற உணவுத் தேவையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான அடிப்படையில் நாட்டில் பல்வேறு பாசனத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றன. அதில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தைப்பற்றி பொதுவாக நாட்டிலிருக்கின்ற அத்தனை மக்களும் குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில் இருக்கின்ற மக்கள் மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது தரப்பட்டிருக்கும் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் வேலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று மட்டும் இருக்கிறதே தவிர அதன் மூலம் கோவை ஜில்லாவிலுள்ள மக்களுக்கு எந்த அளவில் பலன் கிடைக்கும் என்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் மூலம் இரண்டு லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர்கள் பயன் பெறும் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இரண்டு லட்சம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th February 1959]

எக்கர்கள் பயன் பெறும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு முன்னால் மூன்று லட்சம் எக்கர்கள் பயன் பெறும் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் அடிக்கடி மாறி மாறி விபரங்கள் சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதம் அடிக்கடி பாசன வசதி பெறுகின்ற இடத்தின் அளவானது மாறிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண முடிகிறது. மேலும் இப்போது கோவை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இப்போது பஞ்சத்தின் மூலம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்ற தாலுக்காக்கள் பல்லடம், உரமலைப்பேட்டை, தாரா புரம் இவைகளாகும். இந்த தாலுகாக்களிலுள்ள மக்கள் இப்போது வருகின்ற பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின்மூலம் அதிக பாசன வசதி பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தைப் பார்த்தால் புஞ்சை பூமிகளுக்கு இதன் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகத்தில் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல்லடம் தாலுகாவிலுள்ள மக்கள் ஐப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த தாலுகாவில் 2 லட்சத்தி 50 ஆயிரம் எக்கர் பூமி இருக்கின்றன. இந்த பூமி எல்லாம் வானம் பார்த்த பூமியாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த திட்டத்தின் மூலமாக இந்த பூமிகள் எல்லாம் பாசன வசதி பெறுமா என்று திட்ட வட்டமாக தெரியவில்லை. இந்த பூமிகளுக்கு வேறு விதமான கால்வாய் பாசன வசதியும் கிடையாது. வேறு எந்தவிதமான பாசன வசதியும் கிடையாது. வெறும் வானம் பார்த்த பூமிகளாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த திட்டத்தின் மூலமாக பல்லடம் தாலுகா, மக்களுக்கு என்ன வசதி செய்துகொடுக்கப் போகின்றார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் பெரும் எக்கத்தோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆயாசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த திட்டத்தின் மூலமாக கிடைக்கின்ற பாசன வசதியை நஞ்சை பூமிகளுக்கு மட்டும்தான் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று பல முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக பல மகாநாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்காக பெருத்த ஆதரவும் சேகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெரிய அரசியல் வாதிகள் பலரும் இதில் ஈடுபட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. இந்த நிலைமையில் அந்த தாலுகா மக்கள் இவையனை எல்லாம் பார்த்து மிகவும் ஆயாசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன ஆறுதல் கூறப் போகின்றது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலமாக கிடைக்கும் தண்ணீர்மூலம் பரவலாக புஞ்சை நிலங்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று இந்த அரசாங்கம் தெளிவாக அறிவிக்கப்போகின்றதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் இதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. புஞ்சை, வேளாண்மைக்கு மட்டுமே பரம்பிக்குளம் திட்டத்தின் மூலமாகப் பாசன வசதி கிடைக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்குமானால் உண்மையிலேயே, இந்த நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்திருப்பேன். அதுவொன்று குறிப்பிடாமல் இரண்டொரு வார்த்தைகளில் “ரூபாய் 30 கோடி செலவாகும் இத்திட்ட நிறைவேற்றத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டு விட்டன” என்று மாதிரி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. தொடங்கினால் என்ன? இதைப்பற்றி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்பதுதான் பிரச்சனை. ஆக்கப் பொறுத்தது, ஆற பொறுத்திருக்க வேண்டாமா என்று சொல்லக் கூடும். இப்போது ஆக்கப் பொறுத்து ஆறவும் பொறுத்திருந்தாய்விட்டது. ஆனால் இப்போது யாருக்கு பரிமாறப்படுகிறது என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இத் திட்டத்தின் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த மூன்று தாலுகா மக்களுக்கு பாசன வசதி கிடைக்கும்படியான முறையில் இத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இத் திட்டத்தின் மூலமாக புஞ்சை வேளாண்மைக்கு மட்டுமே பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய தெளிவான ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும். மேலும் நமது நாட்டில் இப்போது அவசியத்திற்கு ஏற்றபடி பருத்தி வீளைச்சல் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். வெளி நாட்டிலிருந்துதான் பருத்தி இறக்குமதி

5th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது அதிகமாக பருத்தி விளைகின்ற தாலுகாக்கள் பல்லடம் உருமலைப்பேட்டை போன்ற தாலுகாக்களில்தான். இந்த தாலுகாக்களில் இப்போது மழையை எதிர்பார்த்துத்தான் பருத்தி பயிர் செய்யப்படுகின்றது. இந்த நிலைமையில் பொதுமான அளவுக்குத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி பருத்தி பயிர் செய்வதாக இருந்தால் இன்னும் கூடுதல் அளவுக்கு பருத்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இப்போது கிடைக்கின்ற அளவைக்காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். இப்போது ஈரங்காட்டில் கிடைக்கின்ற பருத்தி இரண்டு பொதி என்றால் தண்ணீர் பாய்ச்சினால் நிச்சயமாக நான்கு பொதி அல்லது ஆறு பொதி பருத்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த தாலுகாக்களுக்கு இந்த திட்டத்தின் மூலமாக பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று அரசாங்கம் தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் கடமைப்பட்டுக்கிறது. பொதுவாக பயிர் என்றால் நாம் எல்லோரும் நெல்லை மாத்திரம்தான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். புஞ்சை பயிராகளைப்பற்றி நாம் அவ்வளவாக அக்கரை கொள்வதில்லை. ஆகவே புஞ்சை பூமிகளுக்கு இத் திட்டத்தின் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்க செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும், பொறுப்புமாகும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற தடவை இதே சபையில் இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டபோது, “இப்போது என்ன அவசியம், திட்டம் இன்னும் உருவாகவில்லை” என்று சொல்லப்பட்டது. இப்போது திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : உருவாகவில்லை, கருவாகியிருக்கிறது.

*** SRI P. S. CHINNADURAI :** கருவாகி உருவமாகிவிட்டது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஏன் இதை இப்போது வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் இதைப்பற்றி தீர்மானிக்கிற இன்ஜினியர்கள் புஞ்சை பூமிகளுக்கும் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்ற நினைப்போடு திட்டமிட்டு வேலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் செல்வாக்குள்ள பலர் இன்ஜினியர்களிடத்தில் சொல்லி, அவர்கள் அதுதான் சர்க்கார் கொள்கை எனக் கருதி வேறு வகையில் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுமானால் கடைசியில் இதை எதிர்பார்த்து நிற்கின்ற மக்கள் கஷ்டமடைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி மேலும் மேலும் பேசிக்கொண்டிருப்பதால் இதைப்பற்றி உடனடியாக தீர்மானம் செய்துவிட முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறின விபரங்களை எல்லாம் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இனிமேல் வேறு பிரச்சினையைப்பற்றி பேசலாம்.

*** SRI P. S. CHINNADURAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதை பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் வேறு பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசுகிறேன். விளைபொருள்களை அதிகமாகக் வேண்டும் என்று பல இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கான ரசாயன எருக்கள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்த்தால் பெரும்பாலோருக்கு கிடைப்பதில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இப்போது கிடைப்பதை விட இரு மடங்காக பெருக்குவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள், அதற்கு வேண்டிய ரசாயன எருக்களை உபயோகியுங்கள் என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது நடைமுறையில் இருப்பதைப் பார்த்தால் ரசாயன எரு வங்குவது என்பது ஒரு பெரிய சாதனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது இந்த ரசாயன எருக்கள் எல்லாம். ஆனால் அந்த இடத்தில் போய் இந்த எருக்களை வாங்கி வருவது என்பது பெரிய காரியமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு பல தொல்லைகளை சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே பிளாக் மார்க்கெட் வேறு. அதற்கு ஒரு அளவே கிடையாது. அத்தகைய மோசமான நிலைமை ஏற்பட என்ன காரணம்? போதிய அளவு எரு கிடைப்பதில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th February 1959]

சிந்திரியிலிருந்து எவ்வளவு வரவேண்டுமோ அந்த அளவு குறைவாக இருக்கிறது. அதைப் பூர்த்திசெய்ய என்ன செய்யப்போகிறோம்? அதைப் பூர்த்தி செய்ய சென்ற ஆண்டிலே எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? இந்த ஆண்டிலே எடுத்துக் கொள்ளப் போகிற நடவடிக்கைகள் என்ன? அதனைக் குறித்து கவர்னர் பெருமான் உரையிலே எதனையும் காணமுடியவில்லை.

நெய்வேலியில் உர உற்பத்திக்கு வழி செய்யப் போகிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உர உற்பத்திக்கு எப்படி வழி செய்யப் போகிறோம்? அதை நாமே செய்யப் போகிறோமா? அல்லது தனியார் துறைக்கு விடப் போகிறோமா? அதைப் பற்றி ஒன்றையும் கானோம் கவர்னர் பெருமான் உரையிலே. உர உற்பத்தியை தனியார் துறைக்கு விட்டு விடக் கூடாது. அந்த ஏற்பாடுகளை, உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதை அரசாங்கமே நடத்தவேண்டுமென்று நான் முழு மனதோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் நிலப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஒரு தெளிவான கொள்கையைக் காணோம். இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் தொழில்கள் சம்பந்தமாக சிறப்பாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. தொழில்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சினையில் அசாதாரண மெளனம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. தொழில்களை தேசிய மயமாக்குவது பற்றி இந்த உரையிலே ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இந்தப் பிரச்சினையில் சென்ற ஆண்டிலே என்ன செய்தோம்? இந்த ஆண்டிலே என்ன செய்ய முயற்சிக்குப் போகிறோம்? தனியார் துறைக்கு விடாமல் அரசாங்கத்துரையிலேயே புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவும், ஏற்கெனவே இருக்கும் தொழில்களை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவும் இந்த ஆண்டிலே என்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம்? என்ன திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றப் போகிறோம்? அதனைக் குறித்து இந்த உரையில் என்ன தெரிகிறது? சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கத்திடமிருந்து இது பற்றிய அறிவிப்புகளை எதிர் பார்ப்பது இயற்கை. “நீங்கள் ஒன்றும் எதிர்பார்க்க வேண்டாம், நாங்கள் போகும் போக்கில் தான் போவோம், நாங்கள் செய்வது தான் சமதர்மம், சமதர்மம் என்பதற்கு நீங்கள் எந்த உருவம் கொடுத்தாலும், நீங்கள் என்ன நினைத்தாலும், பரவாயில்லை” என்று ஒரு புது சமதர்மத்தைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சியைத் தான் காண்கிறேன். இந்தச் சமதர்மத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். பொதுவாக அரசாங்கத்திற்கு ரொம்பப் படுமோசமான, வருத்தத் தக்க அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பக்கத்திலே நில முதலாளிகளைக் குறித்து அச்சம்; இன்னொரு பக்கத்திலே தொழில் முதலாளிகளைக் குறித்து அச்சம். தொழில்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால் உற்பத்தி பாதிக்கும், நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்தால் உற்பத்தி பாதிக்கும் என்ற அச்சம் அரசாங்கத்தை நெததுகிறவர்களிடம் குடி கொண்டு கொண்டு விட்டது. அதன் விளைவாகத் தொழில்களை தேசிய மயமாக்குவதில் தெளிவான கொள்கை எதுவும் காண முடியவில்லை. அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்துகிறவர்கள் மட்டுமல்ல, தொழில் கொர்ட்டுகளில் நீதிபதிகளாக உள்ளவர்களிடத்திலே, தொழில் விவகாரங்களைக் குறித்து விசாரணை நடத்தும் பெருவாரி நியாயாதிபதிகளிடத்திலே இந்த மாதிரி ஒரு அச்சம் குடி கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கணவம் வருந்துகிறேன். தொழில் கோர்ட் விவகாரங்கள், சிவில் கோர்ட் விவகாரங்களைப் போல நீண்டு கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு தொழிலில் மன்றத்தில் 1954-ல் கொண்டுவரப்பட்ட பிரச்சினை 1959-ல் இன்றும் நீதிமன்றத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி விவகாரங்கள் நீண்டு கொண்டு போகும் மோசமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனைக் குறித்து நாம் என்ன கொள்கையை அனுஷ்டிக்கப் போகிறோம். அதனைப் பற்றிய தீர்மானம் ஒன்றும் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை. தொழில் கோர்ட்டுகளில் எப்படிப் பட்ட நீதிபதிகள் நியமனம் ஆகின்றார்கள்? முதலாளித்துவத்தில் ஊரிப் போனவர்கள் தொழிலாளர்கள் விவகாரங்களைத் தீர்ப்பதற்காக தொழில் கோர்ட் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். தொழில்

5th February 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்றால் என்ன என்று நியமனமான பிறகு அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு முன்பே தொழில் கோர்ட்டிலிருந்து மாற்றப்படுகிறார்கள், அல்லது அதிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளர்கள் உண்மையான பலனை எதிர்பார்க்க முடியாதிருக்கிறது. அதனால் கருணையற்ற தீர்ப்புகள் ஏராளமாக வருகின்றன. மனித இருதயத்தோடு கொடுக்கும் தீர்ப்புகள் அரிதாகி வருகின்றன. அப்படிப் பட்ட ஒரு நிலைமையை தொழிலாளர்கள் தாங்கமாட்டார்கள். கருணையற்ற தீர்ப்பினை தொழிலாளர்கள் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. அரசாங்கம் இதிலே சற்று கவனம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சமூகத்திலே சரியானபடி அனுபவம் பெற்றவர்களையே சமதர்மக் கருத்துக்களை ஏற்று, பண்பட்டுள்ள மனித இருதயத்தோடு, கருணையோடு தீர்ப்புக் கொடுக்கும் பழக்கமுள்ளவர்களையே—தொழில் கோர்ட் நிதிபதிகளாக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றை நமது கவர்னர் உரைணைப் பற்றிப் பேசும்போது பொதுவாக நமது அரசியலை நடத்தி வரும் மந்திரி சபையார் பல முயற்சிகளைச் செய்து வருவதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்படிப் பட்ட சந்தர்ப்பத்தில்—மக்கியமாக பட்ஜெட் இன்னும் ஒரு மாதத்தில் வர இருக்கின்ற நேரத்தில்—கவர்னர் உரையின் மீது பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப் பெற்றது அதிர்ஷ்ட வசமாகும். ஏனென்றால், இப்போது அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் அபிப்பிராயங்களை மந்திரிகள் கவனிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

(Sri R. Subramaniam in the Chair)

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கம் செய்தது போதாது என்று சொன்னால், டில்லியில் சண்டை போட்டு ஏதாவது பணம் கொண்டு வந்தால் தான் இன்னும் ஏதாவது செய்ய முடியும். அவர்களைக் குற்றம் சொல்லுவதாக எண்ணக் கூடாது. இப்போது தென்னிந்தியாவில் செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்தாகி விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல என்று நான் சொல்லுவேன். பொதுவாக வட இந்திய ஆதிக்கம் என்று பேசும்போது “வட இந்தியா, தென் இந்தியா என்று பேசக் கூடாது” என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வாஸ்தவம் தான், அது வேறு விஷயம். பொதுவாகச் சொல்லும்போது, ரீஜனல் கமிட்டி, லோனல் கமிட்டி என்று பெங்களூரில், திருவனந்தபுரத்தில், சென்னையில் எல்லாம் போடுகிறார்கள். இதை அவர்களே உணரகிறார்கள். அவர்களே தொழில்களை நாஷனலைஸ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கடைசியில் கிராமம் வரை கவனிக்கவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் டில்லிக்குப் போய் அதிகப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. சென்னைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில், 5 வருஷங்களின் செலவிற்கு 150 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில், 90 கோடி ரூபாய்கள் செலவு செய்து விட்டு 150 கோடி ரூபாய் போதாது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 150 கோடி ரூபாயில் 90 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்ததற்கு மந்திரிகள் எல்லோரையும், உத்தியோகஸ்தர்களுள்ளோரையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சில சந்தர்ப்பங்களில் சரியான திட்டங்கள் போடாது பணம் செலவழிக்கப்படாமல் தங்கிப் போய்விடுவதுண்டு. ஆனால் வட இந்தியாவில், பள்ளிகளில், கல்லூரிகளில், பல்கலைக் கழகங்களில் 60 லட்சம் டெபிஸிட் என்று போடுகிறார்கள். 20 வருஷங்களில் 30 லட்சம் நஷ்டம் என்று அதை வாங்கி, புதிதாக மாணவர்களுக்கு வசதிகளும் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். பேரே வேண்டுமானாலும் சொல்லி விடுகிறேன்—காசி சர்வகலாசாலைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்பட்டதற்கு நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். டில்லியிலிருந்து பணம் கொடுப்பது பற்றாது. 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக பூர்வாங்க வேலைகள் நடத்துவதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். நானும் திரு. வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

11-20
a.m.

கனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களும் அது தொடங்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். வருகிற ஆறு மாதங்கள், ஒரு வருஷத்திற்குள் நமது அரசாங்கத்தார் அதிக முயற்சி எடுத்து, நமது ராஜ்யத்திற்குப் பெரும் தொகை கிடைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும்.

இப்பொழுது நீர்ப்பாசனத்தைப்பற்றி முக்கியமாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின்மீது முதன் முதலாகப் திருநெல்வேலி கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது, “மதுரைக்குத் தெற்கே கவனிக்கப்படவே இல்லை” என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வேன்—தஞ்சாவூருக்குத் தெற்கே கவனிக்கப்பட வில்லை என்று. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் திருச்சி, புதுக்கோட்டைக்குத் தெற்கே கவனிக்கப்படவில்லை. இங்கே ஒன்றும் செய்ய வில்லை. வடாற்காடு, தென்னாற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் வராது. கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் வந்தால்தான் அந்த ஜில்லாக்களுக்குப் பயன் ஏற்படும்.

பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வது சம்பந்தமாக கேரள அரசாங்கத்தாரோடு நடத்திய பேச்சு வார்த்தை அனுசூலமாக முடிந்திருப்பது பாராட்டத்தக்க விஷயம். பரம்பிக்குளத் திட்டம் வருகிற அளவுக்கு நல்லது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னத்துரை அவர்கள் சொல்வது போல் புஞ்சை உற்பத்தியையும் கவனிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால், இப்பொழுது தற்செயலாக சமீபத்தில் பருத்தி உற்பத்தி இந்தியாவில் அதிகமாக ஏற்பட்டதும் கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருக்கும். ஆகவே, உடனடியாக, குறைந்தது இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்காவது நெல் வெள்ளாளமையை அதிகரிப்பதிலே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும் என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. முன்பு 25 லட்சம் பேல் பருத்தி உற்பத்தி ஆகிக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது 55 லட்சம் பேல், 80 லட்சம் பேல் என்று பருத்தி உற்பத்தி உயர்ந்து கொண்டு போவதும், அப்படி அதிகம் உற்பத்தி ஆனதின் காரணமாக இந்த இரண்டு வருஷங்களாக பருத்தி சீரடியும் நிலைமையும் நண்பர் சின்னத்துரை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். புதுமில் வரப் போவதில்லை என்பதும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, நெல் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான வகையிலே நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பது நல்ல காரியம். பல்லடம் போன்ற பகுதிகளுக்கு வசதி வேண்டியது தான். அங்கு வசதி வேண்டாமென்று நான் கண்டித்துச் சொல்லவில்லை. ஆனால், எங்கள் பகுதியில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்கிறேன். மந்திரி அவர்களுக்குத் நன்றாகத் தெரியும். மதுரைக்குத் தெற்கே ராஜபாளையம், திருநெல்வேலி பகுதிகளில், மொத்தமாக மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களில் இந்த வருஷம் சாதாரண கண்மாய்களின் கீழ் வெள்ளாளம் கூட சரியாயில்லை. மழை குறைச்சல் தான் இதற்குக் காரணம். கண்மாய் மராமத்து செய்யப்படாமல் பாக்கி இருக்கிறது.

நீர்ப்பாசன வசதிபற்றி சொல்லும்போது, “எல்லாம் செய்து முடித்தாய் விட்டது” என்று பெருமை கொள்வதில் புண்ணியமே இல்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்தபோது, “திட்டம் போடுவதற்கு முன்னமேயே வேலைகள் நடந்தேறி விட்டன, அவைகளைத் தான் திட்டங்களில் சேர்த்தோம்” என்று பெருமையாகச் சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாக சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 25, 30 கோடி ரூபாய் தான் செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால், உத்தரப் பிரதேச ராஜ்யத்தில் 125 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவிடப்பட்டது. இப்படி நான் சொல்லும்போது, எதோ ஹிந்தி-தமிழ் வாக்குவாதத்தில் இறங்கிப் பேசுகிறேன் என்று தோன்றலாம். அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இப்பொழுது ஹிந்தி வேண்டாம் என்பது பற்றி எல்லோருமே பேசுகிறார்கள். ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி முதலில் ஆரம்பித்தார். ஆகவே, சிரமமே இல்லை.

ஆகவே, நமக்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனை கோடி ரூபாய் தேவைப்படுமோ தெரியவில்லை. 300 கோடி, 500 கோடி வரையில் கூட தேவைப்பட்டாலும் தேவைப்படலாம். எப்படியிருந்தாலும் அந்தத் திட்டம் வந்தால்தான் சென்னைக்கு குடி

5th February 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

தண்ணீர் வசதி நல்ல முறையில் ஏற்பட முடியும். அந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று சென்ற முப்பது ஆண்டுகளாக நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றேன். வடாற்காடு, தென்னாற்காடு ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தவரையில் கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் வந்தால் தான் பாசன வசதி ஏற்பட முடியுமே தவிர, வேறு எந்தவிதமான முறையிலும் ஏற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பமே இல்லை. கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளின் தண்ணீர் ஐந்து சத விகிதம் கூட உபயோகப்படுத்தப்படாமல் சமுத்திரத்தில் வீணாகக் கலக்கிறது. ஆந்திர அரசாங்கத்தாரும் நம்முடன் இப்பொழுது சமூகமான முறையில் இருக்கிறார்கள். கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யத்திற்குப் பயன்படுத்துவது சம்பந்தமாக டில்லிக்கு வந்து சமரசம் செய்ய கொள்வதற்கும் அவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர்கள் முயற்சி செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. முயற்சி செய்கிறார்கள். மேலும் மேலும் அவர்கள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வதற்கான வகையிலே சட்டசபையிலும் அவர்களுடைய முயற்சிக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். அவர்கள் முயற்சி செய்யவில்லை, கவனிக்கவில்லை என்பதற்காக நான் ஏதோ புதிதாகவோ நூதனமாகவோ ஏதோ சொல்வதாக நினைக்க வேண்டாம். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இதுபற்றி இல்லை சொல்வது கூடாதென்றால், சட்டசபையே வேண்டியதில்லையே, மந்திரிகளே போதுமே. “சட்டசபையிலே சொல்கிறார்கள், வற்புறுத்துகிறார்கள், கேள்வி கேட்கிறார்கள், ஏதாவது செய்தாகவேண்டும்” என்று அவர்கள் எடுத்துச்சொல்வதற்கு இது உதவும் அல்லவா? பத்து பேர் வலியுறுத்தினால், காரியங்களை எடுத்துச் சொல்பவர்களுடைய கை பலப் படுமே. ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களும் இன்னும் இதர கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதை வற்புறுத்தினால் மேலும் நல்லதுதான். ஏனென்றால், மக்களுக்குச் சாப்பாட்டுக்கான பிரச்சனை என்பது எல்லாக் கட்சிக்குப் பொதுவானது. அதிலே எல்லோரும் ஒரே கட்சியாகத்தான் செயல்படவேண்டும். அமைச்சர்களுடைய கையைப் பலப் படுத்துவதற்காகவே இவ்வளவும் சொல்கிறேன். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி டில்லிக்குப் போய் வருகிறார். முதல் அமைச்சரும் டில்லிக்குப் போய் வருகிறார். தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் நன்றாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கு மதிப்பு இருக்கிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களை அவர்கள் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

சென்ற 6, 7 வருஷங்களாக நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மந்திரியாக இருந்த போது, அவர் பதில் அளித்து, அது சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் அச்சிடப் பட்டிருக்கிறது. அச்சிடப்பட்டதோடு நின்றுவிடுகிறது. சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் அனேக விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அத்தனைக்குமாகச் சேர்த்து அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லும்போது, “எல்லாவற்றையும் கவனித்து விடுகிறோம்” என்று சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். பிறகு, என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்துகொள்ளமுடிவதில்லை. சட்டசபையில் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே நான் யோசனை சொல்வதென்னவென்றால், சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசிய விஷயங்கள் பற்றி ஒரு ஜாபிதா போட்டு, அவை ஒவ்வொரு நின் மீதும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது பற்றி பின்னால் அறிவிக்கப்படவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் கேள்வியாகப் போட்டால், அதற்கென்று ஒரு பைல் ஆரம்பித்து, வேண்டிய தகவல்கள் சேகரித்து சட்டசபையில் பதில் அளிக்கப்படுகிறது. பயனுள்ள வகையில் இருக்கிறது. ஆனால், ஸ்பீச் செய்வதிலே அர்த்தமில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஏனென்றால், செய்யப்பட்ட பிரசங்கத்தில் கண்டுள்ள விஷயங்களுக்கான பதில் அளிக்கப்படுவதில்லை. கேள்வி போடுவதிலே ஏற்படுகிற பயன் கூட “ஸ்பீச்” செய்வதிலே ஏற்படுவதில்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களுடைய உரைகளுக்கும் பதில் அளிக்கும் வரையில், “அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய யோசனைகள் பற்றி சந்தோஷத்தையும், வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.” என்று சொல்வது மந்திரிகளுக்கு சகஜமாகப் போய்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

விட்டது. இம்மாதிரி முப்பது வருஷங்களாக நான் பார்த்து வருகிறேன். அது வரவர ஜாஸ்தியாகியிருக்கிறது. வேறு ஒன்றுமில்லை. “மெம்பர்கள் எல்லோருக்கும் வந்தனம் ; ஆலோசனைகளை கவனிக்கிறோம் ” என்று சொல்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட பல சட்டசபைக் கமிட்டிகள் நிறுவப்படுகின்றன. ப்ரிவிலெஜெஸ் கமிட்டி மாதிரி எத்தனையோ கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்போல், சட்டசபையில் பிரச்சனை செய்யக்கூடியவை பற்றி அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பதில்களை வருவிப்பதற்கும் ஏதாவது செய்யலாம். இங்கே பல கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார், ஸ்ரீ அண்ணாதுரை, ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கெல்லாம் சொல்கிறேன். அவர்கள் பிவிலிஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சொல்லி, சட்டசபையில் பேசிய விஷயங்கள் பற்றி ஜாபிதா போடச் சொல்லவேண்டும். ரிஜிஸ்டர் மெயின்டெயின் பண்ணச் சொல்லவேண்டும். இதையெல்லாம் செக்ரடேரியட் கிளார்க் ஒருவர் செய்து விடலாம். அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதில் அந்தம் இல்லை என்று ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்யும் கிளார்க்குக்கே தோன்றுமானால், அதை விட்டுவிட்டோம். பொதுவாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாக இருந்து, அதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொன்னால், அதை லிஸ்டு போட்டு, ரிஜிஸ்டரில் பதிவு செய்து, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று நோட் போட்டு, சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும். டிபார்ட்மெண்டார்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்து, சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் இதைப் பற்றி கவனித்து முடிவு செய்யவேண்டும். செய்ய முடிந்தால் செய்யலாம். இல்லாவிட்டால், அதற்கான காரணங்களை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குப் பின்னால் தெரிவிக்கலாம். பின்னால் ஒரு சமயம் சட்டசபையில் இது சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் எழுப்பப்படும்போது, ஏற்கெனவே கவனிக்கப்பட்டதுபற்றி எடுத்துச்சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இல்லாவிட்டால், சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு அந்தமில்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு யோசனையை நான் பலதடவை இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

ராமனாதபுரம் ராஜா அவர்கள் மந்திரியாக இருந்தபோது சொன்னார்கள். ஐந்தாறு வருஷங்களாக எங்கள் பகுதியில் அனேகமாக மழை இல்லை. கேஜ் கூட பார்க்காமல் இருந்து விடுகிறார்கள். திருச்சி, மதுரைக்கு அருகே கொட்டம்பள்ளி திட்டத்திற்கு ஒன்றரை அல்லது இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு ஆகுமென்றும், அப்படி செலவு செய்தால், 25 ஆயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய வசதி இருக்கிறது என்றும், தெரிவிக்கப்பட்டது. சிங்கம்புனரி, திருப்பத்தூர் பகுதிகளுக்கு வசதி இல்லாமலிருக்கிறது. மழை பெய்வது பற்றி கணக்கு எடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமலிருக்கிறது. ஒன்றரை கோடி ரூபாய்ச் செலவில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விடலாம். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைகையிலே இனிமேல் தண்ணீர் இல்லை. அப்படி இருந்தும் மாணுமதுரை வாசிகள் தகராறு செய்கிறார்கள். அண்ணை போடுவதற்கு முன்னால் வைகைத் தண்ணீர் சமுத்திரத்திற்கே போவது இல்லை. அது ஒரு புறம் இருக்கிறது. ராஜபாளையம், திருநெல்வேலி பக்கத்திலே தண்ணீர் கொண்டு போகிற பெரிய திட்டத்திற்கு சுமார் 15 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் மதிப்பிடப்பட்டது. இப்பொழுது 50 முதல் 60 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. 100 கோடி ரூபாயையும் எட்டி விடலாம். நம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல், அந்தத் திட்டம் வந்தால், திருநெல்வேலி, இராமனாதபுரம், மதுரை ஜில்லாக்களின் எல்லாப் பகுதிக்கும் தண்ணீர் வரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், அதை உடனடியாகக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கட்டாயமாக சேர்த்துவிடவேண்டும். அப்படிச் சேர்ப்பதற்கு முன்னால், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் செலவிலேயே 30 லட்சம் அல்லது 50 லட்சம் செலவு செய்து, திட்டத்தைப்பற்றி ப்ரெலிமினரி இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து வைக்கவேண்டும். ப்ரெலிமினெரி இன்வெஸ்டிகேஷன்

5th February 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

னுக்கு ஆகும் செலவை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து பெறவேண்டுமென்று காத்திருந்தால், இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கான வகையில் அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க முடியாமலே போய்விடலாம். ஆகவே, நாமே இதை இன்வெஸ்டிகேட் செய்து, தயாராக வைத்திருந்து, மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்திற்கு 50 முதல் 60 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவாகும் என்று நினைக்கிறேன்.

கோதாவரி, கிருஷ்ணா திட்டம் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு ஜில்லாக்களுக்குப் பயன்படும். அதைக் கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது உடனடியாக விசேஷமாகக் கவனிக்க வேண்டியது திருச்சி, புதுக்கோட்டைப் பகுதியாகும். அதுபற்றி எழுட்டு வருஷங்களாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். காலிரித் தண்ணீரைப் புதுக்கோட்டைப் பக்கம் திருப்பி கால்வாய் வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். முப்பதாயிரம் ஏக்கருக்குப் பயன்படும் என்று சொல்கிறார்கள். மந்திரி ஸ்ரீ ராமையா அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விஷயம் தெரியும். லெவல் இல்லை என்று புதுக்கோட்டைக்குக் கிழக்கே அந்தக் கால்வாய் போகிறது. மேற்கே போகவில்லை. மேற்கே போவதற்கு இன்னொரு கால்வாய் வெட்ட வேண்டும். இரண்டிப் பாளையம் கரூர் பக்கத்தில் இருக்கிறது. ஈரோடு பக்கம் கால்வாய் வெட்டினால், திண்டுக்கல், மனப்பாளையம் வரையில் போய், புதுக்கோட்டைப் பக்கம் போய், தேவகோட்டைக்குக் கீழேயும் தொண்டிக்குக் கீழேயும் சேர்ந்து கொள்ளலாம். இரண்டு கால்வாய்கள் வெட்டினால் தண்ணீர் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டும்.

முப்பதாயிரம் ஏக்கருக்கு மட்டும் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்தால் மட்டும் புண்ணியம் இல்லை. காவேரியில் நான்கு வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவைதான் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் ஒரு வருஷம் பஞ்சமாக இருக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் பொருமையாக இருக்க வேண்டும். கோப்பபாடமலும் இருக்கவேண்டும். பிரசாரம் செய்யாமலும் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது விவசாய நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள்—நிலத்தில் தண்ணீர் ரொம்ப நேரம் இருந்தால் உற்பத்தி குறைந்து விடும் என்று. இருபது நாளைக்கு ஒரு தடவை நிலம் சற்று காயும்படி விட்டு, அதில் பசுந்தான் உரம், அல்லது கெமிகல் பர்டிஷனர்கள் போட்டு பிறகு தக்க காலத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்சினால், பயிர் நன்றாக வளருவதற்கும், உற்பத்தி அதிகரிக்கவும் முடியும் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு எப்பொழுது போனாலும் தண்ணீர் நிரந்தரமாக இருக்கிறது. அதனால் உற்பத்தியும் குறைச்சாலாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தண்ணீரைக் குறைத்தால் நிரந்தரம் பெருகும் என்று நான் சொல்வதை நம்பவேண்டாம். ஆனால், விவசாய டிபார்ட்மென்ட், ரிசர்ச் டிபார்ட்மென்ட் மூலம் அரசாங்கம் உணர்ந்துகொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இலாகா மூலமாகவும் ரிசர்ச் செய்து கொண்டிருப்பதாக. அந்த ரிசர்ச்சை சீக்கிரம் பூர்த்தி செய்து, அதுவும் பல இடங்களிலே செய்து, தீர்மானத்திற்கு வந்து, தஞ்சை ஜில்லா வாசிகளும் அதிலுள்ள நன்மையைப் புரிந்துகொள்ளும்படிச் செய்து, அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவுக்குத் தண்ணீரைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று “எலெக்ஷன் டாக்டிக்ஸ்” லாக யாரும் உபயோகித்துக் கொண்டுவிடக்கூடாது, அதனால் வோட்டுத் தகராறு வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதுபற்றிய ஆராய்ச்சியின் முடிவை தஞ்சை ஜில்லாவாசிகள் புரிந்து கொள்ளும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். விவசாய மகாநாடுகள் போட்டும், அங்கே விளக்கிச் சொல்லியும், ரிசர்ச் ஸ்டேஷன்களிலே 50, 100 ஏக்கரிலே வெள்ளாமை செய்து பிரத்தியட்சமாக பரீட்சித்துப் பார்த்து, அதன் பிறகு, தண்ணீர் மிச்சம் ஏற்பட்டால் இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும்படி காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [5th February 1959]

12
noon.

நான் இதைச் சொல்வதால் தஞ்சை ஜில்லா அங்கத்தினர்கள் கோபங் கொள்ளக்கூடாது. இதை வைத்துக்கொண்டு பிரசாரம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்வதும் நியாயம் அல்ல. இதை விவரமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா உபரி தண்ணீரைப்போல் பரம்பிக்குளம் தண்ணீர் வந்தால் பஞ்சப் பிரதேசமாகிய திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மையாக இருக்கும். பரம்பிக்குளம் சம்பந்தமாக ஏதோ பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து வந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படி அந்த தண்ணீர் வந்தால் இந்த மூன்று ஜில்லாக்களுக்குள்ள சிரமம் நீங்கி விடும். நான் எல்லா இடங்களுக்கும் செல்பவன் அல்ல. இதைத் தெரிந்துகொண்டவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவே இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் புதிய திட்டம் வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அதற்கு என்று இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எரியாக்கள் எவ்வளவு சரியானதாக இல்லை என்றுதான் சொல்லலாம். எவ்வளவோ பஞ்சப் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இல்லலாம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம். எவ்வளவோ பிற்போக்கான இடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். பல இடங்களுக்கு இன்னும் பளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டம் வராமலேயே இருக்கிறது. எந்த இடத்தையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகத்தான் சொல்லுகிறேன். பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய இடங்களை தேர்ந்தெடுத்திருந்தால் எவ்வளவோ நன்மையாக இருந்திருக்கும். அப்படிச் செய்யாததால் அதன் பயனை நன்றாக அடையமுடியவில்லை. இன்னும் எவ்வளவோ இடங்களில் பல கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த பஞ்சப் பிரதேசங்களில் எவ்வளவோ கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுத்தால் 300 அல்லது 400 அடி பவர் டிரில் போட்டு வெட்டிக் கொடுத்தால் அது அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும். திருப்பதூர் தாலுகாவில் முதன் முதலாக ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது அதன் பிரதிநிதியாக நான் இருந்தேன். ஆனால் நான் கேட்டு ஆரம்பிக்கவில்லை. அவர்களாகவே ஆரம்பித்தார்கள். பொதுமக்கள் கேட்டுக் கொண்டதால் அங்கே முதன் முதலாக ஆரம்பித்தார்கள். எப்பொழுதும் நான் குறிப்பிட்டு பேசுவது இல்லை. பொதுப்படையாகத்தான் பேசிப் பழக்கம், அந்த முறையில் இப்பொழுது பேசுகிறேன். அது மந்திரிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது நான் காரைக்குடி தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். காரைக்குடியைப் பார்த்து விட்டு அது பெரிய டவுன் என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்கள் எவ்வளவோ பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்கு மக்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தை பளாக் அபிவிருத்தி பிரதேசமாக தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. மறுபடியும் நான் சொல்லுகிறேன் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களைத்தான் இதற்கு என்று தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட்டுக்கென்று 75 லட்சம் ரூபாய் வருவது குறைவு என்று நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் டில்லியிலிருந்து கோடிக்காணக்கான ரூபாய் வரவேண்டும். இப்பொழுது கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் வேலைகளை பஞ்சாயத்து எரியாக்களில் அமைக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்திலும் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை எப்படி அமைக்கப்போகிறார்கள் என்பதை வரப்போகும் பட்ஜெட்டில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நம் நாட்டில் மின்சார இலாகா ஓரளவு நன்றாக நடந்து வருகிறது. அதற்குக் காரணம் அதில் உள்ளவர்கள் அதற்கு உற்சாகம் காட்டுவதாலும், அதிலுள்ள இஞ்சினியர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு பெருமையோடு வேலை செய்வதாலும் அந்த இலாகா மேலும் மேலும் வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. இன்னும் மேலும் மேலும் பல ஸ்கீம்கள் போட

5th February 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

வேண்டியதாகவும் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றியும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரப்போகும் பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடுவார் என்றே நம்புகிறேன். வரப்போகும் மார்ச்சு மாதம் 2-ம் தேதி கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கப்போகிறார். அதற்குள் ஒரு மாத அவகாசம் இருக்கிறது. அதற்குள் இதைப்பற்றி கவனித்து இவைகளைப் பற்றியும் அதில் குறிப்பிடுவார் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காகவே இப்பொழுது இவைகளைப்பற்றி அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நம்முடைய கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயமாக கவனித்து அவர்களுடைய நிலைமையை அறிவதற்கு என்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கப்போகிறார்கள். அதைக் கண்டு பாராட்ட வேண்டியதுதான். இதே ஊரில் யூனியன் கவர்ன்மென்ட் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு 140 முதல் 150 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மதராஸ் கவர்ன்மெண்டில் வேலை பார்த்திருவர்கள் அவர்கள் எம். ஏ. பட்டாரியாக இருந்தாலும் அவருக்கு 60 முதல் 70 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டு பேர்களும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் நியாயமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் எல்லோருக்கும் உபயோகமாக இருக்கும். அந்தக் கமிட்டி வேறு சீக்கிரமாகவே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஒரே மாதத்தில் முடிவு செய்து விடலாம். அதில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ராமுன்னி மேனன் அவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்தான். ஆகவே நூலென்று நாட்களில் இதைப்பற்றி முடிவு எடுத்து வரப்போகும் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி தெரிவித்து அதற்கு வேண்டியதையும் பட்ஜெட்டில் சேர்க்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது ஊட்டிக்குப் போகப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது அவர்கள் சந்தோஷமாக அங்கு போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களும் திருப்பியாக அங்கே போவார்கள். நாம் எப்படி சந்தோஷமாக அங்கே போகப் போகிறோமோ அதைப்போலவே அவர்களும் அங்கே போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அந்த முடிப்பையில் அதன் முடிவை அடுத்து வரும் பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குள்ளாகவே தெரிவிக்க வேண்டும். ஆகவே மந்திரி சபை இவைகளையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து அடுத்து வரும் பட்ஜெட் கூட்டத்திற்குள் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் பெருமையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI N. MAHALINGAM :** கனம் சேர்மன் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்வது அவசியமாக இருக்கிறது. கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் நம்முடைய சபைப்பினுடைய கமிட்டிகள் மிக முக்கியமான பல முடிவுகளை, அகில இந்தியா பாராட்டக்கூடிய வகையில் பல முடிவுகளை எகமனதாக செய்திருப்பதைக் குறித்து அவருடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்திருக்கிறார். ஆனால் அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய பாராட்டுதலை நாம் எகமனதாக இங்கே இருந்து ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருந்திருக்கிறோம். அதைக்கண்டு நாம் வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் வந்து இருப்பதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், அவர்களை வரவேற்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அடுத்தபடியாக முக்கியமாக நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களுடைய மந்திரி சபையை நான் மிகவும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். அவர் எடுத்துக் கொண்ட பெரும் முயற்சியினால்தான் பரம்பிக்குள் திட்டம் ஒரு விதத்தில் உருவாகி இருக்கிறது. அவருடைய முயற்சியோடல்லாமல் அங்குள்ள இஞ்சினியரிங் இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும், விசேஷமாக ஸ்ரீ ஆநந்த ராவ் அவர்களும் கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினாலும் சிரமத்தினாலும் தான் அது ஒரு விதத்தில் உருவாகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அந்த விஷயம் அங்கு பக்கத்திலுள்ள எங்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில்

[Sri N. Mahalingam] [5th February 1959]

பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த திட்டம் கோவை ஜில்லாவிலுள்ள பல வரண்டதாலாகாக்களுக்கு ஒரு பெரிய சபிட்சத்தை உண்டாக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் பல்லடம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக பல சந்தேகங்களைக் கிளப்பியிருக்கிறார். அவர் சந்தேகத்தையேதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். ஏற்கெனவே 3½ லட்சம் ஏக்கர் பயனடையும் என்று சொல்லப்பட்டு அன்றும் அதன் பிறகு மூன்று லட்சம் ஏக்கர் என்றும், அதன் பிறகு இரண்டு லட்சம் என்றும் அதன் பிறகு இப்பொழுது இரண்டரை லட்சம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்றும் அதனால் இதில் ஏதோ சந்தேகம் இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்தார். முதலில் நாம் இதன் மூலம் 3½ லட்சம் ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். கேரள அரசாங்கத்துடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதில் அவர்களிருக்கும் சில இடங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதால் இப்பொழுது 2½ லட்சம் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் பிரதேச விஸ்தரிப்பு குறைந்து பேர்ய்விட்டது. இதைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுவதற்கு இடம் கிடையாது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் 2½ லட்சம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதையே ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் ஒப்புக்கொள்ளலாம். இதை கனம் அங்கத்தினர் புரிந்துகொள்ள முடியாமலிருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படி தண்ணீர் 2½ லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாயக்கூடிய நிலம் பூராவும் நஞ்சை அல்ல என்பது யாருக்கும் தெரியும். கொள்கை அடிப்படையில் இதைக்கொண்டு 2½ லட்சம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியுமா என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் குறை சொல்வதில் பயன் இல்லை. “ஆக்கப் பொறுத்தவன் ஆர்ப் பொறுக்க வேண்டும்” என்று சொல்வதுபோல் கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய ஜில்லாவில் எல்லோரும் ஒற்றையாக இருந்து பாடுபடுவேண்டும். அதில் ஒவ்வொருவரும் பங்கு கொள்ள வேண்டும். சர்வ கட்சியும் இதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும். அப்படி பங்கு கொண்டால் நியாயமான முறையில் எல்லா தாலாகாக்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை எங்கும் இருக்கிறது. எனக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த பரம்பிக்குளம் திட்டம் சம்பந்தமாக நமது மந்திரி சபையையும் இஞ்சினியர்களையும் பாராட்ட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இது சம்பந்தமாக என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12 10
p.m.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகளைச் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். “இஸ்ரேல் தேசத்தில் அந்த தேசத்து நிலம் பொது உடைமையாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். இஸ்ரேல் தேசம் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்ட தேசம். அதற்கு முன்னால் ஒருவருக்கும் அந்த நிலம் சொந்தமாக இருந்திருக்க முடியாது. ஆகவே அரசாங்கம் ஏற்பட்டவுடன் உடனடியாக நிலங்கள் எல்லாம் பொதுவுடமையாக இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் திடீரென்று நிலங்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கி விடுவது என்பது முடியாத காரியம். நடைமுறையில் கொண்டு வருவது சிரமம். இன்றைய தினம் அப்படி ஏதாவது நிலங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு எல்லை வகுக்கப்படவேண்டும். எந்தத் துறையிலும் எல்லை வகுப்பது மிகவும் அவசியம். சர்க்கார் ஊழியர் சம்பளப் பிரச்சனையானாலும் சரி, தொழிலாளர் பிரச்சனையானாலும் சரி, பாட்கர்கள் முதலியோர் சம்பள உயர்வுப் பிரச்சனையானாலும் சரி, அதற்கெல்லாம் ஒரு எல்லை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இன்றைய தினம் அரசாங்கத்திலும் விவசாய பூமியினுடைய எல்லையை, வரம்பை ரூபாய் 20,000 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி விரும்புகிறேன். 20,000 என்பது என்ன கணக்கென்று கேட்கலாம். இன்று சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருக்கும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள் மாதத்திற்கு 1,800 ரூபாய் சம்பளம்

5th February 1959] [Sri N. Mahalingam]

வாங்குகிறார்கள். நம்முடைய மந்திரிகளுடைய சம்பளம் 1,500 ரூபாயாக இருக்கிறது. எல்லோரும் மந்திரிகளாக ஆகி விட முடியாது. அந்த அளவு வருமானத்தைப் பெறுவதற்கு அவர்களுடைய துறைகளில் எல்லாம் சௌகரியம் இருக்கும்பொழுது விவசாய வருமானத்தை மட்டும் ஏன் குறைக்கவேண்டும்? ஆகவே விவசாய வருமானத்தின் எல்லையை ரூபாய் 20,000 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமானது உரையில் மூன்றாவது திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது திட்டத்திலேயே, சில துறைகளில் நமக்கு வேண்டிய வசதிகள் பூர்த்தியாக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக, பல பிரதேசங்களை இணைக்கும் ரயில்வே லைன்கள் போடப்படவில்லை. அதற்காக இங்கிருந்து சிபாரிசும் மத்திய சர்க்காருக்குச் செய்யப்பட்டது. அப்படியிருந்து அவைகளெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அத்துடன் திட்டத்தில் குறைவு ஏற்பட்டதன் காரணமாக திட்டமிடப்பட்ட சில இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நம்முடைய நாட்டிற்குப் பல புதிய ரயில்வே லைன்கள் அவசியமென்று சிபார்சு செய்யப்படவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அதிகமாக ரயில்வே லைன்களை இங்கு போட முடியாவிட்டாலும், எக்ஸ்பிரஸ் பாதைகளை, ராஜ பாதைகளைப் போட வேண்டியது அவசியம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சிமெண்டுக்கு “செஸ்” அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலிக்கும் சேலம், கோவை வழியாக கொச்சிக்கும் ரஸ்தா போட வேண்டும். இது தொழில்கள் பெருகவும், வியாபாரம் அபிவிருத்தியாகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இப்பொழுது பல சமயங்களில் லாரி போக்குவரத்தில் விபத்துக்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மிகப் போதுமான விஸ்தீரணம் இல்லாததன் காரணமாகவே இந்த விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த எக்ஸ்பிரஸ் ரஸ்தாக்கள் நிறைவேற்றும் திட்டத்தை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதே போல பல உப தொழில்களையும் நம்முடைய மாகாணத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

நம்முடைய ஜனத்தொகை சதுர மைலுக்கு 620 பேர் வீதம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்மிடம் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமானால் பல உப தொழில்களை நாம் ஆரம்பித்தால்தான் முடியும். ஆகவே, நம்முடைய மாகாணத்தில் பல உப தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார இலாகாவையும், மின்சார அமைச்சரையும் பாராட்டுவது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அதுவும் இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு இல்லவேயென்று சொல்லும்பொழுது, பாராட்டுவதற்கு என்னுடன் பல அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதிலும் பல்லடம் அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பல பிரச்சினைகள் அடுத்த சில மாதங்களுக்கு வராத நிலைமை நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றது. நமது அரசாங்கம் கிராமப் புறங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பதை மேலும் மேலும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது பாராட்டுதற்குரியது. வெறும் வீடுகளுக்கு மட்டும் கிராமங்களில் மின்சார வசதி கிடைத்தால் போதாது. தொழில்களுக்குக் கிடைப்பதற்குப் போதுமான அளவு மின்சார சக்தியை கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஆகவே இவைகளை மனதில் கொண்டு மின்சார விஸ்தரிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri N. Mahalingam] [5th February 1959]

அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையில் சென்ற சில ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய விஸ்தரிப்பும், அதன் நடைமுறையும், நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கு முக்கியமான காரணம் அதை நிர்வகிப்பவர் ஒரு இளம் தலைவராக இருப்பதுதான், என்று கருதுகிறேன். பாராட்டும்பொழுது, இப்பொழுது சமீபத்தில் சர்க்கார் கொள்கையை அமுலாக்குவதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதை நானும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். “க்ரான்ட்” கொடுக்கும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் எல்லாம் இனிமேல் சம்பளம் வாங்கக்கூடாது என்பதின் காரணமாக, பல பள்ளிகள் மூடப்படக் கூடிய நிலைமை வந்துவிடும் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் அதனுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது தவிர முனிசிபாலிடிகளால் உயர்தரப் பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த முனிசிபாலிடிகளுக்கு சரியானபடி அரசாங்கம் எய்டெட் பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பது போல் “க்ரான்ட்” கொடுப்பது இல்லை. மூன்றாவது பாரம் வரை இருக்கும் எய்டெட் பள்ளிகளுக்கு 100 ரூபாய் வரை வரும்பன்முள்ளவர் குழந்தைகள் சம்பள சலுகைக்குப் பதிலாக கிரான்டு கொடுப்பது என்று சர்க்கார் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சலுகையை முனிசிபாலிட் பள்ளிகளுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. முனிசிபல் பள்ளிகளுக்கும் சர்க்கார் “க்ரான்ட்” கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இச்சமயத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

முன்பு என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 12 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். அதை முனிசிபாலிட்யில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அதற்கு ஈடாக முனிசிபாலிட்யுக்கு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. அதனால் முனிசிபல் பட்ஜெட் deficit பட்ஜெட் ஆக வேண்டி ஏற்பட்டது. இப்பொழுது என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு 5 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். மறுபடியும் முனிசிபாலிட்யில் பழைய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே இந்த அதிகத் தொகையை முனிசிபாலிட்யுக்குச் சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்.ஜி.ஓ. விஷயமாக சர்க்கார் இப்போது கமிஷன் நியமித்திருப்பது மிகவும் காலதாமதமானது. ஒரே விதமான சம்பள விகிதம் இருக்க வேண்டியதுதான் அவசியம். எல்லாத் துறைகளிலும் ஒரு விதமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சில தொழிலில் அதிகமாக லாபம் வருகிறது என்று சுட்டிக்காட்டி டிரிப்யூனல் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பு அளிக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. லாபம் அதிகம் வந்தால் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையைக் குறைத்து பொது மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் தான் வேலை செய்கிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில்—எல்லாத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குமிடையே ஒரு சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும். ஒரு துறையில் லாபம் வருகிறது என்பதற்காக அந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவது என்று போனால் பொருளாதார சமத்துவம் இருக்காது. நாளுக்கு நாள் பல்வேறு பிரச்னைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே போகும். இதையெல்லாம் கவனித்து இந்தத் துறையில் சர்க்கார் சீக்கிரம் நல்லதொரு முடிவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் கவர்னர் பெருமானின் உரையை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நமது மாநிலத்தைப் பற்றிய பல திட்டங்கள் காணப்படவில்லை. காணப்படும் சில திட்டங்களிலும் தெளிவு இல்லாத நிலைமை காணப்படுகிறது. இதுவரையில் இந்தச் சபையில் அவர்கள் நிகழ்த்தி இருக்கும் உரை மூன்று. பழைய இரண்டு உரைகளில் காணப்பட்ட முற்போக்குத் திட்டங்கள் கூட இதில் காணப்படவில்லை. இந்த உரையில் முன்னேற்ற திட்டங்களைப் பற்றிய குறிப்பு குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இது நம் எல்லோருக்கும் எமாற்றத்தைத் தருகிறது.

5th February 1959] [Sri K. Ramachandran]

அதிலும் குறிப்பாகப் பருவ நிலை சரியாக இல்லாததனால் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது என்ற குறிப்பு அவர் உரையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களுடைய கஷ்டமான நிலைமையைப் போக்க சர்க்கார் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று குறிப்பிடாமல் சந்தேகத்திற்கிடமானதாகவே விடப்பட்டிருக்கிறது ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது. இந்த நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்படவில்லை. விளைவு இல்லாத நிலைமை அந்தப் பகுதியில் வருத்தத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. மாதக் கணக்காக அந்தப் பகுதி மக்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கும், மற்ற பகுதிகளுக்கும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் திட்டவாட்டமான நடவடிக்கை எடுக்காமலிருப்பது வருந்துவதற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. வழக்கம்போல் அறுப்பு அறுக்க செல்கிறார்கள் என்று வேறு சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதும் வேறு அந்தப் பகுதி மக்களின் மனதில் வருத்தத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. தை மாதம் என்பது விவசாயிகள் கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்க வேண்டிய காலம். கொஞ்ச நஞ்சம் விளைந்ததை வைத்துக் கொண்டு இருக்க முடியும். ஆனால் இந்த மாதத்திலேயே பல மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளி மாகாணத்தில் வேலை செய்யப்போகிறார்கள். அடுத்து ஜீவனம் செய்யச் செல்ல வில்லை. தங்கள் வயிற்றைக் கழுவுவதற்காகச் செல்கிறார்கள். இது சாதாரண உண்மை. இதை மறைத்து முரண்பட்ட கருத்துக்கள் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலிருந்து வருகின்றன. அந்தப் பகுதியில் மழை இல்லாததனால் பல பிரச்சனைகள். அதோடு புயல், வெள்ளம் சேதம் காரணத்தினால் பொருளாதார நிலையில் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இந்தச் சமயத்தில் வரி பாக்கி வசூல் வேறு பெருந் தொல்லையாக அவர்களுக்கு இருக்கிறது. பல துறைகளில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் இன்றையதினம் வசூலிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. இதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகுந்த தொந்தரவுக்குள்ளாக்கப் படுகிறார்கள். முன்பு அது ஜமீன் பிரதேசமாக இருந்தது. அதோடு மழையை எதிர்த்தோக்கி இருக்கக்கூடிய மானுவாரிப் பிரதேசம். எந்த விதமான பஞ்சமும், பட்டினியும் ஏற்படும் என்று சொல்ல முடியாது. நான் கூறி கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் தொடர்ந்து பல காலமாகச் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்த மக்களின் தொல்லையை நீக்க வழி செய்ய வேண்டும் என்பது தான். உண்மையில் அரசாங்கத்திற்கு இவ்விஷயத்தில் அக்கறை இருக்குமானால் ஈஸ்ட் ராமநாதபுரம் டிவிஷன் என்று பிரித்து அதை ஸ்பெஷல் டிவிஷனாக அபிவிருத்தி செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் இந்தச் சமயத்தில் என்ன என்ன முறையில் ரிஸீப் மெஷர் கொடுக்கலாம் என்று சிந்திக்க வேண்டும். போக்குவரத்து வசதி அங்கே கிடையாது. ராஜபாட்டைகளைத் தவிர மற்ற பகுதியில் பாதைகள் இல்லை. இந்த மாதிரியான காலங்களில் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க தக்க வசதி செய்யலாம். எந்த விதமான திட்டங்களாக இருந்தாலும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். தற்காலிகமாக வரி வசூலை நிறுத்தி வைப்பதுடன் இவ்வருஷத்தில் வரி வஜா செய்ய வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கக் கட்சியின் அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியையாவது போட்டு அந்தப் பகுதிக்கு அனுப்பி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விளைவு அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் விலை வாசிகள் குறையவில்லை என்ற குறிப்பு கவர்னர் உரையில் தென்படுகிறது. இதற்கு அகில இந்திய ரீதியில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றாலும் நமது மாநில சர்க்காருக்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. உணவு தானியங்களின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க இவர்கள் குறிப்பிடும் ஒரே ஒரு சாதனம் 2 லட்சம் டன் அரிசியை சர்க்காரே கொள்முதல் செய்யப்போகிறது என்பது தான். இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி அவர்கள் கொள்முதல் செய்தால் அது எந்தெந்த விதத்தில் விநியோகம் செய்யப் படப்போகிறது என்பதை எல்லாம் நாம் நிச்சயமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இதில் முக்கியமான காரணம் பல வருஷங்களாக நாட்டிலே விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கிறதென்றால் இதற்கு நாம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவு உற்பத்தி பெருக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. இதனால்தான் இந்த விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை

12-30
p.m.

[Sri K. Ramachandran] [5th February 1959]

என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தி பெருக்க வேண்டுமானால் சீனா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் நமக்குப் பின்னால் சுதந்திரம் அடைந்தும் அவர்கள் நம்மைவிட அதிகமாக முன்னேறி இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கருக்கு 3,600 பவுண்டு அரிசி வளைவுபடாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொளாயிரம் பவுண்டு தான் நம்முடைய நாட்டிலே வளைகிறது. இந்த நிலையிலேதான் நாம் இருக்கிறோம். சைனா தேசம் நமக்குப் பின்னால் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறது. நம்மைவிட வளைச்சல் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலும் வளைவு அதிகமாக இருக்கிறது. எதனால் இந்த நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நிலச்சீர்திருத்த முறையிலே ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. நம்முடைய அரசாங்கம் அம்மாதிரி திட்டவட்டமான கொள்கையை கடைப்பிடிக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. சென்ற மூன்று வருஷ காலமாக நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி கவர்னர் உரையிலே கண்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற இரண்டு வருஷம் நிகழ்த்திய உரையை விட இந்த வருடம் அது மிகவும் எமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. சென்ற வருஷ உரையில் நாம் ரொம்பவும் சீக்கிரமாக நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறோம். முன்னால் இனிமேல் நிலங்களை வாங்குவதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முந்திய வருஷ உரையிலே சொல்லப்பட்டது என்னவென்றால் இந்த நிலவுடமைக்கு வறம்பு கட்டுவதைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று. அதற்கு அடிப்படையாக வினோபாஜி கிராமதானம் அமைத்திருக்கிறது. இருநூற்றைம்பது கிராமங்கள் கிராம தானமாக பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சட்டம் வந்ததாகக் காணோம். இந்த நிலைமையிலே உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பது மிகவும் கிராமமானதாகத்தான் இருக்கிறது. விவசாய கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சீனா ஜப்பான் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கின்றன. சீனாவே 75 சத விதம் விவசாயிகள் கூட்டுறவு முறையிலே இயங்கி வருகிறார்கள். இதனால் அங்கே உற்பத்திப் பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. எப்படி இருந்த போதிலும் நிலவுடமை வரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற கொள்கையை திட்டவட்டமாக அரசாங்கம் கடைப்பிடித்து இந்த வருஷத்திலேயே கொண்டு வந்தால் அல்லாது உண்மையிலேயே இப்போது உற்பத்தி பெருக்குவது சாத்தியம் அல்ல என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் புரோக்கிராம் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இதில் சாதாரணமாக ஒரு கொள்கை என்ன யிருக்கவேண்டுமென்றால் பிற்பட்ட பகுதிகளை நாம் முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதாகும். அப்படியெல்லாம் இந்த திட்டம் அமைந்திருந்தால் நாம் எல்லோரும் உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய நிலைமையில் இருப்போம். குறைந்த பங்குத் தொகை மக்கள் செலுத்த வேண்டுமென்ற வீதி இருந்தபோது பிற்பட்ட பகுதிகளைச் சேர்க்காமல் வளமான பகுதிகளைச் சேர்த்து விட்டு பங்குத் தொகை அதிகமாக வசூலிக்க வீதி ஏற்பட்டிருக்கும்போது பின்னடைந்த பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் சாதாரணமாக அந்த மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் குறைத்தால் தான் நலமாக இருக்கும். அப்படியின்றி மக்களுடைய தொகை பாதி பங்காகவும், 75 சத விதமாகவும் இருப்பதால் அந்தப் பகுதிகளில் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றன. என்ன கொள்கையை பிளாக் டெவலப்மெண்ட்டில் அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்று நம்மால் புரிந்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்களில் எல்லாம் பொதுவாக சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் அதிகமாக கொடுக்கப்படுகின்றது தவிர உருப்படியான காரியங்கள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. மேலும் பங்குத் தொகை கொடுக்க முடியாத கஷ்ட நிலைமையிலே தான் அங்கு இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட பகுதிகளிலே பங்குத் தொகையைக் குறைத்து இன்னும் திட்டங்களிலே சிரத்தையுடன் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நீர்ப் பாசன திட்டங்கள் பொருத்த வரையில் பரம்பிதும் தண்ணீர் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவுக்கும் உபயோகப்படும் என்று சொல்லுகிறார்களும். இதனால் இரண்டு லட்சத்தி 50 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசனவசதி கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். இப்போது வைகைத் திட்டம் பூர்த்தி அடைந்து

5th February 1959] [Sri K. Ramachandran]

விட்டது. இதனால் 20 அல்லது 27 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி சந்தோஷம் அடைகிறோம். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தினால் வைகை நதி பாயக்கூடிய பிரதேசத்தில் பலன் ஏற்படவில்லை. அந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். கிழக்கு ராமனாதுபுரம் போய் பாய்ந்துகொண்டிருந்தத் தண்ணீர் இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தினால் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அங்கே இருக்கும் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வைகை அணைத்திட்டம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத் தால் வைகையில் வரக்கூடிய தண்ணீர் பாதிக்கப்படாது என்று உறுதி சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியது உண்மையானால் வைகையில் வழக் கமாக 2, 3 மாதங்களுக்கு வர வேண்டிய தண்ணீர் வர வேண்டும். அதைத் திட்டமிட்டு channelise செய்து கிழக்கு இராமனாதுபுரம் பகுதி களுக்குக் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். உண்மையில் பார்க்கப்போனால் கிழக்கு ராமனாதுபுரம் பயன் அடையவேண்டும். இந்த திட்டம் ஆரம்பித்து 4, 5 வருஷ காலமாக இப்பொழுது கட்டிமுடிந்து விட்டது. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக வைகையில் தண்ணீர் வருவ தில்லை. வைகை திட்டத்தினால் நிச்சயமாக வைகையில் தண்ணீர் வருமா என்ற ஐயம் முன்பே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக அந்தத் தண்ணீர் அடைப்பட்டுப்போய்விட்டது. கிழக்கு ராமனாதுபுரம் பகுதியில் பழைய தண் ணீர் வரக்கூடிய அளவிற்கு தகுந்த வாய்க்கால்கள் அமைவதற்கான ஒரு திட்டம் போடுவதன் மூலம் இந்த பகுதி மக்களுக்கு உதவ முடியும். அதை அரசாங்கம் செய்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் வைகை திட்டத்திலிருந்து கிழக்கு ராமனாதுபுரம் பகுதி அதா வது பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு 500 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் விடப்பட்டது. கால்வாய்களும் கண்மாய்களும் சீராக இல்லாத காரணத்தினால் அந்தக் காலுக்கு எப்படி தண்ணீர் பாய்வுது என்று நடைமுறை இல்லாததால் தேவையில்லாத கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்து வாடி வதங்கி இருக்கக்கூடிய பயிர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் பாயக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. மதிப்பிற்குரிய மாணுமதுரை அங்கத்தினர் கூட ஏதோ இளையாங் குடி கண்மாய்க்குத்தான் தண்ணீர் கொண்டுபோக வேண்டுமென்பது தன் இலட்சிய நோக்கமென்று சொன்னார்கள். அது தவறு என்று சர்க்கார் உத்தரவிடுவது தெரியவந்தது. “சாமி வரங்கொடுத்தாலும் புசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை” என்ற பழமொழி இந்த நாட்டிலே சொல்லுவதுண்டு. பாம்புக்குளம் திட்டம்பற்றி சொன்னபோது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. தண்ணீர் வந்து 10 நாள் ஓடியது. புராவும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் திட்டம். ஆனால் குறுக்கே இருந்த மாணுமதுரை பகுதியோடு நிறுத்த முயற்சி கள் செய்யப்பட்டன. தேவையில்லாத பகுதிகளுக்கு அக்கிரமமான முறையிலே தண்ணீர் விடப்பட்டது கண்டு வருத்தம் அடைகிறோம். இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டால் தண்ணீர் கிடைக்கும் காலங்களில் அதை ஒழுங்கு செய்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நாள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிசைத் தொழில்களைப்பற்றி இந்தப் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடாமல் இருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. கார்திஜி 1959
அவர்கள் சொன்னார்கள் “ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை அமைத்து 1,000, p.m.
2,000 பேருக்கு வேலை கொடுத்துவிடுவதை விட அந்தந்த பகுதி மக் களின் வாழ்வை வளப்படுத்துவதற்கும், அவர்களின் பொருளாதார நிலை மையை சீர்ப்படுத்துவதற்கும் அந்தந்த பகுதியில் சிறு தொழில்கள் வளம்பெறவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அந்தந்த பகுதி மக்கள் பொரு ளாதார முன்னேற்றம் காணமுடியும், அந்த அடிப்படையில்தான் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும்” என்று பல இடங்களில் பேசப்பட்டு வந்தது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இதைப்பற்றி திட்டவாட் டமான தகவல் எதுவும் கவரனரவர்கள் உரையில் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பல இடங்களில் பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், இன்று அதுபற்றி திட்ட பட்டமான அறிவிப்பு எதுவும் கிடைக்கவில்லை. “திட்டம் வந்தவுடன்து, திட்டம் வந்தவுடன்து” என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டே போனால்,

[Sri K. Ramachandran] [5th February 1959]

கிராமவாசிகளும் மற்ற மக்களும் “ திட்டம் வந்துவிட்டதென்றால், எனக்கு என்ன வந்துவிட்டது ” என்று தான் கேட்கிறார்கள். இப்போது கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதிக்குச் சென்று அங்கே “ திட்டம் வந்து விட்டது ” என்று சொன்னால் அங்குள்ளவர்கள் “ எனக்கு என்ன வந்திருக்கிறது ” என்று தான் கேட்பார்கள். அங்கே பெரிய தொழில்களும் இல்லை, சிறிய தொழில்களும் இல்லை. மக்கள் பெருமைப்பட்டதக்க முறையில் அவர் களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்குரிய எதையும் நாம் செய்யாமல் “ திட்டம் வந்து விட்டது, திட்டம் வந்து விட்டது ” என்று சொன்னால், அவர்கள் நாம் சொல்வதை நம்புவதில்லை. உதாரணமாக ராமநாதபுரம் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே எதுவுமேயில்லை என்றும் அங்கு வளம் இல்லை என்றும் நாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அங்கே பனை மரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. பனை மரத்தின் மட்டைகளையும், ஒலைகளையும் கொண்டு பல பொருள்கள் செய்யலாம். அத்தகைய தொழில்களை நடத்தலாம். ஒரிடத்தில் ஒரு பேப்பர் மில்லுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்த ஆலையில் பனை மட்டையிலிருந்து காகிதங்களும் அட்டைகளும் செய்வதைப் பார்த்தேன். இத்தகைய தொழில்களை, பனை மரங்கள் அதிகமாக உள்ள ராமநாதபுரம் பகுதியில் செய்யலாம். எனவே தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கவர்னர் பெருமான் உரையில் மக்களுக்குப் பயனளிக்கக்கூடிய இத்தகைய திட்டங்கள் காணப்படவில்லை.

கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், கட்டாயக் கல்வி முறை எப்போது கொண்டுவரப்படும் என்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. கட்டாயக் கல்வி முறை கொண்டுவரப்படும் என்று தான் அவருடைய உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அது எப்போது கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்படவில்லை. அடிப்படைக் கல்வி முறையை எடுத்துக்கொண்டால், 5-வது வகுப்பு வரையில் தான் அடிப்படைக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. அதற்கப்புறம் அந்த மாணவர்கள் எந்தக் கல்வியைப் பயிலுவார்கள் ? ஐந்தாவது வகுப்பு வரையுள்ள அடிப்படைக் கல்விக்கும் அதற்கு மேல் உள்ள கல்விக்கும் இணைப்பு இருக்கும் வகையில் எந்த ஒரு திட்டமும் வகுக்கப்படவில்லை ; அத்தகைய எந்த ஒரு திட்டமும் அறிவிக்கப்படவும் இல்லை.

அதற்கடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு, நிவாரணமளிக்கும் வகையில் மாதம் 5 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் கவர்னர் அவர்கள் இன்னொரு விஷயமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் ஏரிக்கொண்டிருப்பதால் இடைக்கால நிவாரணமாக 5 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து எல்லோரும் உண்மையிலேயே மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு வேண்டியது தான் ! ஏனென்றால், விலைவாசிகள் இப்போது தான் ஏறு முகமாக இருக்கின்றனவா ? அவைகள் போனவருஷம் உயர்வில்லையா ? விலைவாசிகள் போன வருஷம் ஏறியதற்கு, போன வருஷம் சர்க்கார் இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் கொடுத்தார்கள் ? இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இது வெறும் கண்துடைப்பாகத் தான் தெரிகிறது, இதை உண்மையிலேயே நிவாரணம் என்று சொல்ல முடியாது. ராஜ்ய சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.-க்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது சம்பந்தமாக ஆலோசனைகள் கூறுவதற்கான கமிஷன் ஒன்றை நியமித்திருப்பதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அந்தக் கமிஷன் முடிவை சர்க்கார் அறிந்து இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பள உயர்வு அளிக்க முன்வர வேண்டும். திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் சக்தி சர்க்காரை உத்தியோகஸ்தர்களின் கையில் தான் இருக்கிறது. அவர்களை அதிருப்தியுறும் நிலையிலும் பட்டினி கிடக்கும் நிலையிலும் வைத்திருந்தால் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று நான் நம்பவில்லை. அவர்கள் எப்படி இருந்தாலும் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவிட்டால், என்று நாம் வாத்திற்காகச் சொல்லலாம் ; ஆனால் நிதரிசனமாகப் பார்த்தால் அது சாத்தியமல்ல. ஆகவே கூடியசீக்கிரத்தில் அக் கமிஷனின் சிபாரிசுகளைப் பெற்று அவைகளுக்கிணங்க இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளங்களை உயர்த்த வேண்டும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th February 1959] [Sri K. Ramachandran]

கொண்டுரப்பட இருக்கும். மசோதாக்களைப் பற்றிய வரையில், நாம் பிரமாதமான பாராட்டுதல் எதுவும் தெரிவிப்பதற்கில்லை. இந்த வருஷம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நான் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை எதிர்பார்த்தேன். இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகவே கிழக்கு ராமநாத புரத்தில் 4—5 தாலுகாக்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சினை இருந்துவருகிறது. அந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி, கனம் மந்திரிகளிடத்தில் பொதுமக்களும் மற்ற வர்களும் எடுத்துக்கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நானும் இந்த சபையில் பன்முறை சொல்லிவந்திருக்கிறேன். அது குளங்கோர்வை விவசாயப் பிரச்சினை. இந்த வருஷமாவது அது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டமாவது அரசாங்க உத்தரவாவது வரும் என்று நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அதிலும் எனக்கு எமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் உள்ள அந்த இடங்களில், ஏற்கெனவே 100—150 வருஷங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு வந்த குளங்கோர்வை விவசாயம் இப்போது ஆட்சேபிக்கப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கோஷித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து அரசாங்கம் மௌனம் சாதிப்பதானது, அந்தப் பகுதி மக்களைப் புறக்கணிக்கும் மனப்பான்மையைத் தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சென்று வருஷம் அந்தப் பகுதியில் இவ்வாறு விவசாயம் செய்தவர்கள் தண்டத் தீர்வை கொடுத்தார்கள். இந்த வருஷம் பஞ்சம் வந்ததால் அவர்களால் அதுவும் கொடுக்க முடியவில்லை. தண்டத் தீர்வை கொடுக்காதவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தப் பிரச்சினை குறித்து கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. “இந்தப் பிரச்சினையை நாங்கள் கவனிக்க முடியாது” என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால், நான் இதைப்பற்றி இங்கே திரும்பத் திரும்பப் பேச வேண்டியிருக்கிறேன். சர்க்கார் அவ்வாறு சொல்லிவிட்டால், அந்தப் பகுதி மக்களிடம் நாங்கள் “இதை கவனிக்க சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை” என்று சொல்லி, பிரச்சினையை அவர்கள் கையில் விட்டு விடுவோம். சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் மௌனம் சாதிக்கிறது. எங்கள் தொகுதி ஜனங்களிடத்தில் நாங்கள் “அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறுகிறோம். நமக்கு அனுசூலம் ஏற்படும்” என்று அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். அவர்களிடம் நாங்கள் “சர்க்காரிடம் எடுத்துக்கூறுகிறோம், எங்களால் ஆனவர்க் செய்கிறோம்” என்று சொல்லிவருகிறோம். “பார்போம்”, “செய்வோம்” என்றெல்லாம் சொல்லி சர்க்கார் பல பிரச்சினைகளில் எங்களை எமாற்றுவதைப் போல், நாங்களும் எங்கள் தொகுதி ஜனங்களிடம் அதே மாதிரியான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவர்களை எமாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் குளங்கோர்வை விவசாயப் பிரச்சினை வயிற்றுப் பிரச்சினை. இது சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை. இந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் மௌனம் சாதிக்கிறது. அது நல்லதல்ல. ராமநாதபுரம் பகுதி மக்களின் எந்தப் பிரச்சினையையும் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நன்மை எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று இந்த அரசாங்கம் நினைக்கிறதேபோல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் முன்னேறுவதற்கு உரிய எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. P. C. VEERABAHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில், நெல்லை, ராமநாதபுரம், மதுரை பகுதிகளில் மழையின்மையால் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணமளிக்கும் காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று மேலெழுந்தவாரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லைப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், தாம்பரவாரணி நதி தீர்த்திலுள்ள இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களில்—சுமார் 7 தாலுகாக்களில்—நஞ்சையோ, புஞ்சையோ. எந்தவிதமான விவசாயமும் நடக்கவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தாம்பரவாரணிப் பகுதியிலும் கூட, நஞ்சைப் பயிர்கள் தான், நல்ல விதமாக காலாகாலத்தில் தண்ணீர் விடுகிற

[Sri A. P. C. Veerabahu] [5th February 1959]

காரணத்தால் ஓரளவு காப்பாற்றப்படுகின்றன. ஆனால், அங்கே இனி, வருகிற கார் விவசாயம் எந்த விதமாக இருக்குமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அதிலும், கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் பாபநாசத்தில் தண்ணீரை தாராளமாகக் கொடுத்தால் தான் சுமார் 20,000 அல்லது 30,000 ஏக்கர் கார் விவசாயம் செய்ய முடியும். எனவே அங்கே தாராளமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாபநாசம் நீர்த்தேக்கத் தண்ணீரும் மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத் தண்ணீரும் நல்ல விதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால்தான் சில பகுதிகளாவது காப்பற்றப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பதால் விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்றும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் கொள்கையளவில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் சந்தோஷத்துடன் வரவேற்கிறேன். இந்த நோக்கங்களை ஈடுபற்ற வேண்டுமென்றால், முதலில், இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எல்லா செளகரியங்களும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருக்கும் ஒரே பாசன வசதி, ஜீவ நதி தாம்பரபாளையத்தான். அந்த நதியால் ஏற்கெனவே லட்சத்தி இருபதிலுயிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்றிருக்கின்றன. அங்கே இரு போக நஞ்சையும் சரியாக விளைய வேண்டுமானால், பாசன வசதி பெற்றுள்ள நிலங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாக ஆராய்வதுடன், அவைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய தண்ணீர் வசதிகளை எவ்வாறு பெருக்க முடியும் என்றும், அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நிலங்களுக்குள்ள தண்டத் தீர்வைகளை எவ்வளவு குறைக்க முடியும் என்றும், இவைகளைச் செய்வதற்கு சட்டதிட்டங்களை எவ்வாறு மாற்றலாம் என்றும் ஆராய்ந்துபார்த்து, அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும்.

ஆகவே அவைகளைச் செய்வதற்கு தனியாக ஒரு special section ஏற்படுத்தி அதை இந்த பஞ்சநேரத்தில் செய்துகொடுப்பதால் நிரந்தரமாக பாசனவசதி பெற்ற டெங்குகளுக்கு நல்லடியானதொரு ஏற்பாடாக அமையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பருவ மழை தவறிய காரணத்தினால் வரி வஜா போன்ற சலுகைகளை அதிகமாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஜில்லாக் கலெக்டர், ஏதோ பஞ்சக் குரலை அதிகமாகப் போடுவதால் சலுகைகள் பெற முடியாது, ஜனங்களிடம் பீதியை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் பேச வேண்டாமென்றும் டெவலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் கூட்டத்தில் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே மக்களிடையே பீதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்களிடையே ஒரு பெரிய “அஜிட்டுஷன்” ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது, அதிலும் குறிப்பாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் அப்படி செய்யவே மாட்டார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை சர்க்காரிடம் அழுத்தத்திருத்தமாக, திரும்பத் திரும்ப எவ்வளவு தூரம் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சொல்ல வேண்டியது மக்கள் பிரதிநிதிகளின் கடமையாகும். எங்கள் ஜில்லா இதுவரை இல்லாத நிலையில் இப்பொழுது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள பஞ்ச நிலைப்பற்றி இப்பொழுது பூர்ணமாக தெரியவில்லை. ஆனால் இன்னும் ஓரளவு மாதங்கள் கழிந்தால் அதைப் பற்றி பூர்ணமாக தெரியும் ஒரு நிலைமை ஏற்படும். பகுதி விளைச்சல் சரியாக கோவிடப்பட்டி, சங்கரன்கோவில் தாலுகாக்களில் ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால் அங்குள்ள மக்கள் எப்படி வாழ்வது? தமிழ் நாட்டில் பெரியதொரு பஞ்சநிலை. தொழைக்கண்டுவாத அளவு, இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் திருநெல்வேலி பகுதியில் ஏற்படவிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, வரி வஜா, கடன் வசூல் செய்வது போன்றவைகளை நிறுத்திவைப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளை கலெக்டரின் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை இல்லாமல், மக்கள் பிரதிநிதிகள் அதுபற்றி பெரு அறிவிக்கும் போது அது பற்றிய நிலைமை என்னவென்று ஒரு ரிப்போர்ட் கேட்டும் பெரியான நிலையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிவாரணப்பணியைப் பொறுத்தமட்டில், சர்க்காரை உச்ச வாய்ப்பு சட்டப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னோடியாக, இன்னும்

[5th February 1959 [Sri A. P. C. Veerabahu]

கிராமங்களைப் பற்றி யாரும் குறிப்பிடவில்லை. இம்மாதிரியானதில் 2,000 3,000 இனம் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு மேல் வாரம், குடிவாரம் யார் யாருக்கு என்று நிர்ணயிப்பதில் கஷ்டமிருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேல் வாரம், குடிவாரம் இவைகள் இலாபம் தருவதற்குத் தான் சொந்தம். ஆகவே, அவர்களுக்கு எந்தவிதத்தில் நஷ்டம் கொடுப்பது, எவ்வளவு காலத்திற்குள் கொடுப்பது என்பதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படாமல் அது பத்து வருடங்களாக ஒத்திப் போடப்பட்டு வருகிறது. அவ்விதம், 3,000 கிராமங்களில் உள்ளவர்களைப் பற்றி எண்ணப் பார்க்காமல் நலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுகிறோம் என்று சொல்வதில் சந்தேகம் எழத்தான் எழும். ஆகவே, இந்த இனம் கிராமங்களில் மேல் வாரம், குடிவாரம் இவைகளை எப்படி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் 1936-ம் வருடச் சட்டத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பத்து இருபது வருடமாக, தீர்வை வசூல் செய்யக் கூடிய முறையில், நஷ்ட ஈடு கொடுத்து சர்க்காருக்கு நஷ்டம் வராத முறையில் இனம் அபாலிஷனைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க சர்க்கார் ஒரு உணவுக் கொள்கையை பின்பற்றுகிறார்கள். இரண்டு லட்சம் டன் உணவுப் பொருளை குறைந்த விலையில் வாங்கி கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விநியோகம் செய்வதின் மூலம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்ற ஆரம்ப நடவடிக்கையை ஏற்கெனவே எடுத்திருக்கிறார்கள். ஜனவரி 31-ம் தேதி இட்ட சர்க்கார் உத்தரவு பிரகாரம் அது இப்பொழுதே அமுலாக்கப் பட்டு வருகிறது என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். உண்மையிலேயே இந்த தமிழகத்தில் 10 லட்சம் டன் உபரியாக இருப்பதை, கிராமப் பகுதிகள் நீங்கலாக, மற்ற பிரதேசங்களில் விநியோகம் செய்ய வேண்டிய “க்வாண்டிட்டி” என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இரண்டு லட்சம் டன்தான் நிர்ணயிக்கக் கூடிய விலையில், அதாவது சர்க்கார் நிர்ணயிக்கும் விலைக்கு வாங்குவது என்ற கொள்கை கையாளப் பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவுதூரம் வெற்றி பெறும் என்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாவிட்டாலும் கூட அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நான் இப்பொழுதே எடுத்துக் காட்ட முடியும். இரண்டு லட்சம் டன்னுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு அமுலாகிறது. இரண்டு லட்சம் டன்னுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு, “பரொக்யுவர்மெண்ட்” அமுலாகிறது. பாக்ஷ் எட்டு லட்சம் டன்னை இந்தக் கட்டுப்பாடு விலைக்கு விவசாயிகள், மில்காரர்கள் எவ்வளவு தூரம் கொடுக்க முன்வருவார்கள், அவர்கள் தக்க காலத்தில் கொடுப்பார்களா என்று பார்த்துத்தான் இதை நிர்ணயிக்க முடியும். அறுவடை காலத்தில் வாங்கப்பட்டால்தான், “லீன் மன்தல்”-ல் குறிப்பிட்ட விலைக்கு கொடுக்க முடியும். ஆனால் 12 மாதமாக “spreadover” ஆக கிடைக்காவிட்டால் சர்க்கார் விலையைவிட கூடுதல் விலைக்குத்தான் கிடைக்கும் என்று இருந்தால் இப்பொழுது நாம் காண்கிற பிரகாரம் போதுமா? ஆகவே ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் மூலம் ஒரு வாரம் சரிக்கட்டி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். நேரடியாக பத்து லட்சம் டன்னையும் சர்க்காரே வாங்கி விலை நிர்ணயம் செய்தால் மீண்டும் ரேஷன் முறை வரலாம். ஆகவேதான் இந்த தயக்கமான நிலையை கையாளவேண்டி வந்திருக்கிறது. ஆகவே விலைவாசிக் கட்டுப்பாட்டை அமுலாக்க வேண்டுமானால் சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகளை கையாண்டால்தான் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். தஞ்சாவூரில் உள்ள மில்கன் கொள்முதல் செய்வதையே நிறுத்திவிட்டார்கள். மேற்குறிப்பிட்ட அறிக்கை வந்தவுடன் அவர்கள் கொள்முதல் செய்வதை நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அந்த மில்களுக்குப் போய் எப்படி இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்முடியும் என்ற பிரச்சனை எழுகிறது. பின்னர், 10 மாண்ட் விற்கிற வரையில் கண்ட்ரோல் கிடையாது என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்து மாண்ட்வரை “ரீட்டேல் ஸேல்ஸ்”-க்கு ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் இல்லை என்றிருக்கிறது. ஆகவே தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் நாலேந்தாக பில்களைக் கிழித்து பத்து பத்து மாண்ட்களாக விற்ப்பைக்கு விற்கிறார்கள். அவ்விதம் பத்து மாண்ட்களாகவும், அதற்குக் குறைத்தும் விற்ப்பைக்கு விற்கிறார்கள் மொத்த வியாபாரிகள். அதனால் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தில் குறைவேயில்லை. பத்து மாண்டுக்கு குறைவாக விற்ப்பைக்கு கண்ட்ரோல் இல்லையாதலால் மொத்த வியாபாரிகள் இப்படி பத்து பத்து மாண்ட்களாக விற்பனை லாபம் ஈட வாய்ப்பளிக்கிறது. ஆகவே,

[Sri A. P. C. Veerabahu]

[5th February 1959]

இந்த பத்து மாண்டிற்கு குறைவாக விற்பதற்கு இந்த ப்ரைஸ் கன்ட்ரோலில் இருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்காமல் அதையும் கன்ட்ரோல் செய்வதின் மூலம்தான் இப்பொழுது மொத்த வியாபாரிகள் இதைத் தங்களுக்கு சாதகமாக வைத்துக்கொள்வதைத் தடை செய்ய முடியும். இன்னும் ஓரிரு வாரங்களில், மழையின்மையால் கஷ்டப்படும் கிராமங்களில் மக்கள் நினைக்கும் விலைக்கு உணவு தானியங்கள் வாங்க முடியாமல் போகப் போகிறது. ஆகவே அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனே கைக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு கூட, நாம் மாத்திரம் விலைவாசியை கட்டுப்படுத்துகிறோமே தவிர கேரள சர்க்கார் அதன் உச்ச விலையை நிர்ணயிக்கவில்லை. ஆகவே ரீட்டேல் ப்ரைஸை கன்ட்ரோல் செய்வதின் மூலம்தான் ப்ரைஸ் கன்ட்ரோலை அமுலாக்க முடியும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் வேறு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கம்பு, சோளம் போன்றவைகளுக்கு இன்னும் கன்ட்ரோல் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதையும் கன்ட்ரோல் விலைக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில், ஏற்கனவே பருவமழை தவறியிருப்பதின் காரணமாகவும், கம்பு, சோளம் இவைகளை “ப்ரொக்யூவர்மென்ட் ஆர்பிட்” டின் கீழ் கொண்டு வரக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1 p.m.

மின்சாரம் சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற ஆசைப் படுகிறேன். மின்சார அமைச்சர் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு மின்சார வசதி 8,000 கிராமங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் பல கிராமங்கள் எமாற்ற மடைந்த நிலையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. லைஸன்ஸ் கம் பெனி நடத்துகின்ற இடங்களில் ஒருவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களிலும் இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வேறு பல பகுதிகளில் மின்சார வசதி அபிவிருத்தி அடைந்திருந்தாலும்கூட லைஸன்ஸ் கம்பெனி நடத்துகின்ற பிராந்தியங்களில் ஒருவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த பிராந்தியங்கள் ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் ஏரியாவாக இருந்தாலும்கூட அந்த இடங்கள் எல்லாம் மின்சார வசதி பெறாமல்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. லைஸன்ஸ் கம்பெனிகள் அவர்களுடைய சுதந்திரமான பிராந்தியங்கள் என்ற முறையில் உரிமை கொண்டாடுகின்றது. இந்த பிராந்தியங்களை எல்லாம் ஏன் சட்ட ரீதியாக எடுத்து அரசாங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரக்கூடாது என்பது தான் தெரியவில்லை. இதற்கு ஏன் அரசாங்கத்தார் தயங்குகின்றார்கள் என்பதற்குத்தான் எந்த விதமான சமாதானமும் கிடைக்கவில்லை. ஏற்கனவே நமக்கு இரண்டு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் இனி இரண்டு லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் யாருக்கு சப்ளை செய்யப்போகிறோம்? ஆகவே இதில் சட்டரீதியாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிலும்கூட சட்ட ரீதியாக எடுக்கும்போது பலவிதமான நிவாதங்கள் எழலாம். ஆகவே இதற்கு தனியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தை பிறப்பித்து கம்பெனியார்கள் மூலதனம் போடாத இடங்களை எல்லாம் எடுத்து மின்சார அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது எப்படியிருக்கிறது என்றால் “தானும் செய்யமாட்டேன், பிறரையும் செய்ய விடமாட்டேன்” என்ற முறையில் “நந்தி” போன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த லைஸன்ஸ் கம்பெனியார். ஆகவே ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்தாவது இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கு பரம்பிக்குளம், பம்பையாறு, கீரியாறு முதலிய திட்டங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். இதை ஏன் மீண்டும் சொல்ல வேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைக்கலாம். மீண்டும் மீண்டும் சொல்லுவது என்பது சர்க்காருக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்காகத்தான் சொல்லப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இதைப்பற்றி செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது

5th February 1959]

SRI K. VINAYAKAM : ராஜா என்று இப்போது யார் இருக்கிறார்கள் ?

* **SRI A. P. C. VEERABAHU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, செட்டிநாடு ராஜா என்ற முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் நம் முடைய மாகாணத்திற்கு கிடைக்கவேண்டிய சலுகை மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கிடைக்கிறது என்றும் உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாகாணங்கள் அவர்களுடைய ஜனத்தொகைக்கு ஏற்ப சலுகையை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு காரியத்தைமட்டும் நாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். மற்ற மாகாணங்களில் இருக்கும் நீர் தேக்கங்களை அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். பக்ராநங்கலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட அதன் மூலம் பூரா நீரையும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை. பத்து அல்லது பதினைந்து சதமானம்தான் அவர்கள் நீர் தேக்கங்களை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நாம் அப்படியல்ல, பூரா அளவையும் உபயோகப்படுத்துகிறோம். மற்றவர்கள் இருக்கின்ற நீர்வளங்களை காட்டி அதற்கு தகுந்தபடி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து சலுகையைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் நீர் தேக்கங்களின் மூலம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சாதனைகளை காட்டி நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து சலுகையைப் பெறவேண்டும். இதை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நாம் நீர் தேக்கங்களை பூராவும் பூர்ணமாக உபயோகப்படுத்துகிறோம். மற்றவர்கள் அவ்விதம் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே இந்த முறையில் பார்ப்பதும்போது செய்திருக்கின்ற சாதனைகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் நமக்கு அதிகமான சலுகை செய்ய மத்திய சர்க்கார் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த தேக்கங்களின் மூலமாக நன்மை பெறுகிறவர்களைவிடமிருந்து ஏதாவது சார்ஜ் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதையும்கூட கொடுக்க மக்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். இதல்லாமல் இரண்டாவது ஜந்தானோ திட்டத்திற்கோ அல்லது மூன்றாவது ஜந்தானோ திட்டத்திற்கோ ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்திலிருந்து இந்த நீர்த்தேக்கங்களுக்கு ஒதுக்குவது என்பது தவறாகத்தான் முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே நம்முடைய ஜனத்தொகையை கணக்கிலெடுக்காமல் நாம் செய்திருக்கும் சாதனைகளை கணக்கிலெடுத்து அவைகளை சுட்டிக் காட்டி அதன் மூலம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமான சலுகைகளைப் பெற்று நமது தமிழ் நாட்டில் பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை அமல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. V. P. ASATHAMBI :** சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றியபோது இந்த மன்றத்திற்கு வராதபடி, வெளியிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இன்றையதினம் முதன்முதலாக நான் பேசுகிறேன். நேற்றைய தினம் வராதவர்கள் இன்றைய தினம் என் வந்தார்கள் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது முதலாவதாக பேச்சை ஆரம்பித்த வைத்த அம்மையார் ராஜாத்தி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “இவர்கள் வெளியிலிருந்து படித்து தெரிந்து கொண்டு வந்திருப்பார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அந்த மாதிரி குறிப்பிட்டதானது, நேற்று வராதவர்கள் எல்லாம் கவர்னர் உரையை படித்துக்கொண்டு வந்திருப்பார்கள், மற்றபடி இந்த நேற்றையதினம் வந்திருந்தவர்கள் எல்லாம் படிக்காமல்தான் வந்திருப்பார்கள் என்றுதான் பொருள் என்று நான் நினைக்காவிட்டாலும்கூட, இம்மாதிரி பொருள் எழுக்கின்ற காரணத்தால் அந்த வார்த்தையை அவர் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம், அவர் அவ்விதம் சொன்னதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, கடந்த ஆண்டில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவைகளிலும் ‘நாங்கள் எதையும் படிக்காமல் பேசுகின்றோம்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஓராண்டுக்குப் பிறகாவது படித்துவிட்டுத் தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் என்று இப்போதாவது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் மிகச்சியுடைக்கிறேன். இப்போதாவது படித்து தெரிந்து வருபவர்களோடு எங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரை ஆற்றுகிற

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

பொழுது எங்களுடைய கட்சி ஏன் கலந்துகொள்ளவில்லை என்பதைப்பற்றி பன்முறை இதே மன்றத்தில் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறோம். கவர்னர் என் கிற பதவி, ஆங்கிலேயர்கள் நம்முடைய நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த காலத்தில் அவர்களுடைய ஏஜெண்டாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு அவமானச் சின்னமாகும். அதே மாதிரிதான் இன்றைய தினம் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருக்கிற வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டாக நம்முடைய நாட்டில் இருப்பதுதான் கவர்னர் என்கிற பதவி என்று நாங்கள் திட்ட வட்டமாக கருதுகிற காரணத்தால் அவர் உரையாற்றுகிறபொழுது நாங்கள் இல்லாமல் இருந்து விட்டு பின்னால் கலந்துகொள்வது என்கின்ற கொள்கையை நாங்கள் கடைப்பிடித்தோம். ஆனால் தோழியர் ராஜாத்தி அவர்கள் பேசுகிறபொழுது “இப்போது வராமல் இருந்துவிடாமல் என்ன” என்றும் கேட்டார்கள். நாங்கள் நினைத்தால் கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றுகிற நேரத்தில் இந்த மன்றத்திலேயே உட்கார்ந்து இருந்துகொண்டு எங் களுடைய அதிருப்தியைக் காட்டி இருக்கமுடியும். பல மாகாணங்களில் இவ்விதம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காட்டி வருவதைப்பற்றி அன்றாட பத்திரிகைகளில் நாம் பார்க்கிறோம். பம்பாய் மாகாணத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய சமயுத்த மகா ராஷ்டிரம் வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்காக கவர்னர் உரையாற்றுகிறபொழுது இடையில் எழுந்து வெளியில் வந்து தங்களுடைய அதிருப்தியை வெளிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியான முறையில் இங்கும் கவர்னர் உரையாற்றுகிறபொழுது, ‘நீங்கள் வடநாட்டு ஏகாதி பத்தியத்தின் ஏஜெண்டாக இருக்கிறீர்கள், உங்களுடைய உரையைக் கேட்க நாங்கள் தயாராக இல்லை’ என்று சொல்லிவிட்டு எங்களால் வெளியில் போயிருக்கமுடியும். ஆனால் நாங்கள் அவ்விதம் போகவில்லை. காரணம், கவர்னர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டிலும் இந்த ஆண்டிலும் குறிப் பிட்டிருக்கிறது மாதிரி இந்த மன்றத்தின் புகழ், பெருமை, பண்பு இவை கள் எல்லாம் வளர்ந்தோங்கியிருக்கின்ற காரணத்தால்தான் நாங்கள் அவ்விதம் நடந்துகொள்ளவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் எங்களுக்கு, இந்த மன்றத்தில் புகழும், பண்பும், பெருமையும் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் அதற்கு மிகவும் பொறுப் புள்ளவர்களாவோம். இதை கவர்னர் அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மற்றபடி எங்களால் மற்ற மாகாணங்களில் செய்வதைப்போன்று செய்ய முடியாது என்று யாரும் கருத வேண்டாம், அவ்விதம் செய்யவேண்டுமென் மென்று யாரும் நினைக்கவும் வேண்டாம் என்று இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் கவர்னர் பதவி வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லுவதற்குக் காரணம் கவர்னர் என்கிற பதவி வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் ஏஜெண்டாக நமது நாட்டில் இருக்கிற பதவி மட்டுமல்ல, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங் கத்தினர்கள் இருக்கின்ற இந்த மன்றத்தில், ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாது முறையில் கவர்னர் தலைவராக இருப்பது ஜனநாயகமாகாது என்று நாங்கள் கருதுகின்ற காரணத்தினாலும் நாங்கள் கவர்னர் என்கின்ற பதவியை எதிர்க்கிறோம்.

1-10
p.m.

அது மாத்திரமல்ல. கவர்னர் என்ற பெயராலே வருஷந்தோறும் லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்கிற காரணத்தினால் அந்தப் பதவியை எதிர்த்து, அத்தகைய பதவியில் அமர்ந்திருக்கிறவர்கள் உரையாற்ற வந்தபோது—வட நாட்டின் ஏஜெண்டாக உரையாற்ற வந்தபோது—அந்த உரையில் கலந்து கொள்ளாது, நாகரீகமான முறையிலே—ஒன்று மையை நிலைநாட்டி வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால்—ஒதுங்கி இருந்து விட்டு, இன்றைய தினம் கலந்து கொண்டு மேற்கொண்டு பேசுகிறோம். அது மாத்திரமல்ல. கவர்னர் அவர்கள் ஒவ்வொரு வரியிலும் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள்.—“விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, சகிப்புத் தன்மை முதலிய இனிய பண்புகள்தான் குடி ஆட்சியின் வெற்றிக்கு மிகவும் இன்றி யுமையாதவை. இந்நல்லபோக்கு நீடித்து நிலவுமென்று நம்புகிறேன். அதுவே என் பிரார்த்தனை” என்று கவர்னர் முதல் பக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியான முறையைத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடைபிடித்தது—இன்றைக்கு மாத்திரமல்ல, பல வருஷங்களாகக் கடைபிடித்து வருகின்றது. “கவர்னர் தலைமையில் ஆட்சி

5th February 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

இருக்கும்போது நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடாது” என்று யாராவது கேட்பார்கள் என்று சொன்னால், உங்கள் சரித்திரத்தை நீங்கள் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும். “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்று சொன்னது போய், வெள்ளைய நாட்டுக்குத் தலைவியான எலிஸபெத் ராணியின் கணவன் எடின்பரோ கோமகனுக்கு, இது வரைக்கும் யாருக்கும் தராத ஒரு வாவேற்பை இன்றைக்குக் கொடுத்தார்கள். வெள்ளைய நாட்டு ராணி, எலிஸபெத்தின் பட்டாபிஷேகத்திற்கு பண்டித நேரு போரூர்—போய் மாம்பழம் பரிசளித்தார். ஆனால், இந்த மாதிரி நிலையில் நாங்கள் இல்லை. “வெள்ளையனே ஆகாது, வெள்ளையன் வெளியேறியால் தான் சுபிச்சத் தன்மையாக இருக்க முடியும்” என்று கூறிய நீங்களே, 1937-38-ல் இதே மன்றத்தில்—ராஜகோபாலாச்சாரி மந்திரி சபை அமைத்து—பாராண்டார்கள். அதே மாதிரி முறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும், நீங்கள் வெள்ளையனை வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்லியிட்டு, வெள்ளையன் கீழே ஆட்சி நடத்திய மாதிரி, வட நாட்டு ஏகாதிபத்திய ஆட்சி இங்கே ஒழிந்து விடுதலை பெற வேண்டுமென்று சொல்லுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்வதற்காகத்தான் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறதே தவிர வேறில்லை. நாங்கள் வெளியில் போகவேண்டுமென்று அம்மையார் விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் நான் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கில்லாவிட்டாலும் நாளைக்கு நாளை ஆளப்போகிற கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை மறந்து விட வேண்டாம். அது மாத்திரமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தென்னகத்தைப் பொறுத்த வரையில் வட நாட்டாரால் புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று நாங்கள் சொல்லுவது இருக்கட்டும். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் என்று கருதப்படுகிற செட்டிநாட்டு அரசர் பேச்சிலே கூடக் குறிப்பிட்டார், “டில்லியிலிருந்து நமக்கு அதிகப் பணம் வேண்டும், அதற்கு டில்லிக்குப் போய் மந்திரிகள் சண்டை போடவேண்டும், அதுவும் இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாகின்ற நேரத்தில் வலியுறுத்தவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருப்பேகிறார். இதைத்தான் நாங்கள் இன்றைக்கு அல்ல, பல வருஷங்களாக இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே சொல்லி வருகிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 152 கோடி ரூபாய் போதுமானதல்ல, கேட்டது 398 கோடி, கிடைத்தது 152 கோடி, இது மிகக் குறைவான தொகை, இந்த மாதிரிக் குறைவான தொகையில் உருப்படியான திட்டங்கள் செய்யப்பட வில்லை என்று நாங்கள் புள்ளிவிவரங்களோடு பல இடங்களில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றதைப் பார்த்தால், நெய்வேலியைப் பற்றி மிகப் பெருமையோடு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். நானும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நெய்வேலித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுவதால் பல நன்மைகள் கிடைக்கப்போவதைப் பற்றி நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஆனால், இந்தத் திட்டம் யாருக்குச் சொந்தம் என்று பார்க்கும்போதுதான் கவலை மேலாகிறது. ஏனென்றால், இதே மன்றத்திலே கனம் வெங்கடராமன் அவர்களை நான் ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது ‘இந்த நெய்வேலித் திட்டத்தில் 25 சத வீதம் நமக்குச் சொந்தம், 75 சத வீதம் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தம்’ என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலித்திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின்கீழ் உருவான ஒரு திட்டம். இதிலே நமக்குச் சொந்தமானது 25 சத வீதம், அவர்களுக்குச் சொந்தமானது 75 சத வீதம். ஆனால் பஞ்சாபில் இருக்கின்றதே பக்ரா நங்கல் திட்டம்” அதுவும் அஸ்ஸாமில் இருக்கிற எண்ணெய்க் கிணறுகள், அத்தனையும் அந்த மாநிலங்களுக்கே சொந்தமாகி அப்படிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பக்ரா நங்கல் பஞ்சாபிற்கு சொந்தமாகும்போது எண்ணெய்க் கிணறுகள் அஸ்ஸாமிற்குச் சொந்தமாகும்போது, நம் மாநிலத்திலுள்ள நெய்வேலித் திட்டம் ஏன் நம் மாநிலத்திற்குச் சொந்தமாகக் கூடாது என்று இங்கு இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் எண்ணிப் பார்த்து வட நாட்டு சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. நமது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் முன்னாள் அஸ்ஸாம் முதல்மைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அவர் இருந்த போதுதான், அஸ்ஸாம் எண்ணெய்க் கிணறுகளில் மத்திய சர்க்காருக்குப் பங்கு இருக்கக் கூடாது, அஸ்ஸாமிற்கே இருக்கவேண்டும் என்று அந்த நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான் இங்கே கவர்னராக வந்திருக்கிறார்கள். அவரை மனதில் வைத்து*

[Sri A. V. P. Asaithambi] [5th February 1959]

கொண்டு பார்த்தாலும் ஏன் வடக்கே போய் சண்டை போடக்கூடாது? ஏன் நெய்வேலி நமக்காக்கக் கூடாது? பக்ரா நங்கல் பஞ்சாபிற்குச் சொந்தமாகும்போது, நெய்வேலி ஏன் நமக்குச் சொந்தமாகக் கூடாது? எண்ணெய்க் கிணறுகள் அல்லாமலிருந்து சொந்தமாகும்போது, நெய்வேலி ஏன் நமக்குச் சொந்தமாகக் கூடாது? நாம் அனைவரும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னால், இதில் கட்சி பேதம் வரவேண்டியதில்லை, ஒரே மனப் பான்மையோடு வற்புறுத்த முடியும். இந்த மாதிரிக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகிறதே தவிர, வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் கூறுவதாக யாரும் கருதவேண்டாம். ஏனென்றால், கவர்னர் உரையிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது “சட்ட மன்றத்தின் உள்ளும் புறமும் கருத்து வேறுபாடுகள் நிறைந்த பல விஷயங்களிலும் உடன்பாடு காண முடிந்தது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே கவர்னர் அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இதைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இம்மாதிரி உடன்பாடு இருந்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. தோழியர் ராஜாத்தி ஊட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் ஏற்பட்ட உடன்பாடு என்ன? ஊட்டியில் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் நமது அமைச்சர்களை வற்புறுத்தி ஊட்டியில் மன்றம் நடக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு அமைச்சர் எல்லாக் கட்சிகளும் சம்மதித்ததால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி எங்கிலிடத்திலே கேட்கப்பட்டது. நாங்கள் வேண்டாமென்று சொன்னோம்—முடியாது என்றே சொன்னோம். “காரணம் என்ன?” என்று கேட்டார்கள். வீண் செலவு; மக்கள் பணத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது” என்று சொன்னோம். ஒரே காரணத்திற்காக முடியாது என்று சொன்னோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள் “அவர்கள் ஏராளமே” என்று சொல்லுகிறார்களே, இப்பொழுது என்ன செய்வது” என்று. ஊட்டியிலுள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எங்கிலிடத்திலே காவடி வந்தார்கள். “உங்கள் கட்சிக்காவாவது வரக் கூடாதா?” என்று கேட்டார்கள். “சென்னை மாநிலத்திற்குத் தமிழ் நாடு என்று பெயரை மாற்றி வைப்புகள், அன்றைய மறு நாளே போவோம்” என்று சொன்னோம். அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. முடிவில் எல்லாக் கட்சிகளும் சம்மதிக்கவேண்டுமென்பது போய், “வந்து சேருங்கள்” என்று சொன்னால் ஒருமித்த கருத்து இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறதா? அதுவும் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறதா என்று யாராவது நடு நிலைமையில் இருந்து கொண்டு சொல்ல முடியுமா என்று பார்த்தால், முடியாது. இதிலிருந்து, ஆளும் கட்சிக்கு ஒருமித்த கருத்து கிடையாது, ஒருமித்த கருத்து இருப்பதுபோல சில சமயத்தில் நடக்கிறார்கள், என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. இதைக் காட்டிக் கொடுப்பது போல சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுகிறது. “ஊட்டிக்குப் போகக் கூடாதா? ஊட்டி திராவிட நாட்டில் இல்லையா? ஊட்டியில் உங்கள் கட்சி இல்லையா? ஏன் வரக் கூடாது?” என்று கேட்கிறார்கள். ஊட்டியை வேண்டாமென்று சொன்னதை நோக்கம் என்ன? வெள்ளைக்காரர்கள் எதற்காக ஊட்டிக்குப் போனார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், ஊட்டியே வேண்டாமென்று வந்துவிடுமே தவிர, விருப்பம் இருக்காது. பொறுப்பற்றவர்கள், இந்த நாட்டின் செலவைப் பற்றி அக்கரையில்லாத வெள்ளைக்காரர்களுக்கு எப்ரல் மாதங்களில் வெய்யில் அவர்களுக்கு உள்ளபடியே தாங்கள் முடியாது. காரணம், ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் “க்ரோட்டன்ஸ்” என்று வர்ணித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அல்ல. க்ரோட்டன்ஸ் வெய்யில் காலத்தில் வாடிப் போய் விடும். ஆகவே குளிர் தேவைப் பட்டது. அதுவும் அப்போது ஏர் கண்டிஷனிங் சாதனம் கிடையாது. ஏர் கண்டிஷனிங் தேவை என்று சொன்னால் ஊட்டிக்குப் போகும் செலவில் பாதிச் செலவில் சுற்றிலும் ஏர் கண்டிஷனிங் செய்து விட முடியும். அதற்கு வசதி இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குச் செய்து விட முடியும். “வெள்ளைக்காரன் போனால், நாடும் போகவேண்டும்” என்று புலியைப் பார்த்து பூனை குரு போட்டுக் கொண்ட மாதிரி நாடும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறதா? இதே மன்றத்தில் காலம் சென்ற சத்தியமூர்த்தி எவ்வளவோ தடவை வெள்ளைக்காரர்களைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அவருடைய வாரிசுகளாகிய இவர்களே சத்தியமூர்த்திக்கு அபமானமான ஒரு பெயரை வாங்கிக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற

5th February 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

வகையிலே ஊட்டியிலே போய் உட்கார்ந்து பேசப்போகிறார்கள் என்றால், இதைவிட வெக்கக்கேடு என்ன இருக்கிறதென்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். எத்தனை முறை, எவ்வளவு பேர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று பழைய ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். ஊட்டியிலே போய் அங்குள்ள மக்களுக்கு என்ன செய்துவிட முடியும்? ஊட்டியிலே நாம் போய் அந்த மக்களுக்கு என்ன வேலை கிடைக்கும்? அங்கு நாம் போனால், ஓட்டல்களுக்கு வியாபாரம் நடக்கும். அது தவிர, அங்குள்ள மக்களுக்கு என்ன வேலை கிடைக்கப் போகிறது? உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஊட்டியிலே இருக்கும் மக்கள்மீது நல்லெண்ணம் இருக்குமானால், ஊட்டியிலே இருக்கும் மக்களின் வேலை இல்லாதவர்களைக் கணக்கெடுத்து, உருப்படியாக அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் திட்டம் வகுத்து நிறைவேற்றினால், மாவை போட்டு வரவேற்போம்.

கச்சா பிலிம் தொழிலை ஊட்டியிலே ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது. மாநில சர்க்கார் தைரியமாக இருந்து, மத்திய சர்க்காரோடு சண்டை போட்டால் அடுத்த மாதத்திலேகூட கச்சா பிலிம் தொழிலை அங்கே ஆரம்பிக்கட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, ஏதோ ஊட்டிக்குப் போவதை நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம் என்று வருத்தப்பட, மக்களிடையே தவறான பிரசாரம் செய்கிறார்கள்.

அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், “உல்லாசத்திற்காகவா ஊட்டிக்குப் போகிறோம்?” என்று. நாங்கள் உல்லாசத்தை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உல்லாசமே வேண்டாம் என்று உல்லாசத்தை விட்டு தூரமாகப் போகிறவர்கள் அல்ல நாங்கள். உல்லாசம் வேண்டியவர்கள் தான். ஆனால், மக்களுடைய பொதுப் பணத்தைக் கொண்டு அந்த உல்லாசத்தை நாம் அனுபவிக்கவேண்டாமென்பதுதான் எங்கள் கருத்தே தவிர வேறு அல்ல. “ஊட்டியிலே போய் உல்லாசத்தை அனுபவிக்கப் போகவில்லை” என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ரொம்ப வருந்துகிறேன். ஊட்டிக்குப் போய் உல்லாசத்தை அனுபவிக்காமல் வருகிறதென்றால் அது ரொம்ப வருந்தத்தக்கது. ஊட்டிக்குப் போனால் உல்லாசத்தை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். நாங்கள் எதனாலோ ஊட்டியை வேண்டுமென்றே வருகிறோம், எங்களுக்கு ஏதோ கொள்கை இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. கொள்கை அல்ல, ஒன்றும் அல்ல, மக்களுடைய பணத்தில் போக வேண்டாம், ஊட்டியிலே போய் சட்ட மன்றம் நடப்பதைவிட இந்த மன்றத்திலேயே எத்தனையோ யோசனைகளை பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டு சென்னை நகரத்திலே இருப்பதினால் பலர் பல இடங்களிலிருந்து வந்து கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டை மாவட்டவாரியாக மாதம் ஒரு தடவை சுற்றிக்கொண்டு வாருங்கள், மக்களுக்குச் சலபமாக இருக்கும், அந்த உருப்படியான காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே சொல்லப்பட்டது. அதை விட்டுவிட்டு இங்கே இருக்கும் மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அங்கே போய், அங்கே பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தி, அவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தி, மக்களுடைய பணமும் போய் இந்த மாதிரி நிலைமை வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் ஊட்டிக்குப் போகவேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். தவிர, ஊட்டிக்குப் போகவேண்டாம் என்று சொல்வது ஊட்டியிலே இருக்கும் மக்கள் வாழக் கூடாது என்பதற்காக அல்ல என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதே மாதிரிதான் என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய பிரச்சினையும். அவர்களுக்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும் மேலும் போராடப் போராட கொஞ்சங் கொஞ்சமாக உயர்வதைவிட—நான் இந்த ஆட்சியினருக்குச் சொல்கிறேன்.—இந்த நாட்டிலே இருக்கும் எந்த ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒரே மாதிரியான வேலை செய்பவர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சம்பள விகிதம் இருக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்க நாம் முயற்சிக்கவேண்டும். அதிலேயும் வடக்கு உயர்ந்தும், தெற்கு தாழ்ந்தும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டாம். மத்திய சர்க்காரில் வேலை

[Sri A. V. P. Asaithambi]

[5th February 1959]

செய்பவர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பள விகிதமும், தெற்கே இருப்பவர்களுக்கு உயர்வு இல்லை என்ற நிலைமையும் வேண்டியதில்லை. பணம் இல்லை என்று நிதி அமைச்சர் கையை விரிக்கிறார். வட நாட்டுக்கு இங்கே மிகுந்த மான்யமாகப் போகும் வருமான வரியை நிறுத்துங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, கையாளுங்களேன். அதே மாதிரி, தபால் வரி, ரயில்வே வரி போன்ற இந்தப் பணத்திலிருந்து இவைகளுக்கு உபயோகப்படுத்திவிட்டு, இது போக மீதத்தைத்தான் அவர்களுக்குத் தருவோம் என்று சொல்லுங்கள். ராஜகோபாலாச்சாரி சொல்ல வில்லையா? “நான் சொல்கிறபோது நீங்கள் இந்தியைப் புத்ததுவதை நிறுத்தாவிட்டால் இந்த நாட்டிலே அண்ணைத்தரை ஜெயித்துவிடுவார்” என்று சொன்னார்கள். நீங்களும் சொல்லுங்கள் “நாங்கள் சொல்கிறபடி நீங்கள் செய்யாவிட்டால், திராவிட நாடு கட்டாயம் பிரிந்து போகும், ஆகையால் நாங்கள் சொல்கிறபடி செய்யுங்கள்” என்று வட நாட்டிடம் சொன்னால், அவர்கள் மாட்டோம் என்ற சொல்லிவிடுவார்கள்? அதைத்தான் ராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். செட்டிநாட்டு ராஜாவின் புத்திமதியைக் கேட்டு நீங்கள் நடக்கும்படியாக நாங்கள் அனைவரும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். அந்த அளவுக்குத்தான் நாங்கள் இந்த கவர்னர் உரையை வரவேற்பதற்கில்லையே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மக்களுடைய நலனைப் பொறுத்தவரையில், எந்த எந்தக் காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் செய்ய முன்வந்தாலும் சரி, நாங்கள் அதை ஆதரிக்கவே தயாராய் இருக்கிறோம். அம்மாதிரி எந்தத் தீர்மானத்தையும் சட்ட ரூபமாகக் கொண்டுவருகிறபோது நாங்கள் எங்களுடைய ஆதரவைத் தரத் தயாராகவே இருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் நாங்கள் ‘நல்லது’ என்று பட்டு, ஒத்துக்கொள்ளுகிறபோது, காங்கிரஸ் காரர்களோடுத்தான் அம்மாதிரி மனப்பான்மை இல்லையே தவிர, நாங்கள் எத்தனையோ தடவை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம், இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும் பல சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், சய மரியாதைக் கல்யாணங்கள் செல்லுபடி ஆகவேண்டும் என்று பல தடவை புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு என்று திருத்தம் ஆட்சியாளர்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். அந்த ஒரு திருத்தமாவது இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவருவதற்கான குறிப்பு கவர்னர் உரையிலே சேர்க்கப்படவில்லை.

அதுமாதிரி, இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது ஜாதிகள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதை ஒழிப்பதற்கு என்று அகில இந்திய ரீதியிலே சட்டம் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே தட்டிக் கழிக்கப்பட்டு வருகிறதே தவிர, அதற்கு என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இந்தச் சர்க்காரிலே இடம் இல்லை. இம்மாதிரியான ஒவ்வொரு திருத்தம் எல்லாம் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய குறிக்கோளே தவிர, நாங்கள் எந்தக் காரியத்திற்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. எந்தக் காரியத்திற்காவது இதுவரை இடைஞ்சலாக இருந்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லட்டும். அவர்கள் சொன்னால் நாங்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லத்தயாராய் இருக்கிறோம்.

அந்த மாதிரிதான் ஆட்சி மொழி விஷயத்தில் நாங்கள் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து சொன்ன கருத்திலேயே இருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் வேறு விஷயமாகப் பேசி, கடைசியில் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வந்தார்கள். இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையைப் பார்க்கும் போது ஒரு முக்கியமான விஷயம் இடம் பெற்றிருக்கவேண்டும். அது மிக மிக முக்கியமான விஷயம். ரேடியோ என்று சொல்லக்கூடிய வானொலிக்கு “ஆகாஷ்வாணி” என்று மொத்தத்திலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகாஷ்வாணி என்னும் பெயர் வேண்டாம், நம்முடைய வானொலி என்னும் பெயரே இருக்கட்டும் என்று இந்த நாட்டிலே இருக்கிறவர்கள் கிளர்ச்சி ஆரம்பித்து, அதிலே ஒருவர் உண்ணாவிரதம் இருந்து சாகக்கூடிய நிலைமையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார். அதைக்

5th February 1959] [Sri A. V. P. Asaithambi]

கனம் போலீஸ் மந்திரி அவர்கள் 'அர்த்தம் இல்லாதது' என்று சொன்னார்கள். ஏன் "வானொலி" என்ற பெயர் வைக்கக்கூடாது? அப்படித்தான் வைக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் ஏன் சொல்லக்கூடாது? வானொலி என்னும் பெயரை பக்கத்திலே இருக்கும் இலங்கை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்கார், தமிழை ஆட்சிமொழியாக ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய சர்க்கார், அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால், வற்புறுத்தவில்லையென்றால் அதைக் குறித்து கவர்னர் உரையிற் சேர்க்கவில்லையென்றால், உள்ளபடியே மிக மிக வருந்த வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோமே தவிர, வரவேற்கத் தக்க நிலைமையிலே நாம் இல்லை. நாம் ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும். கூடுமானவரை எந்த எந்த தமிழ்ச் சொற்களை நாம் உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவர முடியுமோ, அவைகளைக் கொண்டுவர வேண்டும். இம்மாதிரியான கிளர்ச்சிகளை அலட்சியப்படுத்துவதன் மூலமாக—வேண்டுமானால் ஆளும் கட்சியினர் அதிக எண்ணிக்கை உள்ளவர்கள் என்ற தன்மையில் சொல்லலானே தவிர, அந்த மாதிரியான போக்கு மக்களிடத்திலே அவர்களுக்கு உண்மையை நாளைக்கு உண்டாக்கும் என்பதற்கு பழைய கால சரித்திரத்தைப் பார்க்கும்படியாக நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரியான முறையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மொழி வளர்ச்சி, இந்த நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் வளர்ச்சி, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு திட்டத்தினுடைய வளர்ச்சியும் இந்த நாடு தனி நாடாக, சுதந்திர நாடாக, மற்ற யாருடைய ஆதிக்கமும் இல்லாத நாடாக ஆகவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்களுடைய குறிக்கோளை வைத்துக் கொண்டு, இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்குள்ளே வந்து, அந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கு எந்த அளவு பாடுபடவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நாசூகமாக, கண்ணியமாக, பண்போடு அதனுடைய திட்டத்தைப் பரப்பவேண்டுமென்ற பெரிய திட்டத்தை லட்சியமாகக் கொண்டுதான் இங்கே வந்திருக்கிறதே தவிர, கவர்னர் உரையின்போது இங்கே வராத மாதிரி, தொடர்ந்து வராமலே இருந்துவிடும் என்று கனவு காணவேண்டாம். இந்த மன்றம் பூராவும் ஒரு நாளைக்கு இந்தக் கட்சி ஆட்சிதான் இருக்கப்போகிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules, Orders and Notifications.

1. Notifications issued with G.O. No. 3752, Revenue dated 9th October 1958, amending rule 25-B (ii) of the Madras General Sales Tax Rules, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3472, Industries, Labour and Co-operation, dated 10th September 1958, under section 30 of the Minimum Wages Act, 1948 (Central Act XI of 1948), amending rules 1 and 21 of the Minimum Wages (Madras Rules, 1953.

[5th February 1959]

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3168, Food and Agriculture, dated 15th September 1958, amending rules 21 and 24 of the Madras Livestock Improvement Rules, 1942, under section 20 of the Madras Livestock Improvement Act, 1940.

4. Notification issued with Memorandum No. S6094-A-II/58-6, Food and Agriculture, dated 13th October 1958, amending sub-clause (3) clause (1) of the Madras Cotton Control Order, 1958, under section 3 of the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act X of 1955).

5. Notification issued with G.O. Ms. No. 2771, Home, dated 3rd October 1958, amending rule 70 of the Madras Children Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

6. Notification issued with G.O. No. 3470, Revenue, dated 18th September 1958, amending the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, under section 16 (1) read with section 16 (2) (d) and (h) of the Madras Entertainments Tax Act, 1930. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

7. Notification issued with G.O. No. 3533, Revenue, dated 23rd September 1958, amending rule 2 of the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, under section 16 of the Madras Entertainments Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

8. Notification issued with G.O. Ms. No. 2780, Public (Services-A), dated 13th October 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include the posts of Sports Goods Instructor, etc., in the Madras Industries Subordinate Services within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

9. Notification issued with G.O. No. 1568, Local Administration, dated 28th October 1958, amending sub-rule (5) of rule 8-B of the Madras District Board Rules, 1920, under sections 70, 71 and 199 (2) (a) of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920). [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras District Boards Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957).]

10. Notification issued with G.O. Ms. No. 2834, Home, dated 9th October 1958, exempting certain vehicles belonging to the United Nations Children's Emergency Fund and used for BCG Vaccination Campaign from payment of tax leviable under the

5th February 1959]

Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

11. Notification issued with G.O. No. 3493, Revenue, dated 19th September 1958, amending the rules published with the Revenue Department Notification No. 313, dated the 15th December 1925, under Section 26 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923). [Laid on the table of the House under section 26 (3) of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923.]

12. Notification issued with G.O. Ms. No. 3074, Home, dated 5th November 1958, amending sub-rule (3) of rule 1 of Madras Probation of Offenders Rules, 1947, under sub-sections (1) and (2) of section 13 of the Madras Probation of Offenders Act, 1936 (Madras Act III of 1937).

13. Notification issued with G.O. No. 3630, Revenue, dated 29th September 1958, amending the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, under clause (aa) of sub-section (2) of section 19 of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939). [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.]

14. Notification issued with G.O. No. 1623, Local Administration, dated 7th November 1958, extending the term of office of the members of the Poonamallee Panchayat under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

15. Notification issued with G.O. Ms. No. 3013, Home, dated 30th October 1958, amending the Madras Children Rules, 1940, under section 44 of the Madras Children Act, 1920. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2955, Home, dated 24th October 1958, amending rule 26 of the management of the Government Reception Home, Madras, 1957, under section 44 of the Madras Children Act, 1920. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 2551, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st July 1958, amending rule 55-A of the Madras Factories Rules, 1950, under sections 29 (2) and 112 of the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948)

[5th February 1959]

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 3073, Home, dated 5th November 1958, amending rule 1 of the Madras Borstal Schools Rules, 1938. [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926).]

19. Notification issued with G.O. No. 3842, Revenue, dated 13th October 1958, reducing the rate of tax payable under the proviso to section 3 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

20. Notification issued with G.O. Ms. No. 2898, Revenue, dated 8th August 1958, regarding the settlement of certain estates taken over under Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, in Ramanathapuram and Madurai districts, under section 22 of the Abolition Act. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

21. Notification issued with G.O. No. 756, Revenue, dated 30th October 1958, exempting film shows conducted in connection with the Flag Day celebrations in December 1958 from payment of entertainments tax. [Laid on table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

22. Notification issued with G.O. No. 714, Revenue, dated 11th October 1958, exempting film shows conducted by the Indian Council for Child Welfare (Madras State Branch) in connexion with the All-India Children's Day celebrations from payment of entertainments tax. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

23. Notification issued with G.O. No. 1664, Local Administration, dated 15th November 1958, regarding the extension of the term of office of the members of the Edakkanaḍ Panchayat, Chingleput district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 3132, Home, dated 14th November 1958, inserting new rule 45-A in the Madras Borstal Schools Rules framed under section 4 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926).

5th February 1959]

25. Notification issued with G.O. No. 3933, Revenue, dated 18th October 1958, amending rule 10 of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Rules, 1956. [Laid on the table of the House under section 13 (2) of the Madras Irrigation (Levy of Betterment Contribution) Act, 1955 (Madras Act III of 1955).]

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 2779, Home, dated 4th October 1958, framing rules under sections 6-A and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

27. Notification issued with G.O. Ms. No. 1234, Revenue, dated 26th March 1958, amending Revenue Department Notification No. 322, dated the 21st July 1953, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

28. Notification issued with G.O. Ms. No. 3136, Health, dated 16th October 1958, amending the rules relating to the qualifications for certain posts in the Water-supply and Drainage Departments of Municipal Councils under clause (b) of section 74 and clause (a) of sub-section (2) of section 303 of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).

29. Notification issued with G.O. No. 1700, Local Administration, dated 22nd November 1958, extending the term of office of the members of the Ramanathapuram Panchayat under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950.]

30. Notification issued with G.O. No. 4036, Revenue, dated 30th October 1958, amending Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1617 of 1957, regarding the sales of furniture by the Madras State Discharged Prisoners Aid Society, Madras, and sales of articles produced by the training-cum-production centres run by the Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti, Madurai district, under section 6 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

31. Notification issued with G.O. Ms. No. 3688, Revenue, dated 4th October 1958, regarding inam villages declared to be inam estates by the Tribunal under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of]

[5th February 1959]

the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

32. Notification issued with G.O. Ms. No. 3744, Food and Agriculture, dated 14th November 1958, amending the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

33. Notification issued with G.O. Ms. No. 2983, Home, dated 27th October 1958, exempting motor vehicle registered and normally kept in Mysore State for which tax has already been paid in that State from payment of tax under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

34. Notification issued with G.O. Ms. No. 3039, Home, dated 7th November 1958, amending rule 6-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under sub-section (3) of the section 133 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

35. Notification issued with G.O. Ms. No. 3088, Home, dated 7th November 1958, amending rule 296 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 4306, Revenue, dated 27th November 1958, declaring Kannanur (Periakannanur) village as inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

37. Notification issued with G.O. Ms. No. 3901, Revenue, dated 15th October 1958, declaring Allampatti village as inam estate under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

38. Notification issued with G.O. Ms. No. 1295, Local Administration, dated 27th August 1958, amending regulation 6 of the Madras Village Panchayats Regulations relating to recruitment,

5th February 1959]

etc., of the Executive Officers of the Panchayats under sub-section (6) of the section 28 of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 3080, Home, dated 6th November 1958, amending rule 84 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 4371, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th November 1958, framing rules under section 43 of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act XX of 1958).]

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 3939, Revenue, dated 18th October 1958, amending rules issued under sections 41, 50, 54-A and 54-B of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

42. Notification issued with G.O. Ms. No. 3216, Public (Services-A), dated the 26th November 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include the temporary posts of Geological Assistants, Geology Branch of the Industries Department within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 3185, Home, dated 18th November 1958, amending rule 134-A of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

44. Notification issued with G.O. No. 3330, Home, dated 1st December 1958, amending the rates of tax prescribed in respect of buses plying on inter-State routes under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 Madras Act III of 1931.]

45. Notification issued with G.O. Ms. No. 4307, Revenue dated the 27th November 1958, declaring certain inam villages as inam estates under section 1 (4) of the Madras Estates (Abolition

[5th February 1959]

and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

46. Notification issued with G.O. Ms. No. 3151, Public (General-M), dated 21st November 1958, amending the Public Department Notification S.R.O. No. A-415 of 1958, regarding the introduction of Tamil in Government offices which have not been supplied with typewriters. [Laid on the table of the House under section 6 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 3215, Public (Services), dated 26th November 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, so as to include certain temporary posts like Instructor in Sculpture and Instructor in Arts and Philosophy, etc., of the Industries Department, within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 4005, Food and (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, for the settlement of Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948. [Laid on the table of the House under section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 3194, Public (Rural Development Projects), dated 25th November 1958, framing rules under section 4 (1) of the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 28 (3) of the Madras Bhoodan Yagna Act, 1958 (Madras Act XV of 1958).]

50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1788, L.A., dated 9th December 1958, extending the term of office of the members of the Madarpakkam Panchayat (Chingleput district) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

51. Notification issued with G.O. No. 3208, Home, dated 19th November 1958, framing rules for the management of the Child Welfare Home for destitutes and vagrant children in the City of Madras. [Laid on the table of the House under section 44 (3) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 3190, P.W. (Electricity), dated 27th November 1958, framing rules under section 78 (2) (b) of Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act 54 of 1948), regarding the terms and conditions of appointment of the members of the Madras State Electricity Consultative Council, convening of meetings of the Council, etc.

5th February 1959]

53. Notification issued with G.O. Ms. No. 3143, Revenue, dated 26th August 1958, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, for the settlement of estates in Chingleput district other than Kachinad and attached under-tenure estates, Sirunambudur and Kalahasti Zamindari Block B. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 3538, Revenue, dated 23rd September 1958, regarding the settlement of estates taken over in Vellore, Gudiyatham, Arkonam, Wallajah, Cheyyar, Polur and Arni taluks of North Arcot district, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

55. Notification issued with Memorandum No. 64811-J-3/58-2, Revenue, dated 12th August 1958, amending the Revenue Department Notification No. 4596, dated the 12th July 1957, regarding the ryotwari settlement of Ramapatnam Zamin Estate situated in the Coimbatore district, under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

56. Notification issued with Memorandum No. 74414-J-3/58-3, Revenue, dated 23rd October 1958, amending the Revenue Department Notification No. 227, dated the 17th April 1956, regarding the settlement of estates in Ramanathapuram and Tanjore districts, under section 22 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

57. Notification issued with G.O. No. 1854, Local Administration, dated 16th December 1958, extending the term of office of the members of the Nellikuppam Panchayat, South Arcot district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

58. Notification issued with G.O. No. 1855, Local Administration, dated 16th December 1958, extending the term of office of the members of the Nellikuppam Panchayat, South Arcot district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

[5th February 1959]

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 3532, Health, dated the 22nd November 1958, amending the Cholera, (Prevention and Control in Non-Municipal Areas) Rules, 1942, framed under the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939).

60. Notification issued with G.O. No. 1886, Local Administration, dated 22nd December 1958, extending the term of office of the members of the Mecheri Panchayat, Salem district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950.)]

61. Notification issued with G.O. No. 1730, Local Administration, dated 28th November 1958, amending the rules relating to general establishment, appointment and punishment of officers and servants of panchayats framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950.)]

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 3483, Home, dated 13th December 1958, amending the Madras Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956 under sections 18, 20, 21 and 54 of the Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937.)]

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 3546, Home, dated 18th December 1958, amending rule 56 of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955.)]

64. Notification issued with G.O. No. 4447, Revenue, dated 13th December 1958, amending the rules 31 and 41 of the Madras Entertainments Tax Rules, 1939 under section 16 (1) read with section 16 (2) (d) and (h) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939.)]

65. Notification issued with G.O. Ms. No. 3983, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958, extending the Travancore Chitties Rules to Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district under section 72 of the Travancore Chitties Act, 1120 (Travancore Act XXVI of 1120).

66. Notification issued with G.O. No. 1762, Local Administration, dated 3rd December 1958, amending the Madras Village Panchayats Rules relating to the qualifications of officers and servants of Panchayat published with the late Local Administration Department Notification No. IV, dated the 2nd April 1952, under section

5th February 1959]

34 (2) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 3466, Public (Services-A), dated 22nd December 1958, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954 published with Public (Services) Department Notification No. 50, dated the 5th May 1954. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 3970, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th October 1958, amending the Madras Industrial Employment (Standing Orders) Rules, 1947 under section 15 read with section 2 (b) of the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946 (Central Act XX of 1946).

B.—Reports and other papers.

1. Report on the achievements of the Irrigation Department during the half-year ending 30th September 1958.

2. Short review of the activities of the Labour Department for the first half-year of 1958.

3. Short review of the activities of the Vigilance institutions for the first half-year of 1958.

4. Short review of working of Police Department for half-year ended 30th June 1958.

5. Short review of the activities of the Madras Public Service Commission and the Tribunal for Disciplinary Proceedings for the half-year ending the 30th September 1958.

6. Short review of the activities of the Transport Department during the first half of 1958.

7. Short review of activities for the first half of 1958-59 relating to the Madras Record Office.

8. Report on the achievement of the Irrigation Department in Tamil during the half-year ending 30th September 1957.

9. Short review of the activities of the Tuticorin Port Trust for the first half of 1958-59 ending 30th September 1958.

10. Short review of activities of the Madras Port Department, for the first half of 1958-59 ending 30th September 1958.

11. Review on the working of the Madras Industrial Investment Corporation, Madras, for the year ended 30th June 1957.

12. Review on the working of the Fertilizers and Chemicals, Travancore, Limited, Alwaye, Kerala State, for the year ended 31st December 1956.

[5th February 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of starred question No. 17 asked by Sri N. K. Palanisami at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th February 1959 page 15 supra.]

The relative level of the land with respect to the level of water in canal as well as the proximity of the land to the canal, are the criteria to decide whether any land is seepage-affected or not. The details are as follows :—

(i) Fields lying close to the main canal and at a lower level than the level of water in the main canal, are affected by seepage. This may extend up to a distance of 1 to 2 furlongs from the main canal.

(ii) Fields which adjoin branch channels, distributaries and double bothies and which are lower in level than the level of water in the above canals will naturally be affected by seepage.

(iii) Fields which are far away from the main canal but which are low in level and in which wells are over-flowing will have the effect of seepage.

(iv) Fields adjoining kuttai and tanks and which are lower in level than the tank and kuttai water level will be affected.

(v) Fields by the side of which various pallams, streams, etc., are passing and which are low in level and sloping, get affected by seepage due to the constant flow of surplus water because of the oozing of water from the main canal as well as surplus water from the wells.

(vi) Deliberate cultivation of paddy on a large scale at high level by a pattadar will result in the fields lower down, owned by others, being affected by seepage.

(vii) Low level fields with porous soil of moisture type get affected by seepage.

5th February 1959]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 22 asked by Sri V. K. Kothandaraman at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th February 1959, at page 18 supra.]

(a) Statement showing the Veterinary Institutions functioning in North Arcot district—

Taluk.	Names of the places where functioning.			
	Veterinary Hospital.	Veterinary Dispensary.	Minor Veterinary Dispensary.	Touring Billet.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Vellore	Vellore	Ambur
Tiruvannamalai	Tiruvannamalai	Kilpenathur.
Wallajah	Ranipet	Wallajah
Arkonam	Arkonam	Panapakkam.
Wandiwash	Wandiwash.	Desur
Cheygar	Cheygar
Polur	Polur
Arni	Arni
Chengam	Chengam
Tirupattur	Tirupattur.	{ Alangayam, Gudiyatham.
Gudiyatham	Vaniyambadi.

(b) Statement showing the dates on which each institution was started—

- (1) Veterinary Hospital, Vellore during 1907.
- (2) Veterinary Hospital, Tiruvannamalai during 1908.
- (3) Veterinary Hospital, Ranipet during 1915.
- (4) Veterinary Dispensary, Kilpenathur, 22nd February 1956.
- (5) Veterinary Dispensary, Arkonam, 7th November 1951.
- (6) Veterinary Dispensary, Wandiwash, 11th November 1957.
- (7) Veterinary Dispensary, Tirupattur, 18th December 1954.
- (8) Veterinary Dispensary, Vaniyambadi, 15th February 1956.
- (9) Minor Veterinary Dispensary, Ambur, 14th December 1954.
- (10) Minor Veterinary Dispensary, Wallajah, 15th December 1954.
- (11) Minor Veterinary Dispensary, Desur, 1st January 1956.
- (12) Minor Veterinary Dispensary, Cheyyar, 22nd December 1950.
- (13) Minor Veterinary Dispensary, Polur, 15th February 1952.
- (14) Minor Veterinary Dispensary, Arni, 1st May 1951.
- (15) Minor Veterinary Dispensary, Chengam, 1st April 1951.
- (16) Minor Veterinary Dispensary, Alangayam, 3rd August 1950. *
- (17) Minor Veterinary Dispensary, Gudiyatham, 21st August 1950.
- (18) Touring Billet, Panapakkam, 15th February 1954.

* This Minor Veterinary Dispensary was originally started at Tirupattur (as a Touring Billet for Tirupattur taluk) on 3rd August 1950, but subsequently transferred to Vaniyambadi and then again to Alangayam where the need for this institution was keenly felt. This institution started to function at Alangayam, the present place, from 22nd January 1958

[5th February 1959]

(c) Statement showing the number of animals treated in each institution during the years 1955-57—

Serial number and institutions.	1955.		1956.		1957.	
	Number of animals treated.	Number of castrations done.	Number of animals treated.	Number of castrations done.	Number of animals treated.	Number of castrations done.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Veterinary Hospital, Vellore.	3,989	828	4,712	764	5,085	733
2 Veterinary Hospital, Tiruvannamalai.	3,690	864	3,760	708	3,406	597
3 Veterinary Hospital, Ranipet.	3,305	724	3,290	763	3,376	767
4 Veterinary Dispensary, Kilpenathur.	1,588	233	2,155	390
5 Veterinary Dispensary, Arkonam.	1,842	172	1,994	181	2,114	147
6 Veterinary Dispensary, Wandiwash. (Opened only on 11th November 1957).	220	9
7 Veterinary Dispensary, Tirupattur.	1,970	614	2,149	488	3,116	789
8 Veterinary Dispensary, Vaniyambadi.	1,410	89	1,589	179
9 Minor Veterinary Dispensary, Ambur.	789	97	1,965	311	1,911	298
10 Minor Veterinary Dispensary, Walajah.	719	179	613	256	693	78
11 Minor Veterinary Dispensary, Desur.	149	182	1,037	231
12 Minor Veterinary Dispensary, Cheyyar.	863	525	1,323	624	1,317	818
13 Minor Veterinary Dispensary, Polur.	878	770	1,129	259	1,082	290
14 Minor Veterinary Dispensary, Arni.	1,281	400	1,078	390	2,839	1,293
15 Minor Veterinary Dispensary, Chengam.	694	274	974	383	1,421	402
16 Minor Veterinary Dispensary, Alangayam.	879	120	198	11	(Kept closed and started at Alangayam on 22nd January 1958.)	
17 Minor Veterinary Dispensary, Gudiyatham.	2,273	604	2,390	424	2,458	460
18 Touring Billet, Panapakkam.	782	157	885	109	2,562	671
Total ..	23,954	5,728	29,605	6,175	36,181	8,142

5th February 1959]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 28 asked by Sri T. T. Daniel, at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th February 1959 at page 21 supra.]

[SUBJECT.—*Total number of Poly technics in the State.*]

(a) The total number of Polytechnics in the State districtwar—

1 Madras	5
2 Madurai	1
3 Coimbatore	3
4 Salem	1
5 Tirunelveli	1
6 Ramanathapuram	3
7 Tanjore	1
8 Tiruchirappalli	1
9 Chingleput	1

(b) The total number of students studying in all the Polytechnics —5,142.

(c) The number of students studying in each polytechnic—

Central Polytechnic, Madras-16	895
Regional School of Printing, Madras-1 ..	339
Institute of Leather Technology, Madras-21.	84
Ramakrishna Mission Technical Institute, Madras-4.	81
C.N.T. Institute, Vepery, Madras.	405
Tamilnad Polytechnic, Madurai	579
Government Polytechnic, Coimbatore ..	436
P.S.G. Polytechnic, Coimbatore	439
Nachimuthu Polytechnic, Pollachi, Coimbatore.	227
Thiagarajar Polytechnic, Salem	119
Sankar Institute of Polytechnic, Talayathu, Tirunelveli.	120
Alagappa Polytechnic, Karaikudi, Rama- nathapuram.	328

[5th February 1959]

(c) The number of students studying in each polytechnic—*cont.*

Annamalai Polytechnic, Chettinad, Ramanathapuram.	283
Virudhunagar S. Vellaichammy Nadar Polytechnic, Virudhunagar, Rama- nathapuram.	120
Valivalam Desikar Polytechnic, Tanjore.	120
Seshasayee Institute of Technology, Tiruchirappalli.	338
Murugappa Chettiar Memorial Polytechnic, Avadi.	229

5,142

APPENDIX IV.

[Vide item V on page 33 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS
GENERAL SALES TAX BILL, 1958 (L.A. BILL No. 6
OF 1958).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

1. The Select Committee appointed to consider the Madras General Sales Tax Bill, 1958 (L.A. Bill No. 6 of 1958), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in an Extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, Part IV-A, dated the 8th March 1958, and in Tamil on the 26th March 1958.

3. The Committee was appointed on the 12th March 1958 with instruction to report by the 5th April 1958. But the time was extended twice, first by a motion moved and carried in the Assembly on the 5th August 1958 and again by another motion moved and carried on 19th September 1958.

4. The Committee met in the Lounge Room, Fort St. George on 17th and 18th March 1958, and in the Committee Room, Legislators' Hostel, on the 22nd and 23rd March 1958, 1st April 1958 and 4th, 5th, 6th and 7th August, 1958. The Committee again met in the Lounge Room, Fort St. George, on 18th September 1958 and in the Committee Room, Legislators' Hostel, on the 19th, 20th and 21st January 1959 and in the Lounge Room, Fort St. George, on the 28th January 1959.

5th February 1959]

5. At its first meeting on 17th March 1958, the Committee decided to invite five members of the Legislative Council to be associated with the Select Committee. The Committee also considered the question of calling for written memoranda and also examining various Trade Associations and others interested in the Bill and decided that they might be invited to tender evidence before the Committee on the 22nd and 23rd March 1958. Accordingly, the Committee recorded the evidence of the Trade Associations, etc., on those dates.

6. At its meeting on 4th August 1958, the Committee appointed a sub-committee to examine the language adopted in the Bill and to make a comparative study of the provisions of the Bill with the Sales Tax Acts in force in the neighbouring States and to make its recommendations thereon. The sub-committee held six sittings in all and presented an interim report on the 6th August 1958 and the final report on the 18th September 1958.

7. The Committee has subjected the clauses of the Bill and the various articles in the schedules in it to a detailed scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in them.

Some of the important changes which the Committee has made are mentioned below :—

Clause 2.

This clause deals with definitions. The Committee decided to define the word "business" so as to cover all cases of sales, with or without profit. Accordingly sub-clause (d) has been added.

The Committee considered it necessary to enlarge the definition of "dealer" in sub-clause (g) so as to include "Central Government" also. The definition has been accordingly amended.

The explanation to sub-clause (g) included "banks" also. The Committee decided that banks should not come within the definition of dealer. Accordingly the explanation, as provided in the Bill as introduced has been omitted.

There was no definition of "place of business" in the Bill. The Committee decided that "place of business" should be defined separately and accordingly sub-clause (1) has been added.

Clause 3.

The exemption limit was Rs. 5,000 annual total turnover. The Committee decided that the exemption limit should be raised to Rs. 10,000. Sub-clause (1) has been amended accordingly.

Rice and rice products and wheat and wheat products were subject to 2 per cent multi point tax. The Committee decided that the above products should also be taxed at 1 per cent like other foodgrains. Proviso (i) has been amended accordingly.

In regard to provisos (iii) and (iv), the Committee decided that cashew and paddy might also be taxed as any other goods, at the point of sale. These provisos have been deleted accordingly.

[5th February 1959]

Some items in the First Schedule included both finished goods as well as components and parts. Such goods were taxed at 7 per cent single point. If a 7 per cent single point levy was made on components and parts then another 7 per cent tax on the finished goods out of those materials has to be paid. If the manufacturers obtained components and parts from other States, they had to pay only 1 per cent Central sales tax and that would consequently affect the sale of local products, resulting in the diversion of business to other States. The Committee therefore decided to add another sub-clause under this clause so as to avoid such a contingency providing for 1 per cent tax on the components and parts of goods mentioned in the First Schedule.

Clause 6.

The Committee felt that though a particular item has been taxed under this Act, it should also be liable for Inter-State sales tax. A new clause 6 has been added.

Clause 7.

The original clause 6 provided for compounding and the payment of tax on monthly or annual turnover. The Committee felt that this may lead to difficulty in collecting the tax and decided that the rate of tax should be fixed for the whole year. The clause has been amended accordingly.

Clause 12.

The original clause 11 did not provide any penalty if the dealer submitted incomplete or incorrect return. The Committee decided that a penalty should be imposed in such cases. Accordingly a new sub-clause has been added.

Clause 13.

The original clause 12 did not provide for the revision of provisional assessment. The Committee decided that such power should be given to the assessing authority. A new sub-clause (3) has been added.

Clause 14.

The Committee felt that it was necessary to provide for re-assessment in certain cases, coming under clause 12 (2). A new clause has accordingly been added to give effect to this.

Clause 16.

The original clause 14 provided for the assessment of escaped turnover. The Committee felt that a penalty should be provided for wilful escape. This clause has therefore been amended suitably.

5th February 1959]

Clause 19.

There was no provision for holding the partners of a firm liable to tax payable for the firm. The Committee decided that partners should be made liable for the tax.

A new clause has been added.

Clause 20.

The original clause 17 dealt with the registration of dealers. The Committee decided that the registration limit should be raised from Rs. 4,000 to Rs. 7,500 and that this clause should not be made applicable to the Central and State Governments. This clause has been amended suitably.

Clause 23.

There was no penalty prescribed if a person giving a declaration under the proviso to clause 3 (3) failed to make use of the goods for the declared purpose. The Committee decided that there should be penalty in such cases.

A new clause has been added.

Clause 27.

The original clause 22 provided for the recovery of tax where business of a dealer has been transferred. The Committee decided that the collection of tax from the transferee should be limited to the value of the assets he obtained by such transfer. The clause has been amended suitably.

Clause 30.

The original clause 25 related to the appointment and functions of Appellate Tribunal.

The Committee was of opinion that where an appeal or application is heard by a Bench consisting of two members and the members are divided in their opinion on any point, the point shall be referred for decision to a Bench consisting of all members and that sub-clause (3) (c) should be amended to that effect. The sub-clause has been amended suitably.

Clauses 31 to 39.

The original clauses 26 to 30 provided for the procedures in the case of appeals against orders of assessment, etc. All orders passed by the Assessing Authority were subject to an appeal in the first instance to the Appellate Assistant Commissioner, and against his order an appeal to the Appellate Tribunal and thereafter a revision to the High Court. It also provided for the revision of orders of the Appellate Assistant Commissioner by the Board of Revenue either *suo motu* or at the instance of an aggrieved person, and the order of the Board of Revenue was subject to the revision of the High Court. It was also provided that Government could

[5th February 1959]

take the order of the Appellate Assistant Commissioner on appeal to the Appellate Tribunal and then to the High Court. The Committee felt that the appeals against the orders of assessment should be differently classified from miscellaneous orders. Hence new clauses 31 to 39 were substituted in the place of the existing clauses.

These clauses provide for an appeal to the Appellate Assistant Commissioner, thereafter to the Appellate Tribunal and then a revision to the High Court on questions of law. They also provide for a *suo motu* revision by the Deputy Commissioner subject to an appeal to the Appellate Tribunal and a revision to the High Court. In the case of *suo motu* revision by the Board of Revenue such orders will be subject to an appeal to the High Court. Provisions have also been made for review of orders passed by the Appellate Tribunal and the High Court and for *suo motu* revision by the Deputy Commissioner or the Board of Revenue subject to revision by the Board of Revenue or the High Court, as the case may be.

In the case of miscellaneous orders passed under clauses 18, 23, 27, 41 (4) and 42 (3), the assessee may appeal to the Appellate Assistant Commissioner, to the Appellate Tribunal and to the High Court by way of revision. These orders can be revised *suo motu* only by the Board of Revenue and an appeal against that order to the High Court has been provided. Provision is made for a *suo motu* revision by the Board of Revenue against the orders of the Appellate Assistant Commissioner. On the orders passed by the Appellate Tribunal, Government may go by way of revision to the High Court on questions of law. The provisions adopted by the Committee has been described by a chart. (Appendix III.)

Clause 45.

The original clause 36 provided for penalties in respect of offences specified thereunder. The Committee felt that failure to make use of goods purchased for certain declared purposes under clause 3 (3) without reasonable excuse should be made an offence. Dishonestly objecting to a notice issued to a third party under subsection (1) of section 26, was not made an offence. No enhanced punishment was provided for second and subsequent offences. The Committee decided to make suitable provisions in this regard.

Clause 48.

The original clause 39 did not provide that the order of assessment shall be conclusive evidence in any prosecution or other proceeding. The clause has been amended to make the order of assessment as conclusive evidence.

Clause 53.

The Committee decided that Government should frame rules in respect of some more items also. Accordingly new items (f) to (i) and (m) to (o) have been added.

5th February 1959]

Sub-clause (5) of original clause 44 provided that the rules should be subject to amendment or repeal by the Legislative Assembly alone. The Committee decided that the Legislature should have the power to amend or repeal. The sub-clause has been amended accordingly.

Clauses 54 and 55.

There was no provision for summoning witnesses and production of document and for rectification of any error apparent on the face of the records. The Committee decided that provision should be made in this regard. Accordingly these clauses have been added.

Clause 56.

There was no provision either for placing the notification on the table of the House or for amending or repealing them in the original clause 45. The Committee decided that such notification should be placed on the table of both the Houses and should be subject to amendment or repeal by the Legislature.

Clause 57.

The Income-tax Act provides that returns furnished, accounts, etc., produced or evidence given under the Act should be kept confidential. The Committee decided that a similar provision should be made in this Bill also. It also felt that nothing should prevent the publication of the final assessment of any party in the prescribed form. A new clause has been added to give effect to this.

Clause 59.

The original clause 17 empowered the Government to amend the schedule by notification after taking the approval of the Legislature. The Committee decided that as in the Tariff Act the Government should have power to amend by notification and subsequently get it adopted by the Legislature.

Clause 60.

In respect of goods which would be newly brought under single point levy at a higher rate of tax at the point of first sale or first purchase on the date of commencement of the new Act, there is no provision for levying the single point tax on the stocks held by record and subsequent dealers on the date and if provision is not made for taxing the sales of such stocks from that date, the second and subsequent dealers will purchase and board large stocks before the date to get the benefit of lower rate of tax and the Government will lose revenue. The Committee therefore decided to add a new clause providing for the levy of tax on the sales of these stocks also.

[5th February 1959]

Schedule I.

The Committee decided to omit certain items on the ground that a low multi-point levy will be convenient to the trade and also on the ground that in certain cases single point levy may result in diversion of trade.

Two new items have been added, viz., sugarcane and potatoes.

Schedule III.

Three new items have been included, viz., sugar including jaggery and gur, handspun yarn and handloom cloth.

8. All the clauses have been renumbered and all the changes made by the Select Committee are indicated in the Bill appended. (Appendix I.)

9. Some of the members have given dissenting minutes, which are appended. (Appendix II.)

FORT ST. GEORGE,
MADRAS.

R. VENKATARAMAN,
Chairman

3rd February 1959.

Appendix I.

(Vide paragraph 8 of the Report.)

THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958
(L.A. BILL No. 6 OF 1958).

[Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

A Bill to consolidate and amend the laws relating to the levy of a general tax on the sale or purchase of goods in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to consolidate and amend the laws relating to the levy of a general tax on the sale or purchase of goods in the State of Madras;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “ Appellate Assistant Commissioner ” means any person appointed to be an Appellate Assistant Commissioner under section 28;

5th February 1959]

(b) "Appellate Tribunal" means the Tribunal appointed under section 30;

(c) "assessing authority" means any person authorized by the Government or by any authority empowered by them, to make any assessment under this Act;

(d) "business" includes any trade, commerce or manufacture or any adventure or concern in the nature of trade, commerce or manufacture, whether or not any profit accrues from such trade, commerce, manufacture, adventure or concern;

(e) "casual trader" means, a person who . . . has whether as principal, agent, or in any other capacity, occasional transactions of a business nature involving the buying, selling, supplying or distributing of goods in the State, whether for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration, or other valuable consideration;

(f) "Commercial Tax Officer" means any person appointed to be a Commercial Tax Officer under section 28;

(g) "dealer" means any person who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods, directly or otherwise, whether for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration or other valuable consideration, and includes—

(i) the Central Government, a State Government, local authority, company or Hindu undivided family, . . . which carries on such business;

(ii) a casual trader;

(iii) a commission agent, a broker or a *del credere* agent, or an auctioneer or any other mercantile agent, by whatever name called, who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods on behalf of any principal;

(iv) every local branch of a firm or company situated outside the State.

Explanation.—A society (including a co-operative society, club or firm or an association which, whether or not in the course of business, buys, sells, supplies or distributes goods from or to its members for cash, or for deferred payment, or for commission, remuneration or other valuable consideration, shall be deemed to be a dealer for the purposes of this Act;

(h) "declared goods" means goods declared by section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), to be of special importance in inter-State trade or commerce;

(i) "Deputy Commissioner" means any person appointed to be a Deputy Commissioner of Commercial Taxes under section 28;

[5th February 1959]

(j) " goods " means all kinds of movable property other than newspapers, actionable claims, stocks and shares and securities and including all materials, commodities, and articles (including those to be used in the fitting out, improvement or repair of movable property); and . . . all growing crops, grass and things attached to, or forming part of, the land which are agreed to be severed before sale or under the contract of sale;

(k) " Government " means the State Government;

(l) " place of business " includes a warehouse, godown, or other place where a dealer stores his goods;

(m) " registered dealer " means a dealer registered under this Act;

(n) " sale " with all its grammatical variations and cognate expressions means every transfer of the property in goods by one person to another in the course of . . . business for cash or for deferred payment or other valuable consideration, and includes a transfer of property in goods involved in the execution of a works contract, . . . but does not include a mortgage, hypothecation, charge or pledge;

Explanation (1).—The transfer of property involved in the supply or distribution of goods by a society (including a co-operative society), club, firm, or any association to its members, for cash, or for deferred payment, or other valuable consideration, whether or not in the course of business shall be deemed to be a sale for the purposes of this Act.

Explanation (2).—A transfer of goods on the hire-purchase or other instalment system of payment shall, notwithstanding the fact that the seller retains the title in the goods as security for payment of the price, be deemed to be a sale.

Explanation (3).—(a) The sale or purchase of goods shall be deemed, for the purposes of this Act, to have taken place in the State, wherever the contract of sale or purchase might have been made, if the goods are within the State—

(i) in the case of specific or ascertained goods, at the time the contract of sale or purchase is made; and

(ii) in the case of unascertained or future goods, at the time of their appropriation to the contract of sale or purchase by the seller or by the purchaser, whether the assent of the other party is prior or subsequent to such appropriation.

(b) Where there is a single contract of sale or purchase of goods situated at more places than one, the provisions of clause (a) shall apply as if there were separate contracts in respect of the goods at each of such places.

5th February 1959]

Explanation (4).—Notwithstanding anything to the contrary contained in this Act, two independent sales or purchases shall, for the purposes of this Act, be deemed to have taken place—

(a) when the goods are transferred from a principal to his selling agent and from the selling agent to the purchaser, or

(b) when the goods are transferred from the seller to a buying agent and from the buying agent to his principal, if the agent is found in either of the cases aforesaid—

(i) to have sold the goods at one rate and to have passed on the sale-proceeds to his principal at another rate, or

(ii) to have purchased the goods at one rate and to have passed them on to his principal at another rate, or

(iii) not to have accounted to his principal for the entire collections or deductions made by him in the sales or purchases effected by him on behalf of his principal,

(o) “ State ” means the State of Madras;

(p) “ taxable turnover ” means the turnover on which a dealer shall be liable to pay tax as determined after making such deductions from his total turnover and in such manner as may be prescribed;

(q) “ total turnover ” means the aggregate turnover in all goods of a dealer at all places of business in the State, whether or not the whole or any person of such turnover is liable to tax;

(r) “ turnover ” means the aggregate amount for which goods are bought or sold, or supplied or distributed, by a dealer, either directly or through another, on his own account or on account of others whether for cash or for deferred payment or other valuable consideration, provided that the proceeds of the sale by a person of agricultural or horticultural produce, other than tea, grown within the State by himself or on any land in which he has an interest whether as owner, usufructuary mortgagee, tenant or otherwise, shall be excluded from his turnover;

Explanation (1).—“ Agricultural or horticultural produce ” shall not include such produce as has been subjected to any physical, chemical or other process for being made fit for consumption, save mere cleaning, grading or sorting;

Explanation (2).—Subject to such conditions and restrictions, if any, as may be prescribed in this behalf—

(i) the amount for which goods are sold shall, in relation to a works contract, be deemed to be the amount payable to the dealer for carrying out such contract, less such portion as may be prescribed of such amount, representing the usual proportion of the cost of labour to the cost of materials used in carrying out such contract;

[5th February 1959]

(ii) the amount for which goods are sold shall include any sums charged for anything done by the dealer in respect of the goods sold at the time of, or before the delivery thereof;

(iii) any cash or other discount on the price allowed in respect of any sale and any amount refunded in respect of articles returned by customers shall not be included in the turnover; and

(iv) where for accommodating a particular customer, a dealer obtains goods from another dealer and immediately disposes of the same to the said customer, the sale in respect of such goods shall be included in the turnover of the latter dealer but not in that of the former;

(s) "works contract" means any agreement for carrying out for cash or for deferred payment or other valuable consideration, the fitting out, improvement or repair of any movable property;

(t) "year" means the financial year.

3. *Levy of taxes on sales or purchases of goods.*—(1) Every dealer (other than a casual trader or an agent of a non-resident dealer) whose total turnover for a year is not less than ten thousand rupees and every casual trader or an agent of a non-resident dealer, whatever be his turnover for the year, shall pay a tax for each year at the rate of two per cent of his taxable turnover.

Provided that—

(i) in the case of foodgrains, namely, wheat, paddy (rice in husk), rice (husked paddy), cholam, cumbu, ragi, thinai, varagu, sanai and kudiraivali and in the case of rice products (for example, rice flour and rice bran), wheat products (for example, wheat flour, sooji and wheat bran), milk, fresh vegetables (other than those mentioned in the First Schedule), fresh fruits, betal and plantain leaves, flowers, eggs, meat and fish (other than canned meat and fish), the rate shall be one per cent.

(ii) dealers dealing exclusively in one or more of the goods enumerated in the foregoing clause except foodgrains, rice products, wheat products and milk and whose total turnover for a year is not more than thirty thousand rupees shall not be liable to pay tax under this sub-section.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) in the case of goods mentioned in the First Schedule the tax under this Act shall be payable by a dealer, at the rate and only at the point specified therein on the turnover in each year relating to such goods whatever be the quantum of turnover in that year.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or sub-section (2), the tax payable by a dealer in respect of any sale of goods mentioned in the First Schedule by such dealer to another for use by the latter as component part of any other goods mentioned in that Schedule, which he intends to manufacture for sale inside the State, shall be at the rate of only one per cent on the turnover relating to such sale :

5th February 1959]

Provided that the provisions of this sub-section shall not apply to any sale unless the dealer selling the goods furnishes to the assessing authority in the prescribed manner a declaration duly filled in and signed by the dealer to whom the goods are sold containing the prescribed particulars in a prescribed form obtained from the prescribed authority.

4. *Tax in respect of declared goods.*—Notwithstanding anything contained in section 3, the tax under this Act shall be payable by a dealer on the sale or purchase inside the State of declared goods at the rate and only at the point specified against each in the Second Schedule on the turnover in such goods in each year, whatever be the quantum of turnover in that year :

Provided that where a tax has been levied under this section in respect of the sale or purchase of declared goods and such goods are said in the course of inter-State trade or commerce the tax so levied shall be refunded to such person in such manner and subject to such conditions as may be prescribed.

5. *Tax on goods purchased by dealers registered under Central Act 74 of 1956.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 3, every dealer registered under sub-section (3) of section 7 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), shall, whatever be the quantum of his turnover, pay tax for each year in respect of the sale of goods with reference to the purchase of which he has furnished a declaration under sub-section (4) of section 8 of the aforesaid Central Act, at the rates specified hereunder—

(a) of one per cent of his taxable turnover, in the case of goods mentioned in clause (i) of the proviso to sub-section (1) of section 3.

(b) of two per cent of his taxable turnover in the case of other goods liable to tax under sub-section (1) of section 3.

6. *Liability of taxation under this Act of transactions taxable under Central Act 74 of 1956.*—The provisions of this Act relating to taxation of successive sales inside the State only at a single point or only at one or more stages apply only to sales inside the State other than sales in the course of inter-State trade or commerce and the tax under the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), shall be levied at the appropriate rate notwithstanding that a sale or purchase of the same goods has been taxed under this Act.

7. *Payment of tax at compounded rates.*—(1) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 3 every dealer whose total turnover is not less than ten thousand rupees but not more

[5th February 1959]

than twenty-five thousand rupees may at his option instead of paying the tax in accordance with the provisions of that sub-section pay tax at the following rates, namely :—

(1)	<i>Rate of tax.</i> (2)
(i) Where the total turnover is not less than ten thousand rupees, but is less than fifteen thousand rupees.	<u>One hundred and twenty rupees per annum.</u>
(ii) Where the total turnover is not less than fifteen thousand rupees, but is less than twenty thousand rupees.	<u>One hundred and eighty rupees per annum.</u>
(iii) Where the total turnover is not less than twenty thousand rupees, but is not more than twenty-five thousand rupees.	<u>Two hundred and forty rupees per annum.</u>

(2) Any dealer who estimates his total turnover for a year to be not more than twenty-five thousand rupees may apply to the assessing authority to be permitted to pay the tax under this section and on being so permitted he shall pay the tax due in advance during the year in monthly or prescribed instalments and for that purpose shall submit such returns in such manner as may be prescribed.

(3) The tax paid under sub-section (2) shall be subject to such adjustment as may be prescribed on the completion of final assessment in the manner prescribed.

8. Exemption from tax.—Subject to such restrictions and conditions as may be prescribed, a dealer who deals in the goods specified in the Third Schedule shall not be liable to pay any tax under this Act in respect of such goods.

9. Stage of levy of taxes in respect of imported and exported goods.—Where in the case of any goods tax is leviable at one point in a series of sales or purchases, such series shall—

(a) in the case of goods imported into the State either from outside the territory of India or from any other State in India, be deemed to commence at the stage of the sale or purchase effected immediately after the import of such goods;

(b) in the case of goods exported out of the State to any place outside the territory of India or to any other State in India, be deemed to conclude at the stage of sale or purchase effected immediately before the export of such goods.

10. Burden of proof.—The burden of proving that any dealer or any of his transactions is not liable to tax under this Act shall lie on such dealer.

11. Assessment of tax.—The tax under this Act shall be assessed, levied and collected in such manner as may be prescribed.

5th February 1959]

12. Procedure to be followed by the assessing authority.—

(1) The assessment of a dealer shall be on the basis of prescribed return relating to his turnover submitted in the prescribed manner within the prescribed period.

(2) If no return is submitted by the dealer under sub-section (1) within the prescribed period, or if the return submitted by him appears to the assessing authority to be incomplete or incorrect . . . the assessing authority shall, after making such enquiry as it may consider necessary, assess the dealer to the best of its judgment :

Provided that before taking action under this sub-section the dealer shall be given a reasonable opportunity of proving the correctness or completeness of any return submitted by him.

(3) When making any assessment under sub-section (2), the assessing authority may also direct the dealer to pay, in addition to the tax assessed, a penalty not exceeding one and a half times the amount of tax due on the turnover that was not disclosed by the dealer in his return or, in the case of failure to submit a return, one and half times the tax assessed, as the case may be.

13. Provisional assessment.—(1) . . . The tax for each year payable under any of the provisions of this Act may be assessed, levied and collected in advance during the year in monthly or other prescribed instalments, and for that purpose a dealer may be required to furnish within the prescribed period either an advance estimate of his turnover for the year, or such periodical returns of the actual turnover as may be prescribed. The assessing authority may determine the amount of tax payable in respect of any period and on such assessment the dealer shall pay the sum demanded within such time as may be fixed by such authority.

(2) If no return is submitted by the dealer under sub-section (1) within the prescribed period, or if the return submitted by him is incomplete or incorrect, the assessing authority may determine, subject to such rules as may be prescribed, the amount of tax payable in respect of any period on the basis of the transactions of the dealer in the preceding year or the corresponding period of the preceding year, as the case may be :

Provided that before taking action under this sub-section on the ground that the return submitted by the dealer is incomplete or incorrect, the dealer shall be given a reasonable opportunity of proving the correctness or completeness of the return submitted by him.

(3) If the assessing authority has reason to believe that the provisional assessment made by it for any period was based on too low a turnover or was made at too low a rate or was based on too high a turnover or was made at too high a rate it may enhance or reduce, as the case may be, such provisional assessment :

Provided that before making an enhancement of the provisional assessment as aforesaid, the assessing authority shall, except where such enhancement is based on the turnover finally determined

[5th February 1959]

for the proceeding year, give a reasonable opportunity to the dealer to show cause against such enhancement and make such enquiry at it may consider necessary.

(4) The assessment, levy and collection of tax under this section shall be subject to such adjustment as may be prescribed on the completion of final assessment in the manner prescribed.

14. Fresh assessment in certain cases.—(1) Any dealer assessed under sub-section (2) of section 12 may, within a period of thirty days from the date of service of the assessment order, apply to the assessing authority for re-assessment, along with correct and complete return as prescribed. On such application, the assessing authority shall, if it is satisfied that the failure to submit the return in time or the submission of the incorrect or incomplete return was due to reasons beyond the control of the applicant, cancel the assessment made and make a fresh assessment on the basis of the return submitted :

Provided that no application shall be entertained under this sub-section unless it is accompanied by satisfactory proof of the payment of tax admitted by the applicant to be due or any such instalment thereof as might have become payable, as the case may be.

(2) If the amount of tax on the basis of the cancelled assessment has already been collected and if the amount of tax arrived at under the fresh assessment is different from at any amount overpaid by the dealer shall be refunded to him without interest, or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(3) Penalty, if any, imposed and collected under sub-section (3) of section 12, shall be refunded to the dealer without interest on cancellation of the order of original assessment.

15. Assessment of legal representatives.—Where a dealer dies, his executor, administrator, or other legal representative shall be deemed to be the dealer for the purposes of this Act and the provisions of this Act shall apply to him in respect of the business of the said deceased dealer, provided that, in respect of any tax or fee assessed as payable by any such dealer or any tax or fee which would have been payable by him under this Act if he had not died, the executor, administrator or other legal representative shall be liable only to the extent of the assets of the deceased in his hands.

16. Assessment of escaped turnover.—(1) Where, for any reason, the whole or any part of the turnover of business of a dealer has escaped assessment to tax or has been assessed at a rate lower than the rate at which it is assessable, the assessing authority, may . . . Subject to the provisions of sub-section (2), at any time

5th February 1959]

within a period of five years from the expiry of the year to which the tax relates, assess . . . the tax payable on such turnover . . . after service of notice on the dealer and after making such enquiry as . . . it may consider necessary.

(2) In making an assessment under sub-section (1), the assessing authority may, if it is satisfied that the escape from assessment is due to wilful non-disclosure of assessable turnover by the dealer, direct the dealer to pay, in addition to the tax assessed under sub-section (1), a penalty not exceeding one and a half times the tax so assessed :

Provided that no penalty under sub-section (2) shall be imposed unless the dealer affected has had a reasonable opportunity of showing cause against such imposition.

(3) The powers under sub-section (1) can be exercised by the assessing authority even though the original order of assessment, if any, passed in the matter has been the subject-matter of an appeal or revision.

(4) In computing the period of limitation for assessment of the escaped turnover under this section, the time during which the proceedings for assessment remained stayed under the orders of a Civil Court or other competent authority shall be excluded.

17. Power of Government to notify exemptions and reductions of tax.—(1) The Government may, by notification, make an exemption, or reduction in rate, in respect of any tax payable under this Act—

(i) on the sale or purchase of any specified goods or class of goods, at all points or at a specified point or points in the series of sales by successive dealers ; or

(ii) by any specified class of persons, in regard to the whole or any part of their turnover.

(2) An exemption from tax, or reduction in the rate of tax, notified under sub-section (1)—

(a) may extend to the whole State or to any specified area or areas therein ;

(b) may be subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification.

(3) The Government may, by notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (1).

18. Liability to tax of persons not observing restrictions and conditions notified under section 17.—If any restriction or condition notified under section 17 is contravened or is not observed by a dealer, the sales or purchases of such dealer may, with effect from

[5th February 1959]

the commencement of the year in which such contravention or non-observance took place, be assessed to tax or taxes under the appropriate provisions of this Act as if the provisions of the notification under section 17 did not apply to such sales or purchases.

19. Liability of firms.—(1) Where any firm is liable to pay any tax or other amount under this Act, the firm and each of the partners of the firm shall be jointly and severally liable for such payment.

(2) Where a partner of a firm liable to pay any tax or any amount under this Act retires, he shall, notwithstanding any contract to the contrary, be liable to pay the tax or other amount remaining unpaid at the time of his retirement and any tax or other amount due up to the date of retirement, though unassessed.

20. Registration of dealers.—(1) Every dealer whose total turnover in any year is not less than seven thousand five hundred rupees shall, and any other dealer may, get himself registered under this Act.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1)—

(i) every dealer carrying on business in all or any of the goods mentioned in the First and Second Schedules;

(ii) every casual trader;

(iii) every dealer registered under sub-section (3) of Section 7 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956);

(iv) every dealer residing outside the State, but carrying on business in the State;

(v) every agent of a non-resident dealer; and

(vi) every commission agent, broker, del credere agent auctioneer, or any other mercantile agent, by whatever name called, who carries on the business of buying, selling, supplying or distributing goods on behalf of any principal shall get himself registered under this Act, irrespective of the quantum of his total turnover in such goods.

(3) Nothing contained in this section shall apply to any State Government or the Central Government.

21. Procedure for registration.—(1) An application for registration shall be made to such authority, in such manner and within such period as may be prescribed and shall be accompanied by a fee of ten rupees.

(2) If the prescribed authority is satisfied that the application is in order it shall register the applicant and issue to him a certificate in the prescribed form.

5th February 1959]

(3) A certificate issued under sub-section (2) shall be valid for a year and shall be renewed from year to year on payment of the fee specified in sub-section (1).

(4) A dealer registered under sub-section (1) of section 20 shall be entitled to have his registration cancelled, if he is able to prove to the satisfaction of the prescribed authority that his turnover in each of the two consecutive years immediately preceding the application was less than seven thousand five hundred rupees.

(5) The prescribed authority shall have power for good and sufficient reasons—

(i) to cancel, modify or amend any registration certificate issued by him; and

(ii) to demand from any dealer who has been registered or has applied for registration under this sub-section, security for proper payment of tax by him for an amount not exceeding one half of the tax payable on the turnover of the dealer for the year as estimated by the prescribed authority.

(6) No application for registration and no renewal under this section shall be refused and no order under sub-section (5) shall be made, unless the dealer concerned has been given an opportunity of being heard.

(7) A dealer shall, until his registration is cancelled, be liable to pay the fees specified in sub-section (1) for every year subsequent to that in which he applied for registration :

Provided that when a dealer has ceased to do business in any year, and gives notice of the same to the prescribed authority, he shall not be liable to pay any registration fee from the commencement of the following year unless he resumes business.

22. Collection of the tax by dealer.—(1) No person who is not a registered dealer shall collect any amount by way of tax under this Act; nor shall a registered dealer make any such collection except in accordance with such conditions and restrictions, if any, as may be prescribed.

(2) If any dealer or person who is not liable to tax under this Act collects any amount purporting to be by way of tax, such dealer or person shall pay over to the Government within such time and in such manner as may be prescribed all amounts so collected

(3) If any dealer or person collects tax on transactions not liable to tax under this Act or in excess of the tax leviable under this Act, such dealer or person shall pay over to the Government, in addition to the tax payable . . . the amount so collected . . .

[5th February 1959]

23. Levy of penalty in certain cases.—If any person purchasing goods is guilty of an offence under clause (e) of sub-section (2) of section 45, the assessing authority, may, after giving him a reasonable opportunity of being heard, by order in writing impose upon him by way of penalty a sum not exceeding one and a half times the tax payable on the turnover relating to the sale of such goods at a rate which is equal to the rate prescribed in the First Schedule less one per cent :

Provided that no prosecution for an offence under section 45 shall be instituted in respect of the same facts on which a penalty has been imposed under this section.

24. Payment and recovery of tax.—(1) The tax assessed under this Act shall be paid in such manner and in such instalments, if any, and within such time, as may be specified in the notice of assessment, not being less than twenty-one days from the date of service of the notice. If default is made in paying according to the notice of assessment, the whole of the amount outstanding on the date of default shall become immediately due and shall be a charge on the properties of the person or persons liable to pay the tax under this Act.

(2) Any tax assessed on, or any other amount due under this Act from, a dealer or person and any fee due from him under this Act, may without prejudice to any other mode of collection be recovered—

(a) as if it were an arrear of land revenue, or

(b) on application to any Magistrate, by such Magistrate as if it were a fine imposed by him :

Provided that no proceeding for such recovery shall be taken or continued as long as he has, in regard to the payment of such tax, other amount or fee, as the case may be, complied with an order by any of the authorities to whom the dealer or person has appealed or applied for revision, under sections 31, 33, 35, 36, 37 or 38.

(3) If the tax assessed under this Act or any instalment thereof is not paid by any dealer or person within the time specified therefor in the notice of assessment or in the order permitting payment in instalments, the dealer or person shall pay by way of penalty, in addition to the amount due . . . a sum equal to—

(a) half a per cent of such amount, for each month or part thereof for the first three months after the date specified for its payment;

(b) one per cent of such amount, for each month or part thereof subsequent to the first three months aforesaid.

5th February 1959]

25. Recovery of penalty.—Any penalty payable under this Act shall be deemed to be tax under this Act, for the purposes of collection and recovery and shall be without prejudice to the institution of any proceeding for an offence under this Act, or for the recovery of the entire amount remaining unpaid under this Act.

26. Further mode of recovery.—(1) The assessing authority may at any time or from time to time, by notice in writing (a copy of which shall be forwarded to the dealer at his last address known to the assessing authority) require any person from whom money is due or may become due to the dealer or any person who holds or may subsequently hold money for or on account of the dealer to pay to the assessing authority, either forthwith upon the money becoming due or being held at or within the time specified in the notice (not being before the money becomes due or is held) so much of the money as is sufficient to pay the amount due by the dealer in respect of arrears of tax or fee or the whole of the money when it is equal to or less than the arrears of tax or fee.

(2) The assessing authority may at any time or from time to time amend or revoke any such notice or extend the time for making any payment in pursuance of the notice.

(3) Any person making any payment in compliance with a notice under this section shall be deemed to have made the payment under the authority of the dealer and the receipt of the assessing authority shall constitute a good and sufficient discharge of the liability of such person to the extent of the amount referred to in the receipt.

(4) Any person making any payment to the dealer after receipt of the notice referred to in this section shall be personally liable to the assessing authority to the extent of the payment made or to the extent of the liability of the dealer for the amount due under this Act, whichever is less.

(5) Where any person to whom a notice under this section is sent objects to it on the ground that the sum demanded or any part thereof is not due by him to the dealer, or that he does not hold any money for or on account of the dealer, then nothing contained in this section shall be deemed to require such person to pay the sum demanded or any part thereof, to the assessing authority.

(6) Any amount which a person is required to pay to the assessing authority or for which he is personally liable to the assessing authority under this section shall, if it remains unpaid, be a charge on the properties of the said person and may be recovered as if it were an arrear of land revenue.

[5th February 1959]

Explanation.—For the purposes of this section, the amount due to a dealer or money held for or on account of a dealer by any person shall be computed after taking into account such claims, if any, as may have fallen due for payment by such dealer to such person and as may be lawfully subsisting.

27. Recovery of tax where business of dealer is transferred.—

Where the ownership of the business of a dealer liable to pay tax or other amount is transferred, any tax or other amount payable under this Act in respect of such business and remaining unpaid at the time of the transfer and any tax or other amount due up to the date of transfer though unassessed, may, without prejudice to any action that may be taken for its recovery from the transferor, be recovered from the transferee as if he were the dealer liable to pay such tax or other amount :

Provided that the recovery from the transferee of the arrears of taxes due for the period prior to the date of the transfer shall be limited to the value of the assets be obtained by transfer.

23. Appointment of Deputy Commissioners of Commercial Taxes, Appellate Assistant Commissioners of Commercial Taxes and Commercial Tax Officers.—The Government may appoint as many Deputy Commissioners of Commercial Taxes, Appellate Assistant Commissioners of Commercial Taxes and Commercial Tax Officers as they think fit, for the purpose of performing the functions respectively conferred on them by or under this Act. Such officers shall perform the said functions within such local limits as the Government or any authority or officer empowered by them in this behalf may assign to them.

29. Special powers of Commercial Tax Officers under Revenue Recovery Act.—(1) A Commercial Tax Officer shall have the powers of a Collector under the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), and the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851), as amended by the Madras City Land Revenue (Amendment) Act, 1867 (Madras Act VI of 1867), for the purposes of recovery of any amount due under this Act.

(2) Subject to the provisions of sub-section (3) all Commercial Tax Officers shall, for the purposes of recovery of any amount due under this Act, be vested with the powers of the Commissioners under the Madras Rent and Revenue Sales Act, 1839 (Central Act VII of 1839), for the sale of property distrained for any amount due under this Act.

(3) Notwithstanding anything contained in the Madras Rent and Revenue Sales Act, 1839 (Central Act VII of 1839), the Commercial Tax Officer in the exercise of the powers vested under sub-section (2) shall be subject to the control and superintendence of the Deputy Commissioner and the Board of Revenue.

5th February 1959]

30. Appellate Tribunal.—(1) The Government shall appoint an Appellate Tribunal consisting of a Chairman and two other members to exercise the functions conferred on the Appellate Tribunal by or under this Act. The Chairman shall be a Judicial Officer not below the rank of a District Judge and the other two members shall possess such qualifications as may be prescribed.

(2) Any vacancy in the membership of the Appellate Tribunal shall be filled . . . by the Government.

(3) (a) The functions of the Appellate Tribunal may be exercised—

(i) by a Bench consisting of all the members of the Appellate Tribunal, or

(ii) by a Bench consisting of two members nominated in this behalf by the Chairman, or

(iii) by a Bench consisting of the Chairman and another nominated in this behalf by the Chairman, or

(iv) by a single member of the Appellate Tribunal nominated in this behalf by the Chairman, in cases where the total turnover as determined by the assessing authority does not exceed twenty-five thousand rupees.

Explanation.—The single member referred to in sub-clause (iv) may be either the Chairman . . . or any other member :

Provided that, if any case which comes up before a single member (who is not the Chairman) or a Bench (of which the Chairman is not a member) involves a question of law, such single member or Bench may, in his or its discretion, reserve such case for decision by a Bench of which the Chairman shall be a member.

(b) Where an appeal or application is heard by all the three members of the Tribunal, and the members differ in opinion on any point, the point shall be decided in accordance with the opinion of the majority.

(c) Where an appeal or application is heard by a Bench consisting of two members, and the members are divided in their opinion on any point, the point shall be referred for decision to a Bench consisting of all the members . . .

(4) The Appellate Tribunal shall, with the previous sanction of the Government, make, by notification, regulations consistent with the provisions of this Act and the rules made thereunder for regulating the procedure and the disposal of its business.

31. Appeal to the Appellate Assistant Commissioner.—(1) Any person objecting to an order passed by the appropriate authority under section 12, section 14, section 15, sub-sections (1) and (2) of section 16, section 18, section 23, section 27, sub-section (4) of section 41, or sub-section (3) of section 42, may, within a period of thirty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed, appeal against such order to the Appellate Assistant Commissioner :

[5th February 1959]

Provided that the Appellate Assistant Commissioner may admit an appeal presented after the expiration of the said period if he is satisfied that the appellant had sufficient cause for not presenting the appeal within the said period :

Provided further that in the case of an order under section 12, section 14, section 15 or sub-sections (1) and (2) of section 16 no appeal shall be entertained under this sub-section unless it is accompanied by satisfactory proof of the payment of the tax admitted by the appellant to be due or of such instalments thereof as might have become payable as the case may be.

(2) The appeal shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) In disposing of an appeal, the Appellate Assistant Commissioner may, after giving the appellant's reasonable opportunity of being heard,

(a) in the case of an order of assessment—

(i) confirm, reduce, enhance or annul the assessment or the penalty or both;

(ii) set aside the assessment and direct the assessing authority to make a fresh assessment after such further inquiry as may be directed; or

(iii) pass such other orders as he may think fit; or

(b) in the case of any other order, confirm, cancel, or vary such order :

Provided that at the hearing of any appeal against an order of the assessing authority, the assessing authority shall have the right to be heard either in person or by a representative.

(4) Where as a result of the appeal any change becomes necessary in the order appealed against, the Appellate Assistant Commissioner may authorise the assessing authority to amend such order, accordingly and on such amendment being made, any amount overpaid by the appellant shall be refunded to him without interest or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(5) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order of assessment against which the appeal has been preferred :

Provided that the Appellate Assistant Commissioner may, in his discretion, give such directions as he thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to his satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

32. Special powers of the Deputy Commissioner.—(1) The Deputy Commissioner may, of his own motion, call for and examine an order passed or proceeding recorded by the appropriate authority under section 12, section 14, section 15, or sub-section (1) and (2) of section 16 and may make such inquiry or cause such

[5th February 1959]

inquiry to be made and, subject to the provisions of this Act, may pass such order thereon as he thinks fit.

(2) The Deputy Commissioner shall not pass any order under sub-section (1), if—

(a) the time for appeal against the order has not expired,

(b) the order has been made the subject of an appeal to the Appellate Assistant Commissioner or the Appellate Tribunal, or of a revision in the High Court; or

(c) more than four years have expired after the passing of the order.

(3) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

33. Powers of revision of Deputy Commissioner.—(1) Any person objecting to an order passed or proceeding recorded under this Act for which an appeal has not been provided for in section 31, may within a period of thirty days from the date on which a copy of the order or proceeding was served on him in the manner prescribed, file an application for revision of such order or proceeding to the Deputy Commissioner :

Provided that the Deputy Commissioner may admit an application for revision presented after the expiration of the said period, if he is satisfied that the applicant had sufficient cause for not presenting the application within the said period.

(2) An application for revision shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) On admitting an application for revision the Deputy Commissioner may call for and examine the record of the order or proceeding against which the application has been preferred and may make such inquiry or cause such inquiry to be made and, subject to the provisions of this Act pass such order thereon as he thinks fit.

(4) Notwithstanding that an application has been preferred under sub-section (1), the tax, fee or other amount shall be paid in accordance with the order or proceeding against which the application has been preferred :

Provided that the Deputy Commissioner may in his discretion, give such directions as he thinks fit, in regard to the payment of such tax, fee or other amount, if the applicant furnishes sufficient security to his satisfaction in such form and in such manner as may be prescribed.

(5) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

[5th February 1959]

34. Special powers of Board of Revenue.—(1) The Board of Revenue may of its own motion, call for and examine an order passed or proceeding recorded by the appropriate authority under section 12, section 14, section 15, or sub-section (1) or (2) of section 16 or an order passed by the Appellate Assistant Commissioner under sub-section (3) of section 31 or by the Deputy Commissioner under sub-section (1) of section 32 and may make such inquiry or cause such inquiry to be made and subject to the provisions of this Act may pass such order thereon as it thinks fit.

(2) The Board of Revenue shall not pass any order under sub-section (1) if—

(a) the time for appeal against that order has not expired; or

(b) the order has been made the subject of an appeal to the Appellate Tribunal or of a revision in the High Court; or

(c) more than four years have expired after the passing of the order.

(3) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

35. Powers of revision by Board of Revenue.—(1) Any person objecting to an order passed by the Deputy Commissioner under sub-section (3) of section (33), may within a period of 30 days from the date on which a copy of the order was served on him in the manner prescribed, file an application for revision of such order to the Board of Revenue :

Provided that the Board of Revenue may admit an application presented after the expiry of the said period if it is satisfied that the applicant had sufficient cause for not presenting the application within the said period.

(2) Such applications for revision shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) On admitting an application for revision, the Board of Revenue may call for and examine the record of the order against which the application has been preferred and may make such inquiry or cause such inquiry to be made and, subject to the provisions of this Act, pass such order thereon as it thinks fit. Such an order shall be final and shall not be liable to be questioned in any court of law.

(4) Notwithstanding that an application has been preferred under sub-section (1), the tax, fee or other amount shall be paid in accordance with the order against which the application has been preferred :

Provided that the Board may, in its discretion, give such directions as it thinks fit, in regard to the payment of such tax, fee or other amount, if the applicant furnishes sufficient security to its satisfaction in such manner as may be prescribed.

5th February 1959]

(5) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

36. Appeal to the Appellate Tribunal.—(1) Any person objecting to an order passed by the Appellate Assistant Commissioner under sub-section (3) of section 31, or an order passed by the Deputy Commissioner under sub-section (1) of section 32 may, within a period of sixty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed, appeal against such order to the Appellate Tribunal :

Provided that the Appellate Tribunal may admit an appeal presented after the expiration of the said period if it is satisfied that the appellant had sufficient cause for not presenting the appeal within the said period.

(2) The appeal shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner and shall be accompanied by such fee not exceeding one hundred rupees as may be prescribed.

(3) In disposing of an appeal, the Appellate Tribunal may, after giving the appellant a reasonable opportunity of being heard,

(a) in the case of an order of assessment—

(i) confirm, reduce, enhance or annul the assessment or penalty or both;

(ii) set aside the assessment and direct the assessing authority to make a fresh assessment after such further inquiry as may be directed; or

(iii) pass such other orders as it may think fit; or

(b) in the case of any other order, confirm, cancel or vary such order :

Provided that at the hearing of any appeal against an order of the Appellate Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner the assessing authority shall have the right to be heard either in person or by a representative :

Provided further that, if the appeal involves a question of law on which the Appellate Tribunal has previously given its decision in another appeal and either a revision petition in the High Court against such decision or an appeal in the Supreme Court against the order of the High Court thereon is pending, the Appellate Tribunal may defer the hearing of the appeal before it, till such revision petition in the High Court or the appeal in the Supreme Court is disposed of.

(4) Where as a result of the appeal any change becomes necessary in the order appealed against, the Appellate Tribunal may authorise the assessing authority to amend such order accordingly and on such amendment being made any amount overpaid by the appellant shall be refunded to him without interest, or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act as the case may be.

[5th February 1959]

(5) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order of assessment against which the appeal has been preferred :

Provided that the Appellate Tribunal may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

(6) (a) The appellant or the respondent may apply for review of any order passed by the Appellate Tribunal under sub-section (3) on the basis of the discovery of new and important facts which after the exercise of due diligence were not within his knowledge or could not be produced by him when the order was made :

Provided that no such application shall be preferred more than once in respect of the same order.

(b) The application for review shall be preferred in the prescribed manner and within one year from the date on which a copy of the order to which the application relates was served on the applicant in the manner prescribed and where the application is preferred by any party other than a departmental authority it shall be accompanied by such fee not exceeding one hundred rupees as may be prescribed.

(7) Except as provided in the rules made under this Act the Appellate Tribunal shall not have power to award costs to either of the parties to the appeal or review.

(8) Every order passed by the Appellate Tribunal under sub-section (3) or (5) shall be communicated in the manner prescribed to the appellant, the respondent, the authority from whose order the appeal was preferred, the Deputy Commissioner, if he is not such authority, and the Board of Revenue.

(9) Every order passed by the Appellate Tribunal under sub-section (3) in the case of any person whose total turnover as assessed by the appropriate authority is less than Rs. 50,000 shall be final and every such order passed by the Appellate Tribunal in the case of any person whose total turnover as assessed by the appropriate authority is Rs. 50,000 or over shall be subject to the provisions of sub-section (6) and section 38 be final.

37 Appeal to the High Court.—(1) Any person objecting to an order passed by the Board of Revenue under section 34 may, within a period of sixty days from the date on which the order was served on him in the manner prescribed appeal against such order to the High Court.

(2) The appeal shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

[6th February 1939]

(3) In disposing of an appeal, the High Court may, after giving the appellant a reasonable opportunity of being heard,

(a) in the case of an order of assessment—

(i) confirm, reduce, enhance, or annul the assessment or penalty or both;

(i) set aside the assessment and direct the assessing authority to make a fresh assessment after such further inquiry as may be directed; or

(ii) pass such other orders as it may think fit; or

(b) in the case of any other order, confirm, cancel or vary such order :

Provided that at the hearing of any appeal the assessing authority shall have the right to be heard either in person or by a representative.

(4) Where as a result of the appeal any change becomes necessary in the order appealed against, the High Court may authorise the assessing authority to amend such order accordingly and on such amendment being made, any amount overpaid by the appellant shall be refunded to him without interest, or the further amount of tax, if any, due from him shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(5) Every order passed in appeal under this section shall be final.

(6) Notwithstanding that an appeal has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order of assessment against which the appeal has been preferred :

Provided that the High Court may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

(7) (a) The appellant or respondent may apply for review of any order passed by the High Court under sub-section (3) on the basis of the discovery of new and important facts which after the exercise of due diligence were not within his knowledge or could not be produced by him when the order was made.

(b) The application for review shall be preferred within such time and in such manner as may be prescribed, and shall, where it is preferred by the assessee, be accompanied by a fee of one hundred rupees.

38. Revision by High Court.—(1) In any case in which the total turnover as assessed by appropriate authority is Rs. 50,000 or over and within sixty days from the date on which a copy of the order under sub-section (3) of section 36 is served in the manner prescribed,

[5th February 1939]

any person who objects to such an order or the Deputy Commissioner may prefer a petition to the High Court on the ground that the Appellate Tribunal has either decided erroneously or failed to decide any question of law :

Provided that the High Court may admit a petition preferred after the period of sixty days aforesaid if it is satisfied that the petitioner has sufficient cause for not preferring the petition within the said period.

(2) The petition shall be in the prescribed form, shall be verified in the prescribed manner, and shall, where it is preferred by any party other than the Deputy Commissioner, be accompanied by a fee of one hundred rupees.

(3) If the High Court, on perusing the petition, considers that there is no sufficient ground for interfering, it may dismiss the petition summarily :

Provided that no petition shall be dismissed unless the petitioner has had a reasonable opportunity of being heard.

(4) (a) If the High Court does not dismiss the petition summarily, it shall, after giving both the parties to the petition a reasonable opportunity of being heard, determine the question of law raised and either reverse, affirm or amend the order against which the petition was preferred or remit the matter to the Appellate Tribunal, with the opinion of the High Court on the question of law raised or pass such order in relation to the matter as the High Court thinks fit.

(b) Where the High Court remits the matter under clause (a) with its opinion on the question of law raised, the Appellate Tribunal shall amend the order passed by it in conformity with such opinion.

(5) Before passing an order under sub-section (4), the High Court may, if it considers it necessary so to do, remit the petition to the Appellate Tribunal, and direct it to return the petition with its finding on any specific question or issue.

(6) Notwithstanding that a petition has been preferred under sub-section (1), the tax shall be paid in accordance with the order against which the revision has been preferred :

Provided that the High Court may, in its discretion, give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the petition, if the petitioner furnishes sufficient security to its satisfaction, in such form and in such manner as may be prescribed.

(7) If as a result of the petition any change becomes necessary in such assessment, the High Court may direct the assessing authority to amend the assessment accordingly, and on such amendment being made, any amount overpaid by the assessee shall be refunded

5th February 1959]

to him without interest, or the further amount of tax due from him, shall be collected in accordance with the provisions of this Act, as the case may be.

(8) (a) The petitioner or the respondent may apply for review of any order passed by the High Court under clause (a) of sub-section (4) on the basis of the discovery of new and important facts which after the exercise of due diligence were not within his knowledge or could not be produced by him when the order was made.

(b) The application for review shall be preferred within such time, and in such manner as may be prescribed, and shall where it is preferred by any party other than the Deputy Commissioner, be accompanied by a fee of one hundred rupees.

(9) In respect of every petition or application preferred under sub-section (1), or clause (a) of sub-section (8) the costs shall be in the discretion of the High Court.

39. *Petitions, applications and appeals to High Court to be heard by a Bench of not less than two Judges.*—Every appeal preferred to the High Court under section 37 and every petition under section 38 shall be heard by a Bench of not less than two Judges, and in respect of such appeal or petition the provisions of section 98 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) shall, so far as may be, apply.

40. *Maintenance of true and correct accounts and records by dealers.*—Every person registered under this Act, every dealer liable to get himself registered under this Act and every other dealer who is required so to do by the prescribed authority by notice served in the prescribed manner, shall keep and maintain a true and correct account in any of the languages specified in the Eighth Schedule to the Constitution, or in English, showing such particulars as may be prescribed: and different particulars may be prescribed for different classes of dealers.

41. *Powers to order production of accounts, and powers of entry, inspection, etc.*—(1) Any officer empowered by the Government in this behalf may, for the purposes of this Act, require any dealer to produce before him the accounts, registers and other documents, and to furnish any other information relating to his business.

(2) All accounts, registers and other documents maintained by a dealer in the course of his business, the goods in his possession, and his offices, shops, godowns, vessels or vehicles shall be open to inspection at all reasonable times by such officer.

(3) If any such officer has reason to suspect that any dealer is attempting to evade the payment of any tax, fee or other amount due from him under this Act he may, for reasons to be recorded in writing, seize such accounts, registers or other documents of the

[5th February 1959]

dealer as he may consider necessary, and shall give the Dealer a receipt for the same. The accounts, registers and documents so seized shall be retained by such officer only for so long as may be necessary for their examination and for any inquiry or proceeding under this Act :

Provided that such accounts, registers and documents shall not be retained for more than thirty days at a time except with the permission of the next higher authority.

.
.

Provided further that no residential accommodation (not being a place of business-cum-residence) shall be entered into and searched by such officer except on the authority of a search warrant issued by a Magistrate having jurisdiction over the area, and all searches under this sub-section, shall, so far as may be, be made in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898).

.
.

(4) Any such officer shall have power to seize and confiscate any goods which are found in any office, shop, godown, vessel, vehicle, or any other place of business or any building or place of the dealer, but not accounted for by the dealer in his accounts, registers and other documents maintained in the course of his business :

Provided that before ordering the confiscation of goods under this sub-section, the officer shall give the person affected an opportunity of being heard and make an inquiry in the prescribed manner.

Explanation.—It shall be open to the Government to empower different classes of officers for the purpose of taking action under sub-sections (1), (2) and (3).

42. *Establishment of check post or barrier and inspection of goods while in transit.*—(1) If the Government consider that with a view to prevent or check evasion of tax under this Act in any place or places in the State, it is necessary so to do, they may, by notification, direct the setting up of a check post or the erection of a barrier or both, at such place or places as may be notified.

(2) At every check post or barrier mentioned in sub-section (1), or at any other place when so required by any officer empowered by the Government in this behalf, the driver or any other person in charge of any vehicle or boat shall stop the vehicle or boat, as the case may be, and keep it stationary as long as may reasonably be necessary, and allow the officer in charge of the check post or barrier, or the officer empowered as aforesaid, to examine the contents in the vehicle or boat and inspect all records relating to the goods carried, which are in the possession of such driver, or other person in charge,

5th February 1959]

who shall, if so required, give his name and address and the name and address of the owner of the vehicle or boat as well as those of the consignor and the consignee of the goods.

(3) The officer in charge of the check post or barrier, or the officer empowered as aforesaid, shall have power to seize and confiscate any goods which are under transport by any vehicle or boat and are not covered by a delivery note, a Goods Vehicle Record, a Trip Sheet, or a Log Book, as the case may be, or by a bill of sale where one is required to be issued :

Provided that before ordering confiscation the officer shall give the person affected an opportunity of being heard and make an inquiry in the prescribed manner.

43. Submission of certain records by owners, etc., of boats.—

The owner or other person in charge of a boat shall submit to the Commercial Tax Officer having jurisdiction over the area in which the goods are delivered . . . copies of the log book with such further particulars, if any, and within such time, as may be prescribed under this Act.

* * * *

44. Submission of certain records by owners, etc., of goods vehicles.—The owner or other person in charge of a goods vehicle shall submit to the Commercial Tax Officer having jurisdiction over the area in which the goods are delivered . . . copies of the Goods Vehicle Record or Trip Sheet with such further particulars, and within such time, as may be prescribed under this Act.

45. Offences and penalties.—(1) Any person who—

(a) being an assessee under this Act, fails to submit a return as required by the provisions of this Act, or the rules made thereunder, or

(b) being a person obliged to register himself as a dealer under this Act, does not get himself registered, or

(c) collects any amount by way of tax under this Act in contravention of the provisions of sub-section (1) of section 22 shall, on conviction by a Magistrate, not below the rank of a Second-class Magistrate, be liable to fine which may extend to two hundred rupees.

(2) Any person who—

(a) wilfully submits an untrue return, or, not being already an assessee under this Act, fails to submit a return as required by the provisions of this Act or the rules made thereunder, or

(b) fraudulently evades the payment of any tax assessed on him or any fee or other amount due from him under this Act, or

(c) dishonestly objects to a notice issued to him under sub-section (1) of section 26, or

[5th February 1959]

(d) wilfully acts in contravention of any of the provisions of this Act, or

(e) after purchasing any goods in respect of which he has made a declaration under the proviso to sub-section (3) of section 3 fails without reasonable excuse to make use of the goods for the declared purpose;

shall, on conviction by a Presidency Magistrate or a Magistrate of the First-class, be liable to a fine which may extend to one thousand rupees and in the event of a second or subsequent conviction, to simple imprisonment which may extend to six months or a fine which may extend to two thousand rupees or . . . both.

(3) Any person who—

(a) prevents or obstructs inspection, entry, search or seizure by an officer empowered under section 41 . . . , or

(b) prevents or obstructs inspection of any goods vehicle, or boat carrying goods, by an officer in charge of a check post or barrier or any officer empowered under section 42 shall, on conviction, be liable to simple imprisonment which may extend to six months or a fine which may extend to two thousand rupees or both.

43. Composition of offences.—The prescribed authority may accept from any person who has committed or is reasonably suspected of having committed an offence against this Act, by way of composition of such offence—

(a) where the offence consists of the failure to pay, or the evasion of, any tax recoverable under this Act, in addition to the tax so recoverable, a sum of money not exceeding one thousand rupees or double the amount of the tax recoverable, whichever is greater, and

(b) in other cases, a sum of money not exceeding one thousand rupees.

47. Cognizance of offences.—No prosecution for any offence under sub-section (3) of section 45 shall be instituted except with the written consent of the Deputy Commissioner.

48. Assessment, etc. not to be questioned in prosecution.—(1) The order of assessment made under this Act shall be conclusive evidence in any prosecution or other proceeding.

(2) The validity of the assessment of any tax, or of the levy of any free or other amount, made under this Act, or the liability of any person to pay any tax, fee or other amount so assessed or levied shall not be questioned in any criminal court in any prosecution or other proceeding, whether under this Act or otherwise.

5th February 1959]

49. Bar of certain proceedings.—(1) No suit, prosecution or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act, without the previous sanction of the Government.

(2) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of duties or the discharge of functions imposed by or under this Act.

50. Limitation for certain suits and prosecutions.—No suit shall be instituted against the Government and no suit, prosecution or other proceeding shall be instituted against an officer or servant of the Government in respect of any act done or purporting to be done under this Act, unless the suit, prosecution or other proceeding is instituted within six months from the date of the act complained of.

51. Courts not to set aside or modify assessments except as provided in this Act.—No suit or other proceeding shall, except as expressly provided under this Act be instituted in any court to set aside or modify any assessment made under this Act.

52. Appearance before any authority in proceedings.—Any person who is entitled to appear before any authority other than the High Court in connection with any proceedings under this Act may be represented before such authority—

(a) by his relative or a person regularly employed by him, if such relative or person is duly authorized by him in writing in this behalf; or

(b) by a legal practitioner; or

(c) subject to such conditions, as may be presented, by an accountant or sales tax practitioner possessing the prescribed qualifications and duly authorized by him in writing in this behalf.

53. Power to make rules.—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) determining the total turnover or turnover of a dealer for the purposes of this Act;

(c) the assessment to tax under this Act of business which is discontinued or the ownership of which has changed;

[5th February 1950]

(d) the assessment to tax under this Act of business owned by minors and other incapacitated persons or by persons residing outside the State;

(e) the assessment of a business owned by any person whose estate or any portion of whose estate is under the control of the Court of Wards, the Administrator-General, the Official Trustee, or any receiver or manager appointed by or under any order of a Court;

(f) the administration of the check posts set up and barriers erected under this Act and the regulation of the work therein;

(g) the disposal of goods confiscated under this Act and of the proceeds thereof;

(h) compelling the submission of returns;

(i) the form in which and the particulars to be contained in any declaration to be given under this Act, the authority from whom, the conditions subject to which and the fees subject to payment of which any form of declaration prescribed under sub-section (3) of section 3 may be obtained, the manner in which the form shall be kept in custody and records relating thereto maintained, the manner in which any such form may be used and any such declaration may be furnished;

(j) the duties and powers of officers appointed for the purpose of enforcing the provisions of this Act;

(k) the term of office, and the conditions of service, of the members of the Appellate Tribunal;

(l) the circumstances in which and the extent to which, fees paid in pursuance of section 36 may be refunded;

(m) the issue of bills or cash memoranda, the class or classes of dealers who should maintain counterfoils for the same and the particulars to be shown in and the manner of maintenance of such counterfoils and the time for which they should be preserved;

(n) the maintenance of purchase bills or accounts of purchases and sales by dealers and the time for which they should be preserved;

(o) the issue of delivery notes in respect of goods delivered or transferred to retail dealers in pursuance of sales effected to them, the form and manner of their issue and the time for which they should be preserved;

(p) generally regulating the procedure to be followed and the forms to be adopted in proceedings under this Act.

(3) (a) In making a rule under sub-section (1) or sub-section (2), the Government may provide that a person guilty of a breach thereof shall be punishable with fine which may extend to one

5th February 1959]

thousand rupees and, where the breach is a continuing one, with further fine which may extend to fifty rupees for every day after the first during which the breach continues.

(b) No Court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the Second-class shall inquire into or try any offence consisting of a breach of a rule.

(4) All rules made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette*, and upon such publication shall have effect as if enacted in this Act.

(5) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

54. Power to summon witnesses and production of documents.—

An assessing authority or an appellate or revising authority (including the Appellate Tribunal) or any officer of the Commercial Taxes Department not lower in rank than an Assistant Commercial Tax Officer shall, for the purposes of this Act, have all the powers conferred on a court by the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the purpose of—

(a) summoning and enforcing the attendance of, any person and examining him on oath or affirmation; and

(b) compelling the production of any document.

55. Power to rectify any error apparent on the face of record.—

(1) An assessing authority or an appellate or revising authority (including the Appellate Tribunal) may, at any time within three years from the date of any order passed by it, rectify any error apparent on the face of the record :

Provided that no such rectification which has the effect of enhancing an assessment or any penalty shall be made unless such authority has given notice to the dealer and has allowed him a reasonable opportunity of being heard.

(2) Where such rectification has the effect of reducing an assessment or penalty, the assessing authority shall make any refund which may be due to the dealer.

(3) Where any such rectification has the effect of enhancing an assessment or penalty, the assessing authority shall give the dealer a revised notice of assessment or penalty and thereupon the provisions of this Act and the rules made thereunder shall apply as if such notice had been given in the first instance.

[5th February 1959]

56. Power to remove difficulties.—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders made under sub-section (1) shall as soon as possible after they are made be placed on the Table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendments or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

57. Prohibition of disclosure of particulars produced before Sales Tax Authorities.—(1) All particulars contained in any statement made, return furnished or accounts or documents produced under the provisions of this Act or in any evidence given or affidavit or deposition made, in the course of any proceeding under this Act or in any record of any proceeding relating to the recovery of a demand, prepared for the purposes of this Act shall be treated as confidential and shall not be disclosed.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall apply to the disclosure of any such particulars—

(i) for the purpose of prosecution under the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) or under this Act in respect of any such statement, return, accounts, documents, evidence, affidavit or deposition; or

(ii) to any person enforcing the provisions of this Act where it is necessary to disclose the same to him for the purposes of this Act; or

(iii) occasioned by the lawful employment under this Act of any process for the recovery of any demand; or

(iv) to a civil court in any suit to which the Government are party and which relates to any matter arising out of any proceeding under this Act; or

(v) occasioned by the lawful exercise by a public servant of his powers under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) to impound an insufficiently stamped document; or

(vi) to an officer of—

(a) the Government of India; or

(b) the Government of any State or Union Territory in India with which an agreement for disclosure on a reciprocal basis has been entered into by the Government of the State; or

(vii) to an officer of any department other than the Commercial Taxes Department of the State Government after obtaining—

(a) the permission of the Commercial Tax Officer of the district where such particulars are to be furnished by an officer subordinate to the Commercial Tax Officer; and

5th February 1959]

(b) the permission of the Board of Revenue where such particulars are to be furnished by a Commercial Tax Officer or an Appellate Assistant Commissioner or a Deputy Commissioner :

Provided that such particulars shall be furnished under clause (vii) only in exceptional cases and that any officer obtaining such particulars shall keep them as confidential and use them as confidential and use them only in the lawful exercise of the powers conferred by or under any enactment;

(viii) Nothing herein contained shall prevent the publication of the final assessment of any party in the prescribed manner.

58. Sale or purchase deemed to have taken place inside the State in certain cases.—(1) Any sale or purchase which took place on or before the 6th day of September 1955 shall be deemed to have taken place inside the State if the goods have actually been delivered as a direct result of such sale or purchase for the purpose of consumption in the State, notwithstanding the fact that under the general law relating to sale of goods the property in the goods has by reason of such sale or purchase passed in another State, and be subject to tax under this Act accordingly.

(2) The provisions of this section shall not affect the liability to tax of any sale or purchase under any other provision of this Act.

59. Power to amend Schedules.—(1) The Government may, by notification, alter, add to or cancel any of the Schedules.

(2) Where a notification has been issued under sub-section (1), there shall, unless the notification is in the meantime rescinded be introduced in the Legislature, as soon as may be, but in any case during the next sessions of the Legislature following the date of the issue of the notification, a Bill on behalf of the Government to give effect to the alteration, addition or cancellation, as the case may be, of the Schedules specified in the notification, and the notification shall cease to have effect when such Bill becomes law, whether with or without modifications, but without prejudice to the validity of anything previously done thereunder.

Provided that if the notification under sub-clause (1) is issued when the Legislature is in session, such a Bill shall be introduced in the Legislature during that session :

Provided further that where for any reason a Bill as aforesaid does not become law within six months from the date of its introduction in the Legislature, the notification shall cease to have effect on the expiration of the said period of six months.

(3) All references made in this Act to any of the Schedules shall be considered as relating to the Schedules as for the time being amended in exercise of the powers conferred by this section.

[5th February 1959]

60. *Certain transactions deemed to be first sales or purchases.*—Notwithstanding anything contained in this Act, the sale or purchase of such of those goods—

(i) as were not liable to tax only at the point of first sale or purchase before the commencement of this Act; and

(ii) as are liable to tax only at the point of first sale or purchase under sub-section (2) of section 3 of this Act; effected within the State after the commencement of this Act shall be deemed to be the first sale or purchase for the purposes of this Act, although any sale or purchase of such goods has taken place within the State before such commencement.

61. *Repeal.*—(1) The Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) is hereby repealed:

Provided that such repeal shall not affect the previous operation of the said Act or any right, title, obligation or liability already acquired, accrued or incurred thereunder and subject thereto, anything done or any action taken including any appointment, notification, notice, order, rule, form, regulation, certificate, licence or permit in the exercise of any power conferred by or under the said Act shall be deemed to have been done or taken in the exercise of the powers conferred by or under this Act, as if this Act were in force on the date on which such thing was done or action was taken, and all arrears of tax and other amounts due at the commencement of this Act may be recovered as if they had accrued under this Act.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) any application, appeal, revision or other proceeding made or preferred to any officer or authority under the said Act and pending at the commencement of this Act, shall after such commencement, be transferred to and disposed of by the officer or authority who would have had jurisdiction to entertain such application, appeal, revision or other proceedings under this Act if it had been in force on the date on which such application, appeal, revision or other proceeding was made or preferred.

5th February 1959]

THE FIRST SCHEDULE.

GOODS IN RESPECT OF WHICH SINGLE POINT TAX IS LEVIABLE
UNDER SUB-SECTION (2) OF SECTION 3.

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
1	Typewriters, tabulating machines, calculating machines and duplicating machines and parts thereof.	At the point of first sale in the State.	7
2	All clocks, timepieces and watches and parts thereof.	Do.	7
3	Motor vehicles including motor cars, motor taxicabs, motor cycles and cycle combinations, motor scooters, motor tris, motor omnibuses, motor vans and motor lorries chassis of motor vehicles, component parts of motor vehicles; articles (including rubber and other tyres and tubes and batteries) adapted for use as parts and accessories of motor vehicles not being such articles as are ordinarily also used for purposes other than as parts or accessories of motor vehicles.	Do.	7
4	Refrigerators, air conditioning plants, component parts of refrigerators or air conditioning plants.	Do.	7
5	Wireless reception instruments and apparatus, radios and radio gramophones, electrical valves, accumulators, amplifiers and loud speakers and spare parts and accessories thereof.	Do.	7
6	Cinematographic equipment including cameras, projectors, sound recording and reproducing equipment, lenses, films, and parts and accessories required for use therewith.	Do.	7
7	Photographic and other cameras, and enlargers, lenses, films, plates, paper, cloth and other parts and accessories required for use therewith.	Do.	7
8	Binoculars, telescopes and opera glasses.	Do.	7
9	Gramophones and component parts thereof and records.	Do.	7
10	Dictaphone and other similar apparatus for recording sound and spare parts thereof.	Do.	7
11	Sound transmitting equipment including telephones and loud speakers and spare parts thereof.	Do.	7
12	All arms including rifles, revolvers, pistols, and ammunition for the same.	Do.	7
13	Iron and steel safes and almirahs ..	Do.	7

[5th February 1959]

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
14	Mechanical lighters and cigarette cases.	At the point of first sale in the State.	7
15	Bullion and specie	Do.	1
16	Cotton waste	Do.	1
17	Cotton yarn waste	Do.	1
18	Artificial silk yarn and <u>staple fibre yarn.</u>	Do.	1
19	Jari	Do.	2
20	<u>All vegetable oils</u>	Do.	3
21	Oil cakes	Do.	3
22	Chemical fertilizers, that is to say— (1) ammonium sulphate, (2) ammonium nitrate, (3) urea, (4) ammonium chloride, (5) sodium nitrate, (6) calcium ammonium nitrate (7) super phosphate single, (8) super phosphate triple, (9) kotka phosphate, (10) dicalcium phosphate, (11) potassium chloride (muriate of potash), (12) sulphate of potash, (13) mono ammonium phosphate, (14) diamonium phosphate, (15) Bone meal, (16) any mixture of one or more of the articles mentioned in items (1) to (15) and one or more of the organic manures.	Do.	3
23	Any pen, pencil or pen and pencil set, sold for Rs. 20 or more.	Do.	3
24	Machinery (other than those falling under item 41, including any article, implement, contrivance, apparatus or part of such machinery made of any metal (not being a typewriter, tabulating machine, calculating machine and duplicating machine and parts thereof), hardware iron and steel (other than those mentioned under declared goods) and all articles made therefrom (excluding articles used for agricultural purposes) and all items specifically provided in the schedule....	Do.	3
25	Milk foods (excluding fresh milk) but including milk powder.	Do.	3
26	Asafoetida	Do.	3
27	All kinds of wood and timber..... and similar articles (<u>excluding firewood and charcoal</u>),	Do.	3

5th February 1959]

<i>Serial number.</i>	<i>Description of the goods.</i>	<i>Point of levy.</i>	<i>Rate of tax.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
<u>28</u>	Ice and ice fruits	At the point of first sale in the State.	3
<u>29</u>	Confectionery (tinned, packed or otherwise).	Do.	3
<u>30</u>	Biscuits and cakes (packed, tinned or otherwise excluding bread).	Do.	3
<u>31</u>	Precious stones, namely, diamonds, emeralds, rubies, real pearls and sapphires, whether they are sold loose or as forming part of any article in which they are set.	Do.	3
<u>32</u>	Chicory	Do.	5
<u>33</u>	Coffee, that is to say, any one of the forms of coffee such as coffee beans, coffee seeds (raw or roasted) coffee powder, but not including coffee drink.	Do.	5
<u>34</u>	French coffee (if the coffee portion of the French coffee has not already suffered tax in this State under item 32).	Do.	5
<u>35</u>	Cement	Do.	5
<u>36</u>	Kerosene	Do.	5
<u>37</u>	Tea, that is to say, any one of the forms of tea in which it is sold but not including tea drink.	Do.	5
<u>38</u>	Soaps	Do.	5
<u>39</u>	Bicycles, tandem cycles and cycle combination, tyres, tubes and accessories and parts.	Do.	5
<u>40</u>	Leather goods of all kinds excluding footwear.	Do.	5
		
		
<u>41</u>	Foamed rubber sheets, cushions, pillows and other like articles.	Do.	6
<u>42</u>	All electrical goods, instruments, apparatus, appliances and all such articles, the use of which cannot be had except with the application of electrical energy, including fans, lighting bulbs, electrical earthen- wares and porcelain and all other accessories and component parts either sold as a whole or in parts.	Do.	6
<u>43</u>	Crockery and cutlery, including knives, forks and spoons, articles made of glass, China porcelain or glazed earthenware adopted for domestic use.	Do.	6

[5th February 1959]

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
<u>44</u>	Vacuum flasks of all kinds	At the point of first sale in the State.	6
<u>45</u>	Upholstered furniture, sofa sets, dressing tables and furniture of all types including those made of steel and pile carpets (other than those mentioned in item 13.)	Do.	6
<u>46</u>	Vegetable products, that is to say, any vegetable oil or fat, which whether by itself or in admixture with any other substance, has by hydrogenation or by any other process been hardened for human consumption.	Do.	6
<u>47</u>	Paints, colours and varnish, lithographic printing and duplicating inks.	Do.	6
<u>48</u>	Lubricating oils and greases	Do.	6
<u>49</u>	Tinned, canned, bottled or packed foods or provisions (excluding those mentioned under items 25, 29 and 30).	Do.	6
<u>50</u>	Camphor	Do.	6
<u>51</u>	Mercury	Do.	6
<u>52</u>	Scents and perfumes, powders, snowscented hair oils, scented sticks, cosmetics and toilet requisites, except soaps.	Do.	6
<u>53</u>	Furs and skins (other than those of cattle, sheep and goats) and articles of personal or domestic use made therefrom.	Do.	6
<u>54</u>	Fireworks, including coloured matches.	Do.	6
<u>55</u>	Glassware, bottles and phials, funnels, globes, glass parts of lamps, sheets and plates, and photo and other frames.	Do.	6
<u>56</u>	All varieties of tractors and bulldozers. . .	Do.	6
<u>57</u>	Plastic sheets and fabrics and articles made therefrom.	Do.	6
<u>58</u>	Folding umbrellas and parts	Do.	6
<u>59</u>	Musical instruments	Do.	6

5th February 1959]

<i>Serial number.</i>	<i>Description of the goods.</i>	<i>Point of levy.</i>	<i>Rate of tax.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
60	Wattle bark including dyeing and tanning materials.	At the point of last purchase in the State.	3
61	Raw wool	Do.	3
62	Palmyra fibres and stalks	Do.	2
63	Sugarcane	At the point of last purchase in the State.	3
64	Potatoes	At the point of first purchase in the State.	2

THE SECOND SCHEDULE.

DECLARED GOODS IN RESPECT OF WHICH A SINGLE-POINT TAX ONLY IS LEVIABLE UNDER SECTION 4.

<i>Serial number.</i>	<i>Description of the goods.</i>	<i>Point of levy.</i>	<i>Rate of tax.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
1	Coal, including coke in all its forms . .	At the point of first sale in the State.	2
2	Cotton, that is to say, all kinds of cotton (indigenous or imported) in its unmanufactured state, whether ginned or unginned, baled, pressed or otherwise, but excluding cotton waste.	At the point of last purchase in the State.	1
3	Cotton yarn, but excluding cotton yarn waste.	At the point of first sale in the State.	
4	Iron and steel, that is to say— (a) pig iron and iron scrap ; (b) iron plates sold in the same form in which they are directly produced by the rolling mill ; (c) steel scrap, steel ingots, steel billets, steel bars and rods ; and (d) (i) Steel plates ; (ii) Steel sheets ; (iii) Sheet bars and tin bars ; (iv) rolled steel sections ; and (v) tool alloy steel.	Do.	
	Items (i) to (v) sold in the same form in which they are directly produced by the rolling mill.		

[5th February 1959]

Serial number.	Description of the goods.	Point of levy.	Rate of tax.
(1)	(2)	(3)	(4)
			PER CENT.
5	Jute, that is to say, the fibre extracted from plants belonging to the species <i>cochorus capsularis</i> and <i>cochorus olitrius</i> and the fibre known as mesta or bimli extracted from plants of the species <i>hibiscus Cannapinus</i> and <i>hibiscus saldarifavar altissima</i> , whether baled or otherwise.	At the point of first sale in the State.	2
6 (a)	Oil-seeds, other than cardamom, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry, or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like.	Do.	2
(b)	Cardamom	At the point of first purchase in the State.	2
7 (a)	Raw hides and skins	At the point of last purchase in the State.	2
(b)	Dressed hides and skins (which were not subjected to tax under this Act as raw hides and skins).	At the point of first sale in the State.	1

THE THIRD SCHEDULE.

GOODS EXEMPTED FROM TAX BY SECTION 8.

Description of goods.

- 1 Motor spirit as defined in the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Madras Act VI of 1939).
- 2 Tobacco and its products.
- 3 Any goods on which duty is levied or leviable under the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937), or the Opium Act, 1878 (Central Act I of 1878) on the entire quantity of such goods and not merely on any ingredient which forms part of such goods.
- 4 All varieties of textiles (other than durries, carpets, druggets and pure silk cloth) made wholly or partly of cotton, staple fibre, rayon, artificial silk or wool including handkerchiefs, towels, napkins, dusters, cotton velvets and velveteen, tapes, niwars and laces and hosiery cloth in lengths.
- 5 Sugar including jaggery and gur.
- 6 Handspun yarn.
- 7 Handloom cloth.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

5th February 1959]

Appendix II:

DISSENTING MINUTES.

(1)

[Vide paragraph 9 of the Report.]

The Select Committee has made welcome changes, in many respects. But in respect of rates of tax and range of articles, the proposals remain unaltered in the main. I am of the view that the rate for multi-point commodities, should not be more than 1 per cent. In this connexion, I wish to bring to the notice of the Committee, the following observation of Dr. P. S. Lokanathan, who has recommended only 1 per cent for multi-point:—

"In making this recommendation, I have taken full account of the revenue implications and I am convinced that a decision by the Government that the multi-point levy is to be kept always at a moderate level will go a long way in creating the conditions for an effective and successful Sales Tax System."

I fail to see any justification why the strong plea made by Dr. Lokanathan be ignored and the rate be fixed at 2 per cent for multi-point. If the multi-point rate is fixed at 1 per cent the tendency to evade will be much less and the Government would be better fortified in employing stringent measures to prevent evasion.

Exemption of food articles from sales tax is another point which was pressed in the Committee. In this respect again even the concessional rate of $\frac{1}{2}$ per cent suggested by Dr. Lokanathan has not been accepted.

The rates for compounding up to Rs. 25,000 turnover, have been doubled as compared with the recommendations of Dr. Lokanathan.

In the case of exclusive dealers in perishable goods, the exemption limit is fixed at Rs. 20,000. I am of the view that this limit should be raised to Rs. 50,000, especially in view of the fact that many items, such as flowers, vegetables, etc., are brought under the purview of the tax. If this is not possible, the exemption of those items should continue.

In respect of hotels also the recommendation of Dr. P. S. Lokanathan has not been accepted.

The co-operative societies which cater to the needs of industrial workers and urban middle-class employees, are placed on a par with private dealers. This is an anomaly. If the co-operative societies are to survive competition from private dealers, at least concessional rates should be fixed, if total exemption is not possible.

If one analyses the new Bill, it will be difficult to say in what respect there is any relief. Revenue considerations have been held uppermost in fixing the rates and the range. I am of opinion the new Bill, if it comes into force as recommended by the majority of the Select Committee, would yield record revenue unprecedented in the history of sales tax. I suggest that the powers of exemption should be exercised to give relief to deserving articles.

[5th February 1959]

I also suggest that a review should be undertaken after a year, to consider what changes are necessary in the light of the working of the new Act.

MADRAS,
29th January 1959.

M. KALYANASUNDARAM,
Member, Legislative Assembly.

(2)

Foodgrains are to be taxed at 1 per cent multi-point as it is done now. While the deficit States like Kerala and Mysore have completely exempted foodgrains from sales tax I do not find any valid reason in the levy of tax on foodgrains. They must be completely exempted. Likewise oil-cakes which are solely used as fodder for cattle and manure by agriculturists is subject to 3 per cent single-point. This will affect the agriculturist. Further the country chekkus will be very much affected as the tax is leviable irrespective of the quantum produced. Concession must be shown in all these essential articles whereas there is a possibility for increasing the rate on luxurious articles like precious stones, cars, etc.

MADRAS,
28th January 1959.

M. P. SUBRAMANIAM,
Member, Legislative Assembly.

MADRAS,
28th January 1959.

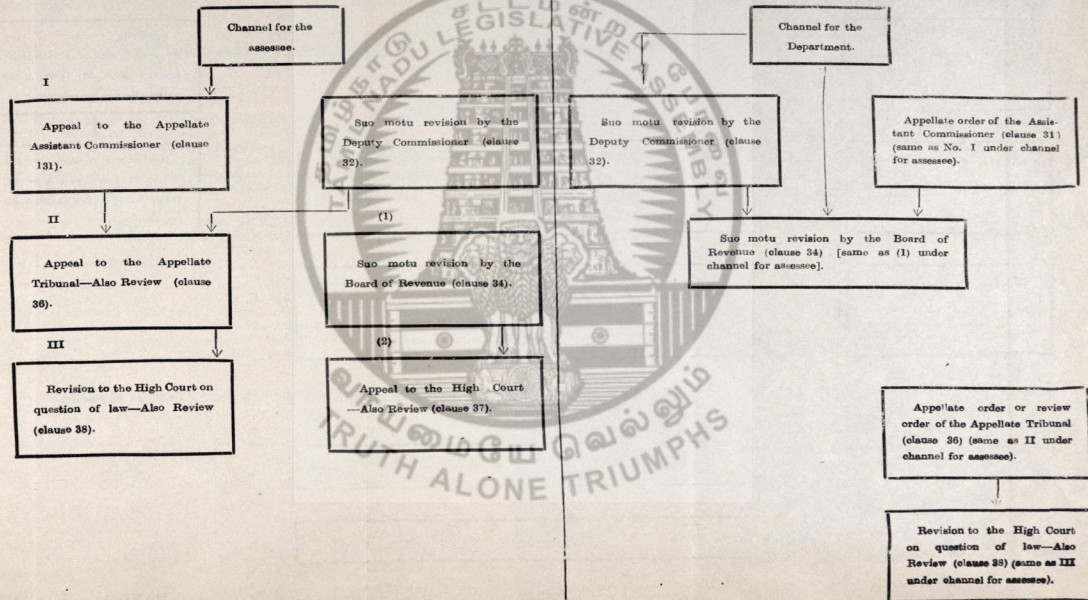
T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

5th February 1959]

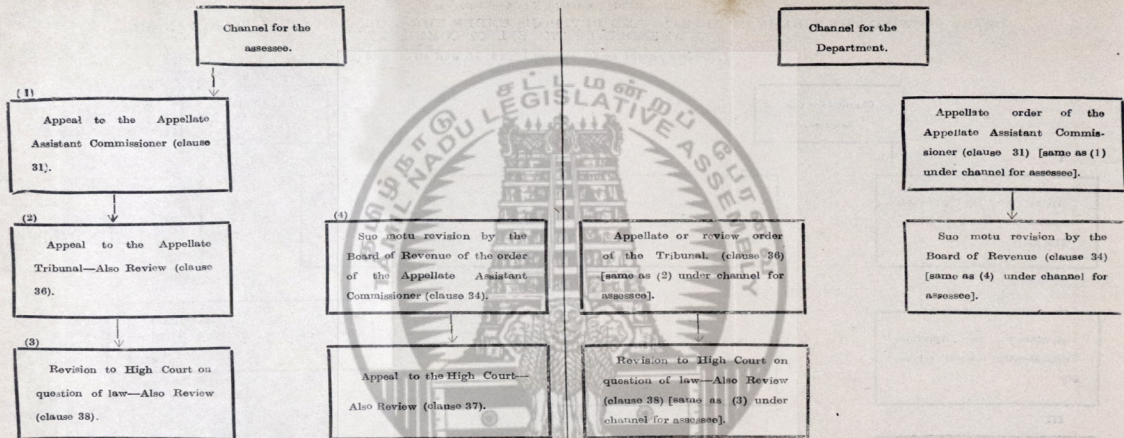
Appendix III.

[Vide paragraph 7 of the Report.]

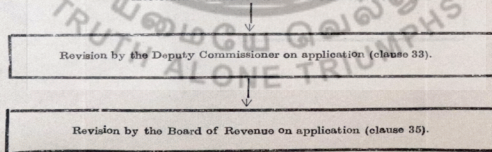
CHART SHOWING THE SCHEME OF APPEALS AND REVISIONS UNDER THE MADRAS GENERAL SALES TAX BILL, 1958,
AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE.*I. Orders passed under clauses 12, 14, 15 and 16 (1) and (2).*

[5th February 1959]

II. Orders passed under clauses 18, 23, 27, 41 (4) and 42 (3).

III. Orders passed under the Act by the Commercial Tax Officer and authorities subordinate to him against which an appeal does not lie to the Appellate Assistant Commissioner under clause 31.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

5th February 1959]

APPENDIX V.

[Vide item VI on page 33 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON THE QUESTION WHETHER A PUBLICATION IN THE "DINA THANTHI" CONSTITUTED A BREACH OF PRIVILEGES OF THE HOUSE.

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MADRAS.

I. INTRODUCTION.

I, the Chairman of the Committee of Privileges, present this report to the House on the question of breach of privilege, viz., the publication on the front page headings and the report appearing thereunder in the City edition of "Dina Thanthi", dated 9th September 1958, with reference to certain answers given by the Home Minister relating to registration of marriages in the Assembly on 8th September 1958.

A question of privilege was raised by Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home, on 9th September 1958 and it was referred to the Committee by a motion made and carried in the House on 9th September 1958.

2. The Committee held four sittings. At its first sitting on 22nd September 1958, a note (Appendix II) was circulated by the Secretary, Legislature Department, setting out the facts of the case, the law, practice and precedents on the subject. After a preliminary discussion the Committee decided that the Editor of the "Dina Thanthi" should be summoned to appear before it on the 18th October 1958, so that the Committee may hear what he had to say in the matter.

3. At its second sitting on 18th October 1958, the Editor of the paper who appeared before the Committee requested the Committee to adjourn the hearing as he had not been furnished with a copy of the relevant proceedings required. Thereupon the Committee decided to furnish a copy of the official report of the relevant proceedings and adjourned the hearing to 2nd November 1958. True copy of the proceedings was also furnished to the Editor.

4. At its third sitting on 2nd November 1958, the Chairman read out to the Committee a further letter (Appendix I) received from the Editor setting out some facts and ultimately expressing his unconditional regard for the publication. The Committee also heard the Editor. Questions put to him and his answers are appended to this report.

5. At its fourth sitting on 5th November 1958, the Committee deliberated on the draft report and adopted it.

[5th February 1959]

II. FACTS OF THE CASE.

On the front page of the City edition of "Dina Thanthi", dated 9th September 1958, there appeared a full page eight-column headline in bold types with further sub-headlines which ran as follows :—

தாலி கட்டிவிட்டால், அது "கல்யாணம்" ஆகிவிடாது !

சட்டசபையில் மந்திரி பக்தவத்சலம் அறிவிப்பு.

சடங்குகள் இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கல்யாணம் (அதாவது சுய மரியாதைக் கல்யாணம், ஒப்பந்த கல்யாணம் ஆகியவை) செல்லுபடியாகாது. இந்தத் தகவலை போலீஸ் மந்திரி எம். பக்தவத்சலம் சென்னை சட்டசபையில் அறிவித்தார்.

சென்னை, செப். 9.

கல்யாணம் நடத்தும் முறைபற்றி சென்னை சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

சடங்கு இல்லாமல்.

சடங்கு இல்லாமல் ஒப்பந்தம் மூலம் செய்துகொண்ட கல்யாணம், செல்லுபடி ஆகாது என்று கோர்ட்டு தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதனால், அந்தக் கல்யாணம் மூலம் பிறக்கிற குழந்தைகளுக்கு "பிள்ளை" என்ற உரிமை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே தாலி கட்டினால் அது கல்யாணம் என்று அரசாங்கம் செய்யக் கூடாதா ?

மேற்கண்டவாறு கே. பி. எஸ். மணி (சீர்காழி தொகுதி மெம்பர்) கேட்டார்.

செய்ய முடியாது.

அதற்கு போலீஸ் மந்திரி பக்தவத்சலம் பதில் சொல்லுகையில் தெரிவித்ததாவது—

அவ்விதம் சட்டம் செய்ய முடியாது. சடங்கு இல்லாமல் சுயமரியாதை கல்யாணம் செய்து கொள்கிறவர்கள், அதை பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

கட்டாய பதிவு.

SRI A. A. RASHEED (வாணியம்பாடி தொகுதி மெம்பர்) : கேள்வி : எல்லாத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாக பதிவு செய்வதற்காக சட்டம் கொண்டு வர உத்தேசம் உண்டா ?

மந்திரி : பதில்—இல்லை.

சட்டம் வராது.

சுயமரியாதைக் கல்யாணங்களை செல்லுபடியாக்க சட்டம் கொண்டுவரப் பட மாட்டாது என்றும் மந்திரி தெரிவித்தார்.

An English translation of the above publication will read thus:

Tying of 'Thali' will not constitute "Marriage" !

MINISTER BHAKTAVATSALAM'S ANNOUNCEMENT IN THE
LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Marriage performed without ceremonies (i.e., Swayamariyathai marriage, registered marriage, etc.), is not valid. This information was given by Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Police, in the Madras Legislative Assembly.

5th February 1959]

Madras, September 9.

Questions were asked in the Madras Legislative Assembly regarding the procedure for performance of marriage.

Without ceremony.

Sri K. B. S. MANI (Member from Sirkali Constituency) put the following question:—

The Court has given judgment that marriage performed by way of registration without ceremonies will not be valid. Therefore, the "children" born out of that wedlock have no rights as such. Hence, will not the Government bring in a legislation laying down that if "Thali" is tied, it will be marriage?

Cannot do so.

While replying to that question, Bhaktavatsalam, the Minister for Police, observed:—

It is not possible to bring in such legislation. Those who get married under the Swayamariyathai system without ceremonies may get their marriages registered.

Compulsory registration.

Question by Sri A. A. RASHEED (Member from Vaniyambadi Constituency)—

Whether there is any proposal to bring in legislation for compulsory registration of all marriages?

The Minister: No.

Legislation will not be introduced.

The Minister stated that legislation will not be introduced for making Swayamariyathai marriage valid.

The proceedings as they appeared in the official report are as follows:—

Marriages.

Sri A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to bring in legislation for compulsory registration of all marriages?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI K. B. S. MANI : இப்பொழுது அதிகமாக சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் புரோகிதர் இல்லாத திருமணங்களும் தான் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. பேப்பர்களில் பார்த்தால் அதில் வருகிற பல திருமணங்களும் புரோகிதர் வைத்துச் செய்யாததினால் அத்திருமணங்கள் செல்லுபடியாகாது என்றும், அப்படி அவர்களுக்கு குழந்தைகள் பிறந்தால் கூட அப்பெண்கள் அவர்களது மனைவிகள் அல்ல என்று ஜட்ஜுகளால் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே கட்டாயமாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று இருந்தால்கூட, ஆயிரக் கணக்கான மக்கள்

[5th February 1959]

ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றனர். ஆகவே, தாலிகட்டினால் அவள் உண்மையிலே மனைவி என்ற திருத்தத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்வதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. அங்கத்தினர்வர்களே சமீபத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டார்கள். அவர்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டாரா இல்லையா என்று தெரியாது. அவர்களைப் போன்றவர்கள் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லி இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்துவைப்பதுதான் நல்லது.

On this publication a motion was made in the House that it constituted a breach of privilege and the matter may be referred to the Committee of Privileges. The Hon. Speaker held that it constituted *prima facie* a breach of privilege and the House agreed to refer the matter to the Committee for consideration and report.

III. FINDINGS OF THE COMMITTEE.

The question before the Committee was whether the headline and the news published thereunder in the daily in question constituted a breach of privilege of the House and what effect it will have in the minds of the public about the Hon. Minister who gave the answers. The Editor admitted when he was examined that the Ministry had not replied in the way it was reported in the "Dina Thanthi" and therefore the publication in the paper was incorrect. He also admitted that the proceedings as reported by the Reporter of the Daily did not contain the statements concerned in the proceedings before the Committee.

Under Article 194 (3) of the Constitution the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committee of a House of such Legislature shall be such as may, from time to time, be defined by the Legislature by law and until so defined, shall be those of the House of Commons of Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees, at the commencement of the Constitution. The following instances of misconduct in connection with the publication of debates have been treated in the House of Commons as breaches of privilege:—

(1) Publishing scandalous misrepresentations of what had passed in either House or what had been said in debate.

(2) Publishing gross or wilful misrepresentations of particular members' speeches.

(3) Publication of false or perverted reports of debates or proceedings of either House or Committees of either House.

The Committee is of opinion that the publication was besides being inaccurate a gross misrepresentation and perverted report of the proceedings of the House capable of misleading the public as to what the Hon. Minister said and therefore constituted a breach of privilege of the House.

The Committee finds that the publication came under items (2) and (3) mentioned above.

5th February 1959]

With reference to the question of privilege that arose out of certain headlines which appeared in the same daily, dated 30th October 1957, the Committee had pointed out, in its report presented to the House in February 1958, that the proceedings of the Legislature should be presented to the people through the Press, but that while doing so, the Press should publish a fair report, but regrets to find an inaccurate report of the proceedings once again in this daily in spite of the apology tendered and the assurance given by the same Editor before the Committee on that prior occasion.

The Committee considered what action should be taken against the Editor of the paper. The Editor though he admitted before the Committee that the publication was inaccurate had not even taken the trouble to publish the correct version and express regret for such incorrect, misleading and perverted report.

Another factor the Committee had to consider was that the very same paper had committed a breach of privilege last year and has expressed regret but had again committed a breach and published a gross misrepresentation and perverted report of the proceedings. The paper seems to indulge in publishing incorrect proceedings with broad headlines with an exclamation mark (!) even. The lenience shown on the last occasion does not seem to have had any effect on the paper. In the case of the previous breach it was said to be the mistake of the Reporter but in this case the Sub-Editor had prepared the headline with reference to what the Press Reporter gave him and prepared the headline and the matter published. It is also admitted that the same was transmitted to the other editions of "Dina Thanthi" published at Tiruchirappalli and Madurai on the same date, giving the same headlines, etc. The Committee therefore recommends to the House that all facilities given to "Dina Thanthi" paper and the Press Ticket issued to the Reporter of that daily for covering the proceedings of the Legislative Assembly be suspended for a week during the next session of the Assembly.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
5th November 1958.

K. RAMACHANDRAN,
Chairman.

Appendix I.

Copy of letter from Sri P. RAMARATNAM, B.A., Editor, "Daily Thanthi", Madras, addressed to the Hon. Chairman and Members of the Privilege Committee, Legislative Assembly, Madras, dated 2nd November 1958.

[Privilege issue—"Daily Thanthi".]

Millions of people in Tamilnad are under the impression that by tving a thali a Hindu marriage is completed. But, under the Hindu Marriages Act, tving a thali alone is not sufficient, if, as in Tamilnad, the custom includes saptapadi or the walking of seven steps hand in hand round the sacred fire.

[5th February 1959]

Sri K. B. S. MANI who put the question assumed this position of the law and asked the question as follows :—

“ . . . ஆகவே, தாலி கட்டினால் அவள் உண்மையிலே மனைவி என்ற திருத்தத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வருமா ? ”

He assumed the position of law as above stated and asked “ whether the Government will introduce a Bill making thali tying sufficient for Hindu marriage ”

The Hon. Minister also assumed the position of law as above stated and replied :

“ இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை . . . இம்மாதிரி திருமணங்களை ரெஜிஸ்டர் செய்து வைப்பதுதான் நல்லது. ”

In other words he is not prepared to bring an Act validating a Hindu marriage consisting of thali tying alone.

So, it was assumed by the questioner that thali tying alone is not sufficient. It was assumed by the Hon. Minister also that thali tying is by itself not sufficient.

The “ Daily Thanthi ” heading merely expresses what is assumed both by the questioner and by the Hon. Minister.

In so putting explicitly what is assumed in both the question and the answer, I did not intend any disrespect to the Hon. House or to the Hon. Minister.

The “ Daily Thanthi ” is read by a large number of middle-class families and it is in their interest to know that under the law as it now stands thali tying alone is not sufficient to constitute a Hindu marriage and that no Bill is in contemplation for validating such marriages.

I have made a thorough enquiry in my office. I assure this Hon. Committee that neither the Reporter nor the Sub-Editor had any intention of showing any disrespect to the Hon. House or to the Hon. Minister.

I beg to submit that unintended inaccuracies sometimes do occur. In connection with this very incident a mistake has occurred in the *Hindu* as per cutting enclosed, which put தாலி கட்டினால் கலியாணம் ஆகாது as தாலி கட்டாமல் கலியாணம் ஆகாது. The Hon. Members are also aware that in the official reports circulated to them for correction there do sometimes occur inaccuracies. I submit that in this case before this Hon. Committee nothing more has happened than an unintended inaccuracy. The inaccuracy consists of putting in express words what was implied in the question and the answer.

I hasten to tender my unconditional apology for the inaccuracy and request that this Hon. Committee be pleased to accept the apology and drop the matter.

5th February 1959]

Appendix II.

Notes circulated to the Committee of Privileges on
22nd September 1958 and 18th October 1958.

A

On the 9th September 1958, Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, Minister for Home, raised a privilege issue to the effect that the eight-column headlines published at page 1 of the "Dina Thanthi" City daily edition, dated 9th September 1958, constitute a breach of privilege of the House as no such statement was made by him, or that there is anything to warrant this conclusion in the answers given by him.

The publication in the paper was—

தாலி கட்டினிடால் அது "கல்யாணம்" ஆகிவிட்டது!

சட்ட சபையில் மந்திரி பக்தவத்சலம் அறிவிப்பு.

"சட்டங்குகள் இல்லாமல் செய்யப்படுகிற கல்யாணம் (அதாவது சுயமரியாதை கல்யாணம், சூப்பந்த கல்யாணம் ஆகியவை) கெல்லுபடியாகாது. இந்தத் தகவலை போலீஸ் மந்திரி எம். பக்தவத்சலம் சென்னை சட்ட சபையில் அறிவித்தார்."

சென்னை, செப். 9—கல்யாணம் நடத்தும் முறைபற்றி சென்னை சட்ட சபையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

English version of the publication was—

[Mere tying of thali will not constitute marriage. Announcement by Minister Bhaktavatsalam in the Assembly:]

Marriages performed without certain prescribed ceremonies (Swayamariyathai marriages and registered marriages) are not valid. This information was given by Minister Bhaktavatsalam in the Assembly.

Questions were asked in the Assembly in the manner as to the performance of marriages.]

He had only stated to a question whether legislation may be brought forward to validate marriages without ceremonials, that there was no such proposals before the Government but that such marriages could be registered.

On this, the Hon. Speaker ruled that a *prima facie* case has been made out and if the Hon. Minister wants he may move a motion that and the matter was referred to the Privileges Committee.

On this, the Hon. Minister moved a motion for referring the matter to the Privileges Committee. The motion was put and carried and the matter was referred to the Privileges Committee.

Under Article 194 (3) of the Constitution, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the Members and the Committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its Members and Committees, at the commencement of the Constitution. The Madras Legislature has not yet defined the privileges.

[5th February 1959]

The right to publish debates and proceedings and the right to restrain publication by others as it obtains in England may be set out briefly as follows :—

The House has long regarded speeches or writings which reflect upon it as among the acts which constitute a breach of privilege or contempt. In 1701, the House resolved that to print or publish any books or libels reflecting on the proceedings of the House is a high violation of the rights and privileges of the House (C.J. 1699-1702/767/), and indignities by words spoken or writings published reflecting on the character or proceedings of the House have been constantly punished upon the principle that such acts tend to obstruct the House in the performance of its functions by diminishing the respect due to it. The House of Lords has also observed the same principle in punishing spoken or written reflections as a contempt.

Reflections upon Members even where individuals are not named, may be so framed as to bring into disrepute the body to which they belong, and such reflections have therefore been treated as equivalent to reflections on the House itself." (Sir Gilbert Campion.)

Even now, it is within the jurisdiction of either House to withhold its proceedings from the public, if it so desires, and to punish any violation of its orders. Each House, however, waives its privileges in this respect so long as the published reports are accurate and fair. If wilfully misleading or incorrect accounts of the debates are published then those responsible for the publication will be punished, the technical ground for proceeding against them being that to publish the report at all is a breach of privilege.

The publication of parliamentary proceedings is protected by the same principles as that which protects the publication of proceedings in Courts of Justice, viz., that the advantage to the public, negatives the presumption of malice and outweighs any disadvantage to individuals. A fair and faithful report of the whole debate would not, therefore, be actionable. This does not, however, extend to the publication apart from the rest of the debate of an attack made in Parliament upon an individual. A garbled or partial report or of detached parts of proceedings published with intent to injure the individuals will also be disentitled to protection.

The following are instances of misconduct in connection with the publication of debates which have been treated as breach of privileges :—

(1) Publishing scandalous misrepresentation of what had passed in either House or what had been said in debate.

(2) Publishing gross or wilful misrepresentations of particular members' speeches.

(3) Publication of false or perverted reports of debates or proceedings of either House or Committees of either House.

5th February 1959]

An instance of breach of privilege by a newspaper raised in the House of Commons is given below :—

Hobhouse's Case (1819).

On 10th December 1819, a complaint was made of a pamphlet, in which it was suggested that only the existence of the Army saved the Members of the House from the wrath of the people and that " nothing but brute force, or the pressing fear of it would reform Parliament ". The publisher of the pamphlet, Robert Stodart, was ordered to attend at the Bar, and he declared that the author of the pamphlet was John Cam Hobhouse. The latter was adjudged guilty of a breach of privilege, and committed to Newgate Prison; no penalty was imposed upon Stodart.

In Madras Legislature on 30th October 1957, the same paper in question gave a misleading headline and a report of the proceedings of this Legislative Assembly. The matter was gone into by the Committee of Privileges known as " Dina Thanthi " case and reported to the House that the publication amounted to false and perverted report of the debates and proceedings of the House. As the Editor published the paper had stated that he had no intention of casting aspersions on any Minister or any Members and further admitted that there was no connection between the headline and the body of the news and that the headline was false. He also expressed his regret specifically for the publication of the headline and assured that he would publish an apology expressing regret in the Madras, Tiruchirappalli and Madurai editions. An apology had also appeared in the City edition of the daily. Taking all these into consideration the Committee though satisfied that the publication was false and constituted a breach of privilege of the House considered that the apology tendered is sufficient and recommended that no further action in the matter be taken. The report was accepted by the Assembly and no further action was taken on the paper.

The same paper has again published a similar report. Therefore the question for consideration is whether the misrepresentation of the proceedings of the House is a breach of privilege of this House.

B

In continuation of the notes circulated to Members of the Privileges Committee, dated 22nd September 1958, the following cases also may be circulated to the Members :—

1. *Lok Sabha*—28th August 1956.—In the news item in " *Hindusthan Times* " a member was reported to have made the following statement :—

" Let it be understood that what stood in the way of the Minister and his Deputy were their physiquess . . . "

The member mentioned in the House that he did not use the word " physique ". The Editor of " *Hindusthan Times* " was addressed. He expressed regret and the matter was closed.

(*Lok Sabha Parliamentary Digest*, Volume I, No. I, page 6.)

[5th February 1959]

2. *Rajya Sabha*—1st May 1953.—The "Statesman" published certain extracts from uncorrected verbatim proceedings not intended for publication. A member raised it as a question of breach of privilege. The matter was not pursued in view of the regret expressed by the Editor of the paper subsequently.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 3, page 8.)

3. *Legislative Assembly (Hyderabad)*—1st April 1954.—A member alleged that the local news agencies had not been reporting his speeches with the intention of suppressing his view. He raised the matter as a breach of privilege and it was referred to the Committee of Privileges. The Committee held that the suppression was not wilful and as such there was no case of breach of privilege.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 4, pages 11–12.)

4. *Madhya Pradesh Vidhan Sabha*—(a) 26th December 1956.—A daily "Jagaran" gave a wrong report of the proceedings of the House and a member gave notice of Privilege Motion on the question. The representative of the paper wrote a letter apologising for the wrong report. The matter was dropped.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 2, page 16.)

(b) 4th July 1957.—A member tabled a privilege motion stating that the "Nava Prabhat" a Hindi daily by publishing a false account of the proceedings of the Vidhan Sabha had committed a breach of privilege. The Speaker held that there was a *prima facie* case and the matter was referred to the Committee of Privileges.

(Lok Sabha Parliamentary Digest, Volume I, No. 3, page 1.)

5. *House of Commons (United Kingdom)*—25th July 1949.—The speech of a member reported in the "Daily Worker" was complained of as being a gross misrepresentation of his speech. Comparing the two versions of the speech in question the Privileges Committee found that although by virtue of a Resolution of the House of 3rd March 1762, any publication of reports of speeches of members it was technically a breach of privileges, the Committee did not consider that any action by the House was called for.

(Journal of Society of Clerks, Volume XVIII, page 297.)

6. *House of Representatives (Burma)*—9th March 1939.—An incorrect report of the proceedings of the House of Representatives was published in the newspaper "Sun". The Speaker warned the paper and other papers that the proceedings should be reported correctly.

(Journal of Society of Clerks, Volume VIII, page 222.)

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary.